

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 74

Rozeslána dne 11. srpna 2000

Cena Kč 54,90

O B S A H:

- 252. Zákon o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek
 - 253. Zákon o mezinárodní pomoci při správě daní a o změně zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů
 - 254. Zákon o auditorech a o změně zákona č. 165/1998 Sb.
 - 255. Zákon, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
 - 256. Zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu)
 - 257. Zákon o Probační a mediační službě a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí (zákon o Probační a mediační službě)
 - 258. Zákon o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů
-

252

ZÁKON

ze dne 11. července 2000

o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje postup a podmínky, za kterých orgány České republiky poskytují, požadují nebo přijímají mezinárodní pomoc při vymáhání některých finančních pohledávek (dále jen „pohledávka“), a to

- a) na základě mezinárodní smlouvy, s níž vyslovil souhlas Parlament, již je Česká republika vázána a která byla vyhlášena,
- b) ve vztahu k jiným členským státům Evropské unie.

(2) Tento zákon se vztahuje na

- a) pohledávky v České republice, které se týkají
 1. cel,
 2. daně z přidané hodnoty,
 3. spotřebních daní, a
 4. úroků a nákladů spojených s vymáháním pohledávek uvedených v bodech 1 až 3;
- b) pohledávky v ostatních státech, které mají stejný nebo podobný charakter jako pohledávky uvedené v písmenu a).

(3) Tento zákon se dále vztahuje na pohledávky, které se týkají

- a) náhrad, intervencí a jiných opatření tvořících součást systému úplného nebo částečného financování Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu, včetně částek, které budou vybrány ve spojení s těmito činnostmi,
- b) zemědělských dávek a cel poskytovaných při organizování společného trhu s cukrem a úroků a nákladů spojených s vymáháním pohledávek uvedených v písmenech a) a b).

§ 2

Příslušnost úřadu

(1) Mezinárodní pomoc při vymáhání pohledávek podle tohoto zákona zajišťuje Ministerstvo financí

(dále jen „ministerstvo“), a to na základě žádosti příslušného úřadu (dále jen „dožadující úřad“)

- a) státu, se kterým Česká republika uzavřela mezinárodní smlouvu o takovéto pomoci, nebo
- b) jiného členského státu Evropské unie.

(2) Ministerstvo může pověřit provedením úkonů směřujících k získání informací potřebných k vymáhání pohledávky nebo samotným vymáháním pohledávky orgán, který vykonává podle zvláštního právního předpisu správu daní,¹⁾ (dále jen „správce daně“).

(3) Správce daně neprodleně informuje ministerstvo o provedených úkonech, zašle mu požadované dokumenty a poukáže vymoženou částku na určený depozitní účet.

(4) Ministerstvo a správce daně postupují při uskutečňování mezinárodní pomoci při vymáhání pohledávek podle zvláštního právního předpisu upravujícího výkon správy daní a poplatků,¹⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

(5) Správce daně může požádat o provedení úkonů směřujících k získání informací potřebných k vymáhání pohledávky nebo o samotné vymáhání pohledávky příslušný úřad státu uvedeného v § 1 pouze prostřednictvím ministerstva.

§ 3

Informace potřebné k vymáhání pohledávky

(1) Ministerstvo poskytne dožadujícímu úřadu na základě jeho žádosti potřebné informace o konkrétním případě a o možnostech vymáhání pohledávky, jsou-li pro vymáhání splněny podmínky podle § 4.

(2) Žádost o poskytnutí informací týkajících se konkrétního případu se přijme jen v případě, obsahuje-li alespoň jméno, příjmení a místo trvalého pobytu nebo obchodní firmu nebo název a sídlo osoby, k níž mají požadované informace vztah, a povahu a výši pohledávky, pro kterou se žádá o pomoc. Neobsahuje-li žádost uvedené údaje, přijme se pouze, pokud bude na základě výzvy doplněna.

(3) Ministerstvo neposkytne informace,

- a) které by správce daně nebyl schopen získat v pří-

¹⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

padě vymáhání obdobné pohledávky ve vlastním státě,

- b) jejichž uveřejnění by vedlo k ohrožení bezpečnosti České republiky, k narušení veřejného pořádku nebo k vyzrazení utajovaných skutečností.²⁾

O důvodech odmítnutí poskytnutí informace ministerstvo dožadující úřad vyrozumí.

(4) Ministerstvo zajistí na základě žádosti o doručení písemností dožadujícího státu doručení všech rozhodnutí a nezbytných písemností pocházejících z dožadujícího státu a vztahujících se k pohledávce a jejímu vymáhání, za předpokladu, že tato žádost bude obsahovat určení adresáta, povahu a předmět rozhodnutí nebo písemností, které mají být doručeny, popřípadě jméno a příjmení, obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo sídlo dlužníka, označení předmětné pohledávky a veškeré další informace potřebné pro vymáhání pohledávky, nebo bude-li takto na výzvu doplněna.

(5) Ministerstvo neprodleně sdělí dožadujícímu úřadu, která opatření byla učiněna na základě žádosti, a termín doručení písemností uvedených v odstavci 4.

§ 4

Podmínky pro vymáhání pohledávky

(1) Na žádost dožadujícího úřadu zajistí ministerstvo vymáhání pohledávky; tato pohledávka nemá při vymáhání přednost. Ministerstvo vybere pohledávku, o jejíž vymáhání bylo požádáno, v české měně.

(2) Vymáhání pohledávky se provede, obsahuje-li žádost o vymáhání jméno a příjmení, obchodní firmu nebo název a místo trvalého pobytu nebo sídlo dlužníka, druh a výši pohledávky a výši s ní souvisejících úroků, penále, pokut a nákladů, údaje o právní moci a prekluzivní nebo promlčecí lhůtě, jakož i veškerou dokumentaci prokazující právní titul pohledávky. Neobsahuje-li žádost uvedené údaje, bude vymáhání provedeno pouze, pokud bude žádost na základě výzvy doplněna. Žádost o vymáhání pohledávky musí být doložena exekučním titulem vykonatelným ve státě, který o vymáhání pohledávky požádá, a to v originále nebo v úředně ověřené kopii. Exekuční titul připouštějící vymáhání pohledávky musí být uznán a bez dalšího přijat jako dokument povolující vymáhání pohledávky ve státě, který byl o vymáhání pohledávky požádán.

(3) Na základě žádosti o vymáhání pohledávky se vymáhání zahájí, pokud příslušný úřad státu, který o vymáhání požádá, potvrdí, že

- a) exekuční titul není ve státě, jehož příslušný úřad

o vymáhání pohledávky požádá, napaden opravnými prostředky, a

- b) exekuční řízení již bylo ve státě, který o vymáhání pohledávky žádá, provedeno, avšak nevedlo k plné úhradě pohledávky.

Správce daně je oprávněn požadovat další potřebné informace a podklady.

(4) Veškeré další údaje a informace týkající se dožádané věci, které ministerstvo obdrží po předání dožádané věci správci daně, sdělí tomuto správci daně bez zbytečného odkladu.

(5) Správce daně může povolit ohledně pohledávky posečkání nebo splátky na základě stanoviska dožadujícího úřadu, které si vyžádá prostřednictvím ministerstva. Úroky za dobu posečkání nebo splátek náleží státu, který o vymáhání pohledávky požádá.

(6) Lhůty určující dobu, v níž lze pohledávku vymáhat, se řídí právem státu, který o vymáhání pohledávky požádá. Úkony mající vliv na běh promlčecí lhůty se považují za vykonané i tehdy, když je provedl správce daně.

(7) Ministerstvo žádosti o vymáhání pohledávky nevyhoví, jestliže

- a) by vymáhání pohledávky vzhledem k situaci dlužníka vytvořilo vážné hospodářské nebo sociální obtíže v České republice,
- b) dožadující úřad nevyčerpal všechny prostředky k placení a vymáhání pohledávky dostupné na území svého státu, nebo
- c) výše pohledávky, jejíž vymožení je požadováno, nepřesahuje stanovenou minimální částku.

§ 5

Odmítnutí poskytnutí pomoci

(1) O důvodech odmítnutí žádosti o pomoc v souvislosti s vymáháním pohledávky podle § 3 a 4 ministerstvo informuje bez zbytečného odkladu dožadující úřad.

(2) Je-li odmítnuta žádost jiného členského státu Evropské unie, informuje ministerstvo o odmítnutí žádosti současně i Komisi Evropských společenství.

§ 6

Podmínky odložení vymáhání pohledávky

(1) Pokud je exekuční titul, na jehož základě bylo správcem daně o vymáhání pohledávky požádáno, napaden mimořádným opravným prostředkem, je správce daně povinen sdělit tuto skutečnost prostřed-

²⁾ Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

nictvím ministerstva příslušnému úřadu, který byl o vymáhání pohledávky požádán.

(2) Obrzdí-li správce daně sdělení dožadujícího úřadu nebo dlužníka o tom, že byl exekuční titul napaden mimořádným opravným prostředkem, pozastaví vymáhání pohledávky až do doby rozhodnutí příslušného orgánu o tomto mimořádném opravném prostředku.

(3) Na základě zdůvodněné žádosti dožadujícího úřadu správce daně pohledávku zajistí.

§ 7

Nakládání s informacemi

(1) Na informace sdělené správci daně dožadujícím úřadem se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost stanovená zvláštním právním předpisem.¹⁾

(2) Informace získané od příslušného úřadu státu, který byl požádán o poskytnutí pomoci podle tohoto zákona, mohou být zpřístupněny jen pracovníkům správce daně, kteří se přímo účastní vymáhání, k němuž se poskytnutá informace vztahuje.

(3) Informace získané při poskytování pomoci dle tohoto zákona, které správce daně poskytl pro soudní řízení nebo orgánům činným v trestním řízení, nesmí být poskytnuty jiným orgánům nebo nezúčastněným osobám. Poskytnuté informace mohou být zveřejněny během jednání nebo při vyhlášení rozhodnutí jen za podmínky, že příslušný úřad státu, který tyto informace poskytl, nevznesl námitky.¹⁾

(4) Správce daně může povolit použití poskytnutých informací jen v rozsahu, v jakém tyto informace mohou být použity dle zvláštního právního předpisu.¹⁾

(5) Pokud správce daně považuje informace, které obdržel, za užitečné pro jiný stát, může mu tyto informace předat jen se souhlasem příslušného úřadu státu, který tyto informace poskytl.

§ 8

Společná ustanovení

(1) Česká republika neuplatňuje vůči státu, který o pomoc požádal, nárok na náhradu nákladů vynaložených v souvislosti s poskytnutím pomoci ani není povinna tyto náklady hradit státu, který požádala o pomoc při vymáhání pohledávky.

(2) Česká republika, zastoupená ministerstvem, uhradí státu, který požádala o pomoc při vymáhání pohledávky, náklady spojené s odstraněním následků neoprávněného vymáhání pohledávky, které zavinila.

(3) Ministerstvo zabezpečí, aby žádosti o poskytnutí pomoci při vymáhání pohledávky, včetně všech příslušných dokladů, byly příslušnému úřadu státu, který je o poskytnutí pomoci žádán, předloženy též v úředním jazyce tohoto státu. Tuto povinnost ministerstvo nemá, pokud úřad státu, který je o poskytnutí pomoci žádán, překládá nepožaduje.

§ 9

Ustanovení tohoto zákona se nepoužijí, pokud mezinárodní smlouva, s níž vyslovil souhlas Parlament, již je Česká republika vázána a která byla vyhlášena, stanoví jinak.

§ 10

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo stanoví vyhláškou výši minimální částky podle § 4 odst. 7 písm. c).

§ 11

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001 s výjimkou ustanovení § 1 odst. 1 písm. b), § 1 odst. 3, § 2 odst. 1 písm. b), § 4 odst. 7 písm. c) a § 5 odst. 2, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

253

ZÁKON

ze dne 11. července 2000

**o mezinárodní pomoci při správě daní a o změně zákona č. 531/1990 Sb.,
o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

MEZINÁRODNÍ POMOC PŘI SPRÁVĚ DANÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje postup a podmínky, za kterých orgány České republiky poskytují, požadují nebo přijímají v zájmu zajištění správného vyměření a placení daní mezinárodní pomoc při jejich správě,¹⁾ a to

- a) na základě mezinárodní smlouvy, s níž vyslovil souhlas Parlament, již je Česká republika vázána a která byla vyhlášena,
- b) ve vztahu k jiným členským státům Evropské unie.

(2) Tento zákon se nevztahuje na mezinárodní pomoc při vymáhání některých peněžitých pohledávek podle zvláštního právního předpisu.²⁾

§ 2

Rozsah úpravy

Mezinárodní pomoc poskytovaná podle tohoto zákona se týká

- a) přímých daní, a to v České republice daní z příjmů, daně z nemovitostí, daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí, v ostatních státech stejných nebo podobných daní, které mají charakter daně z příjmu nebo daně z majetku,
- b) nepřímých daní, a to v České republice daně z přidané hodnoty a spotřebních daní, v ostatních státech stejných nebo podobných daní, které mají charakter daně z přidané hodnoty nebo spotřební daně.

§ 3

Příslušnost správců daně

(1) Jménem České republiky ve věcech stanovených tímto zákonem jedná Ministerstvo financí, popřípadě jím pověřený správce daně³⁾ (dále jen „příslušný orgán“). Ministerstvo financí nemůže pověřit jiného správce daně k provedení úkonů podle § 7 odst. 1, § 10 odst. 2 a § 11.

(2) Příslušný orgán postupuje při poskytování pomoci příslušnému úřadu smluvního státu podle zvláštního právního předpisu upravujícího správu daní a poplatků.⁴⁾

§ 4

Výměna informací na dožádání

(1) Příslušný orgán poskytne informace o jednotlivých případech týkajících se daní podle § 2 (dále jen „informace“) na dožádání příslušného úřadu smluvního státu.

(2) Příslušný orgán může od příslušného úřadu smluvního státu rovněž informace dožadovat, pokud vyčerpal vlastní obvyklé zdroje údajů, které mohl v daném případě využít, aniž by tím bylo ohroženo dosažení žádoucího výsledku.

§ 5

Pravidelná výměna informací

Příslušný orgán pro skupiny jednotlivých případů může ujednat ústně nebo písemně s příslušným úřadem smluvního státu postupem podle § 11 odst. 1 druh a rozsah informací, které bude bez předchozího dožádání při zachování vzájemnosti poskytovat nebo přijímat, včetně způsobu a lhůt předávání těchto informací.

§ 6

Poskytování informací z vlastního podnětu

(1) Příslušný orgán poskytne informace, které

¹⁾ § 1 odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 255/1994 Sb.

²⁾ Zákon č. 252/2000 Sb., o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek.

³⁾ § 1 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

jsou mu známy, bez předchozího dožadání příslušnému úřadu smluvního státu, pokud

- a) lze důvodně předpokládat, že došlo nebo mohlo dojít ke zkrácení daně v tomto smluvním státě,
- b) daňový subjekt dosáhne snížení daně nebo jiné daňové úlevy v České republice a lze předpokládat, že toto snížení daně nebo jiná daňová úleva vedla nebo by mohla vést ke vzniku daňové povinnosti nebo k jejímu zvýšení v tomto smluvním státě,
- c) obchodní vztahy mezi daňovým subjektem zdaňovaným v České republice a mezi daňovým subjektem zdaňovaným v tomto smluvním státě jsou uskutečňovány v jedné nebo více zemích takovým způsobem, o kterém lze předpokládat, že vedl nebo by mohl vést ke snížení daňové povinnosti v České republice nebo v tomto smluvním státě, popřípadě v obou,
- d) lze důvodně předpokládat, že ke snížení daňové povinnosti může docházet z umělých převodů zisků v podnikatelských seskupeních,⁵⁾ nebo
- e) informace poskytnutá tímto smluvním státem umožnila zjistit údaje, které vedly v tomto smluvním státě ke vzniku nebo zvýšení daňové povinnosti anebo by na takový vznik nebo zvýšení mohly upozornit.

(2) Příslušný orgán může ujednat ústně nebo písemně s příslušným úřadem smluvního státu postupem podle § 11 odst. 1 další okruhy informací, které si budou vzájemně spontánně poskytovat.

§ 7

Přímá spolupráce pracovníků daňových správ

(1) Pro účely poskytování informací podle § 4 až 6 může příslušný správce daně postupem podle § 11 odst. 1 nebo 2 povolit přítomnost pracovníka daňové správy smluvního státu u příslušného orgánu a jeho součinnost s ním v rozsahu vymezeném povolením.

(2) Pracovníci daňové správy smluvního státu mají v rozsahu vymezeném v povolení podle odstavce 1 postavení pracovníků příslušného orgánu.

(3) Příslušný orgán může dožadovat příslušný úřad smluvního státu o povolení součinnosti pracovníků příslušného orgánu u daňové správy smluvního státu.

§ 8

Nakládání s informacemi

(1) Na informace sdělené příslušnému orgánu při-

slušným úřadem smluvního státu se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost stanovená zvláštním právním předpisem,⁶⁾ při dodržení dalších podmínek stanovených tímto zákonem.

(2) Informace od příslušného úřadu smluvního státu mohou být zpřístupněny jen pracovníkům příslušného orgánu, kteří se přímo účastní správy daně, k níž se poskytnutá informace vztahuje.

(3) Informace od příslušného úřadu smluvního státu, které příslušný orgán poskytl pro soudní řízení o přezkoumání daňového rozhodnutí nebo orgánům činným v trestním řízení, nesmí být poskytnuty jiným orgánům nebo osobám, které nejsou přímo zúčastněny na těchto řízeních. Osoby zúčastněné na řízeních, kterým byla zpřístupněna poskytnutá informace, jsou povinny zachovávat mlčenlivost v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem.⁶⁾ Poskytnuté informace mohou být zveřejněny během jednání nebo při vyhlášení rozhodnutí jen za podmínky, že příslušný úřad smluvního státu, který tyto informace poskytl, nevznesl námitky.

(4) Pokud příslušný orgán považuje informace obdržené od příslušného úřadu smluvního státu za pravděpodobně užitečné pro další smluvní stát, může mu tyto informace předat jen se souhlasem příslušného úřadu smluvního státu, který tyto informace poskytl.

(5) Příslušný orgán může povolit použití poskytnutých informací v dožadujícím smluvním státě pro jiné účely jen v rozsahu, v jakém tyto informace mohou být použity podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾

§ 9

Lhůty pro podání informací

(1) Příslušný orgán předá dožadovanou informaci příslušnému úřadu smluvního státu bez zbytečných odkladů.

(2) Vyskytnou-li se v obstarávání dožadovaných informací překážky bránící tyto informace poskytnout nebo je-li poskytnutí těchto informací odmítnuto, informuje příslušný orgán o této situaci s uvedením důvodů překážek nebo důvodů odmítnutí neprodleně dožadující příslušný úřad smluvního státu.

§ 10

Omezení poskytování informací

(1) Zjistit nebo poskytnout informace příslušnému úřadu smluvního státu lze jen v rozsahu, který umožňují při zjišťování takových požadavků a jejich shromažďování nebo používání pro účely správy daní právní předpisy České republiky.

⁵⁾ § 66a obchodního zákoníku.

⁶⁾ § 24 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(2) Příslušný orgán je oprávněn odmítnout poskytnutí informací příslušnému úřadu smluvního státu, pokud tento nebo zvláštní zákon⁴⁾ obsahuje přísnější podmínky povinnosti zachovávat mlčenlivost než ty, které jsou v právní úpravě dožadujícího smluvního státu, a pokud tento stát těmto přísnějším podmínkám nevyhoví.

(3) Dožádání podle § 4 odst. 1 nemusí být vyhověno, pokud dožadující smluvní stát nevyčerpal své obvyklé zdroje informací, které mohly být vzhledem k okolnostem využity k získání požadovaných informací bez rizika ohrožení žádaného výsledku.

(4) Poskytnutí informací může být odmítnuto i v případě, že by vedlo k vyzrazení obchodního tajemství,⁷⁾ porušení mlčenlivosti uložené zvláštním právním předpisem⁸⁾ nebo by se jednalo o informace, jejichž vyzrazení by bylo v rozporu se zájmem České republiky⁹⁾ a s veřejným pořádkem.

(5) Poskytnutí informací může být též odmítnuto, pokud dožadující smluvní stát není schopen z praktických nebo právních důvodů poskytnout obdobné informace.

§ 11

Projednání spolupráce

(1) Příslušný orgán je oprávněn v rozsahu tohoto zákona projednat další podmínky a dílčí postupy mezinárodní pomoci při správě daní s příslušným úřadem smluvního státu na dvoustranném, popřípadě vícestranném jednání. Jednání se uskuteční vždy, požádá-li o to příslušný úřad kteréhokoliv smluvního státu.

(2) Vícestranná jednání podle odstavce 1 mohou probíhat za účasti Komise Evropských společenství a uskuteční se vždy, jestliže o to Komise Evropských společenství požádá.

(3) Příslušný orgán může ústně nebo písemně ujednat, postupem podle odstavce 1 nebo 2, s příslušným úřadem smluvního státu přímou spoluprací příslušných orgánů s příslušnými orgány daňové správy tohoto členského státu, a to pro určité jednotlivé případy nebo skupiny jednotlivých případů.

(4) Povede-li projednání podle odstavce 1 ke dvoustranné dohodě s příslušným orgánem jiného členského státu Evropské unie, která se netýká řešení jednotlivých případů, je příslušný orgán povinen uvědomit o tom co nejdříve Komisi Evropských společenství.

(5) Ustanovení odstavců 2 a 4 se použijí pouze ve vztahu k členským státům Evropské unie.

§ 12

Ustanovení tohoto zákona se nepoužijí, pokud mezinárodní smlouva, s níž vyslovil souhlas Parlament, již je Česká republika vázána a která byla vyhlášena, stanoví jinak.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o územních finančních orgánech

§ 13

Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 325/1993 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 311/1999 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se za písmeno h) vkládá nové písmeno i), které zní:

„i) na základě pověření Ministerstvem financí (dále jen „ministerstvo“) poskytují podle zvláštních právních předpisů mezinárodní pomoc při správě daní, provádějí vymáhání peněžitých pohledávek nebo úkony směřující k jejich vymáhání,“.

Dosavadní písmeno i) se označuje jako písmeno j).

V poslední větě se slova „a) až i)“ nahrazují slovy „a) až j)“.

2. V § 4 se slova „financí České republiky (dále jen „ministerstvo“)“ zrušují.

3. V § 11 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) může pověřit jednáním ve věcech mezinárodní pomoci při správě daní a ve věcech mezinárodní pomoci při vymáhání některých peněžitých pohledávek podle zvláštních právních předpisů územní finanční orgány.“.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 14

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení, s výjimkou ustanovení § 1 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 a 4, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

⁷⁾ § 17 až 20 obchodního zákoníku.

⁸⁾ Například zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb.

⁹⁾ Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

254

ZÁKON

ze dne 14. července 2000

o auditorech a o změně zákona č. 165/1998 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

AUDITOR, POSKYTOVÁNÍ AUDITORSKÝCH
SLUŽEB, KOMORA AUDITORŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

HLAVA I

Úvodní ustanovení

§ 1

Tento zákon upravuje postavení a činnost auditorů, auditorských společností, asistentů auditora, podmínky, za nichž mohou být poskytovány auditorské služby, a vznik, postavení a působnost Komory auditorů České republiky (dále jen „Komora“).

§ 2

(1) Auditorskými službami se rozumí

- a) ověřování účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek a výročních zpráv nebo konsolidovaných výročních zpráv¹⁾ (dále jen „audit“),
- b) ověřování dalších skutečností podle zvláštních právních předpisů,
- c) ověřování jiných ekonomických informací v rozsahu stanoveném smlouvou.

(2) Auditorské služby podle tohoto zákona je oprávněn poskytovat auditor a auditorská společnost.

(3) Auditorem je ten, kdo je zapsán v seznamu auditorů vedeném Komorou.

(4) Auditorskou společností je obchodní společnost, která je zapsána v seznamu auditorských společností vedeném Komorou. Jménem auditorské společnosti mohou auditorské služby poskytovat pouze auditoři.

(5) Auditor je při poskytování auditorských služeb nezávislý; je vázán pouze právními předpisy. Auditor je rovněž povinen dodržovat auditorské směrnice a profesní předpisy vydané Komorou.

(6) Poskytuje-li auditor auditorské služby jménem auditorské společnosti, nesmějí společníci, akcionáři nebo vedoucí pracovníci této auditorské společnosti, kteří nejsou auditory, zasahovat do poskytování auditorských služeb způsobem, který může ohrozit nezávislost auditora při poskytování těchto služeb.

HLAVA II

PŘEDPOKLADY PRO POSKYTOVÁNÍ
AUDITORSKÝCH SLUŽEB

§ 3

Podmínky pro zapsání auditora do seznamu
auditorů

(1) Komora zapíše na žádost do seznamu auditorů toho, kdo

- a) získal vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu,²⁾
- b) je plně způsobilý k právním úkonům,
- c) je bezúhonný,
- d) pracoval po dobu alespoň 3 let jako asistent auditora,
- e) není v pracovním poměru nebo v obdobném poměru, s výjimkou pracovního poměru vysokoškolského učitele nebo pracovního poměru u auditora nebo u auditorské společnosti,
- f) nevykonává činnost neslučitelnou s poskytováním auditorských služeb (§ 18),
- g) složil auditorskou zkoušku,
- h) nebyl vyškrtnut ze seznamu auditorů v souvislosti s uložením kárného opatření nebo uplynula doba stanovená v § 22 odst. 2, a
- i) uhradil poplatek ve výši stanovené Komorou nepřevyšující částku 5 000 Kč.

(2) Do seznamu auditorů zapíše Komora také toho, kdo splňuje podmínky uvedené v odstavci 1 písm. b), c), e), f), h) a i),

- a) prokáže, že je oprávněn poskytovat auditorské služby ve státě, s nímž Česká republika uzavřela mezinárodní smlouvu, která ji zavazuje zajistit auditorům tohoto státu přístup k poskytování auditorských služeb, a

¹⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 46 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

b) složil auditorskou rozdílovou zkoušku.

(3) Tomu, kdo splňuje podmínky uvedené v odstavci 1 nebo 2, je Komora povinna umožnit, nejdéle do 30 dnů ode dne splnění poslední podmínky, složení slibu do rukou prezidenta nebo viceprezidenta Komory v tomto znění: „Slibuji na svou čest a svědomí, že při poskytování auditorských služeb budu dodržovat právní řád, profesní předpisy a auditorské směrnice vydané Komorou, ctít etiku auditorské profese a dodržovat povinnost mlčenlivosti.“ Ve stejné lhůtě je Komora povinna provést zápis do seznamu auditorů a vydat o tom osvědčení.

(4) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen

- a) pro trestný čin spáchaný úmyslně, nebo
- b) pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s poskytováním auditorských služeb,

pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.³⁾

(5) Bezúhonnost se dokládá výpisem z Rejstříku trestů, který nesmí být starší 3 měsíců; zahraniční fyzická osoba bezúhonnost dokládá též odpovídajícími doklady vydanými státem, jehož je fyzická osoba občanem, jakož i státy, ve kterých se v posledních 3 letech zdržovala nepřetržitě déle než 3 měsíce. Tyto doklady nesmí být starší 3 měsíců.

(6) Doklady o splnění podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2 musí být předloženy v originále, ověřeném opise nebo ověřené kopii.⁴⁾ U cizojazyčných dokladů se předkládá též jejich ověřený překlad do českého jazyka, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

§ 4

Podmínky pro zapsání auditorské společnosti do seznamu auditorských společností

(1) Komora запиše na žádost do seznamu auditorských společností obchodní společnost,

- a) ve které náleží více než 50 % hlasovacích práv auditorům oprávněným vykonávat auditorské služby; jde-li o akciovou společnost, musí být základní kapitál společnosti tvořen akciemi vydanými na jméno, přičemž majiteli více než 50 % těchto akcí musí být auditori oprávnění vykonávat auditorské služby,
- b) která má ve statutárním a dozorčím orgánu více než padesátiprocentní zastoupení auditorů oprávněných vykonávat auditorské služby; je-li statu-

tární nebo dozorčí orgán tvořen jednou osobou, musí jí být auditor oprávněný vykonávat auditorské služby; je-li tvořen dvěma fyzickými osobami, musí být jednou z nich auditor oprávněný vykonávat auditorské služby, a

- c) která uhradila poplatek ve výši stanovené Komorou nepřevyšující částku 20 000 Kč.

(2) Obchodní společnost předloží spolu se žádostí o zápis do seznamu auditorských společností společenskou smlouvu, zakladatelskou smlouvu nebo zakladatelskou listinu, stanovy, byly-li vydány, a doklad o jejím zápisu do obchodního rejstříku, pokud je ke dni předložení žádosti v obchodním rejstříku zapsána; u akciové společnosti též seznam akcionářů. Doklady musí být předloženy v originálech nebo ověřených kopiích.

(3) Obchodní společnost, která splňuje podmínky stanovené v odstavcích 1 a 2, je Komora povinna nejdéle do 30 dnů ode dne splnění poslední podmínky zapsat do seznamu auditorských společností a vydat o tom osvědčení.

§ 5

Právní účinky zápisu do seznamu auditorů nebo do seznamu auditorských společností

(1) Zápis do seznamu auditorů nebo do seznamu auditorských společností opravňuje k poskytování auditorských služeb, a to ode dne uvedeného v osvědčení o zápisu.

(2) Proti rozhodnutí, kterým Komora zamítla žádost o zápis do seznamu auditorů nebo do seznamu auditorských společností a které není v právní moci, lze podat opravný prostředek k soudu.⁵⁾

§ 6

Seznam auditorů

(1) Seznam auditorů, který vede Komora, obsahuje tyto údaje:

- a) jméno a příjmení auditora, rodné číslo, nebylo-li přiděleno, datum narození, bydliště, místo podnikání, obchodní firmu, je-li odlišná od jména a příjmení auditora, a identifikační číslo,
- b) datum složení auditorské zkoušky nebo auditorské rozdílové zkoušky,
- c) datum zápisu do seznamu auditorů a číslo osvědčení o zápisu,

³⁾ Například § 60, 60a a 70 trestního zákona.

⁴⁾ Například zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 41/1993 Sb., o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu obecními úřady a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady, ve znění zákona č. 15/1997 Sb.

⁵⁾ § 250l až 250s občanského soudního řádu.

- d) způsob poskytování auditorských služeb (§ 13),
- e) údaje o pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb, o vyškrtnutí ze seznamu auditorů a o uložení kárného opatření.

(2) Do seznamu auditorů se zapíše bez zbytečného odkladu také změna nebo zánik zapisovaných skutečností, které je auditor povinen bez zbytečného odkladu oznámit a doložit Komoře.

(3) Údaje uvedené v seznamu auditorů jsou veřejně přístupné a lze do nich nahlédnout v sídle Komory.

§ 7

Seznam auditorských společností

(1) Seznam auditorských společností, který vede Komora, obsahuje tyto údaje:

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo,
- b) datum zápisu do seznamu auditorských společností a číslo osvědčení o zápisu,
- c) jméno, příjmení, rodné číslo, nebylo-li přiděleno, datum narození a bydliště auditorů poskytujících auditorské služby jménem auditorské společnosti; u auditorů, kteří jsou společníky auditorské společnosti, rozsah jejich hlasovacích práv, u akciové společnosti seznam akcionářů,
- d) jméno, příjmení, rodné číslo, nebylo-li přiděleno, datum narození a bydliště osob, které jsou jejich statutárním nebo dozorčím orgánem,
- e) údaje o pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb auditorskou společností, o vyškrtnutí ze seznamu auditorských společností a o uložení opatření podle § 21.

(2) Do seznamu auditorských společností se zapíše bez zbytečného odkladu také změna nebo zánik zapisovaných skutečností, které je auditorská společnost povinna bez zbytečného odkladu oznámit a doložit Komoře.

(3) Údaje uváděné v seznamu auditorských společností jsou veřejně přístupné a lze do nich nahlédnout v sídle Komory.

§ 8

Auditorská zkouška a auditorská rozdílová zkouška

(1) Auditorskou zkouškou se ověřuje odborná úroveň teoretických znalostí uchazeče a schopnost jejich využití v praxi.

(2) Auditorská zkouška je zaměřena na tyto oblasti:

- a) ekonomie a finanční řízení,
- b) účetnictví,
- c) příslušné části občanského práva, obchodního práva, finančního práva, pracovního práva a práva

sociálního zabezpečení, související s činnostmi vykonávanými při poskytování auditorských služeb, a právní předpisy upravující řízení o konkurzu a vyrovnání,

- d) informační systémy pro řízení a vnitřní kontrolu, systémy zpracování dat a matematické a statistické metody využitelné při auditu,
- e) auditorské postupy, metody a techniky, včetně auditorských směrnic.

(3) Auditorská zkouška se dělí na část písemnou a část ústní. Písemná část zkoušky se dělí nejvíce na deset dílčích písemných zkoušek. Ústní část zkoušky lze složit nejdříve po složení všech dílčích písemných zkoušek.

(4) V každém kalendářním pololetí stanoví Komora nejméně jeden termín pro konání každé dílčí písemné zkoušky a nejméně jeden termín pro konání ústní části auditorské zkoušky; informace o termínech zkoušek poskytuje Komora.

(5) Auditorská zkouška musí být složena nejpozději do 3 let ode dne konání první dílčí písemné zkoušky; není-li auditorská zkouška složena v této lhůtě, složené dílčí zkoušky se při podání nové žádosti o vykonání auditorské zkoušky neuznávají.

(6) Rozdílová auditorská zkouška se dělí na část písemnou a část ústní a zahrnuje oblasti vymezené v odstavci 2 písm. b) a c); písemná část zkoušky se dělí na nejvíce čtyři dílčí písemné zkoušky. Ústní část rozdílové auditorské zkoušky lze složit nejdříve po složení všech dílčích písemných zkoušek.

(7) Ustanovení odstavců 4 a 5 platí pro rozdílovou auditorskou zkoušku přiměřeně s tím, že auditorská rozdílová zkouška musí být složena nejpozději do 2 let ode dne konání první dílčí písemné zkoušky.

(8) Ten, kdo při dílčí písemné zkoušce nebo při ústní části auditorské zkoušky nebo rozdílové auditorské zkoušky neuspěl, může písemně požádat Komoru, aby mu umožnila její opakování. Komora umožní opakování zkoušky, nejdříve však po uplynutí 1 měsíce, jde-li o dílčí písemnou zkoušku, nebo po uplynutí 3 měsíců, jde-li o ústní část zkoušky; každou zkoušku lze opakovat pouze dvakrát.

(9) Ten, kdo při auditorské zkoušce nebo rozdílové auditorské zkoušce neuspěl a nepodal žádost o její opakování, nebo ten, kdo při zkoušce neuspěl ani při jejím druhém opakování, může podat novou žádost o vykonání auditorské zkoušky nebo rozdílové auditorské zkoušky až po uplynutí 2 let ode dne konání zkoušky, při které naposled neuspěl. Při podání nové žádosti o vykonání auditorské zkoušky nebo rozdílové auditorské zkoušky musí prokázat, že poslední rok před podáním žádosti pracoval jako asistent auditora.

(10) Poplatek za přihlášku k dílčí písemné části auditorské zkoušky nebo rozdílové auditorské zkouš-

ky může činit nejvýše 1 000 Kč; poplatek za přihlášku k ústní auditorské zkoušce nebo k ústní rozdílové auditorské zkoušce může činit nejvýše 5 000 Kč. Poplatky jsou příjmem Komory.

(11) Auditorská zkouška a rozdílová auditorská zkouška se koná v jazyce českém.

§ 9

Zkušební komise

(1) Členy a předsedy zkušebních komisí pro dílčí písemné zkoušky jmenuje a odvolává Komora z řad auditorů a dalších odborníků z ekonomické a právní teorie a praxe. Zkušební komise musí být složena nejméně ze 3 členů včetně předsedy. Dílčí písemná zkouška se hodnotí výrokem „vyhověl“ nebo „nevyhověl“; o výroku rozhoduje zkušební komise nadpoloviční většinou hlasů; při jejich rovnosti rozhoduje hlas předsedy zkušební komise. O hodnocení vypracuje zkušební komise protokol.

(2) V případě, kdy byl uchazeč hodnocen výrokem „nevyhověl“ a má pochybnosti o hodnocení dílčí písemné zkoušky zkušební komisí, může písemně požádat Komoru o jeho přezkoumání, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne oznámení hodnocení. Komora zajistí neprodleně přezkoumání hodnocení zkušební komisí v jiném složení; výrok této komise je konečný.

(3) Členy a předsedy zkušebních komisí pro ústní část auditorské zkoušky jmenuje a odvolává ministr financí z řad auditorů, zaměstnanců ministerstva financí (dále jen „ministerstvo“) a dalších odborníků z ekonomické a právní teorie a praxe. Komora po projednání s ministerstvem sestavuje jednotlivé zkušební komise tak, aby každou zkušební komisí tvořili z poloviny zaměstnanci ministerstva a z poloviny členové, které jmenoval ministr financí na návrh Komory. Zkušební komise musí být složena nejméně ze 4 členů včetně předsedy; předsedou zkušební komise je vždy zaměstnanec ministerstva.

(4) Ústní část auditorské zkoušky se hodnotí výrokem „vyhověl“ nebo „nevyhověl“. O výroku rozhoduje zkušební komise nadpoloviční většinou hlasů; při jejich rovnosti rozhoduje hlas předsedy zkušební komise. O hodnocení vypracuje zkušební komise protokol. Výrok zkušební komise je konečný a nelze proti němu podat žádný opravný prostředek.

§ 10

Zkušební řád

Zkušební řád, kterým se stanoví podrobnosti k podání žádosti o vykonání auditorské zkoušky a auditorské rozdílové zkoušky, výše poplatku za přihlášku k jednotlivým zkouškám, průběh a způsob hodnocení auditorské zkoušky a auditorské rozdílové zkoušky a postup při neúčasti na zkoušce, vydá prováděcím

právním předpisem ministerstvo po projednání s Komorou.

§ 11

Vyškrtnutí ze seznamu auditorů nebo ze seznamu auditorských společností

(1) Oprávnění k poskytování auditorských služeb zaniká vyškrtnutím ze seznamu auditorů nebo ze seznamu auditorských společností,

- a) nastane-li některá ze skutečností uvedených v odstavci 2, nebo
- b) rozhodne-li o tom Komora v případech uvedených v odstavci 4.

(2) Ten,

- a) kdo zemřel, je vyškrtnut ze seznamu auditorů ke dni úmrtí,
- b) kdo byl prohlášen za mrtvého, je vyškrtnut ze seznamu auditorů ke dni právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého,
- c) kdo byl zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo ten, jehož způsobilost k právním úkonům byla omezena, je vyškrtnut ze seznamu auditorů ke dni právní moci rozhodnutí soudu, kterým byl způsobilosti k právním úkonům zbaven nebo kterým byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena,
- d) komu bylo uloženo kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu auditorů nebo seznamu auditorských společností, je vyškrtnut ze seznamu ke dni právní moci rozhodnutí o uložení tohoto kárného opatření,
- e) vůči komu byl prohlášen konkurz, povoleno vyrovnání nebo zamítnut návrh na prohlášení konkurzu proto, že jeho majetek nepostačuje k úhradě nákladů konkurzu, je vyškrtnut ze seznamu auditorů nebo ze seznamu auditorských společností ke dni právní moci rozhodnutí o prohlášení konkurzu, o povolení vyrovnání nebo o zamítnutí návrhu na prohlášení konkurzu,
- f) kdo podal Komoře písemnou žádost o vyškrtnutí ze seznamu auditorů nebo ze seznamu auditorských společností opatřenou ověřeným podpisem, je vyškrtnut ze seznamu uplynutím kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byla žádost o vyškrtnutí ze seznamu Komoře doručena.

(3) Vyškrtnutí ze seznamu auditorů nebo seznamu auditorských společností podle odstavce 2 znamená Komora v příslušném seznamu bez odkladu, nejpozději však do 1 měsíce poté, co se o důvodech vyškrtnutí dozvěděla. O záznamu Komora písemně vyrozumí toho, jehož se záznam týká, jde-li o důvody vyškrtnutí uvedené v odstavci 2 písm. d) až f); v ostatních případech vyrozumí Komora písemně o záznamu osoby blízké, jsou-li jí známy.

- (4) Ze seznamu vyškrtne Komora také
- auditorskou společnost, u níž došlo k přeměně podle zvláštního právního předpisu;⁶⁾ to neplatí v případě změny právní formy auditorské společnosti,
 - auditorskou společnost, která přestala splňovat podmínky stanovené v § 4 odst. 1,
 - auditora, který přestál splňovat podmínky stanovené v § 3 odst. 1 písm. e) a f),
 - auditora, který byl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s poskytnutím auditorských služeb,
 - auditora, který byl pravomocně odsouzen za jiný úmyslný trestný čin, než je uveden v písmenu d), nebo který byl za trestný čin uvedený v písmenu d) odsouzen k jinému trestu než nepodmíněnému trestu odnětí svobody, pokud tato trestná činnost ohrožuje důvěru v řádné poskytování auditorských služeb,
 - auditorskou společnost nebo auditora, kterým bylo odňato nebo jim zaniklo oprávnění poskytovat auditorské služby v cizině, a to ke dni odnětí nebo zániku tohoto oprávnění.

(5) Vyškrtnutí ze seznamu auditorů nebo seznamu auditorských společností podle odstavce 4 znamená Komora v příslušném seznamu bez odkladu, nejpozději však do 1 měsíce poté, co se rozhodnutí o vyškrtnutí stalo vykonatelným.

(6) Proti rozhodnutí, které není v právní moci a kterým Komora rozhodla podle odstavce 4 o vyškrtnutí auditora nebo auditorské společnosti ze seznamu auditorů nebo ze seznamu auditorských společností, lze podat opravný prostředek k soudu.⁵⁾

§ 12

Pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb

(1) Oprávnění k poskytování auditorských služeb se pozastaví,

- nastane-li některá ze skutečností uvedených v odstavcích 2 a 3, nebo
- rozhodne-li o tom Komora v případech uvedených v odstavcích 4 a 5.

(2) Auditorovi,

- jemuž bylo uloženo kárné opatření pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb, je poskytování auditorských služeb pozastaveno dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o uložení tohoto kárného opatření,

- který byl vzat do vazby, je oprávnění k poskytování auditorských služeb pozastaveno dnem nástupu výkonu tohoto opatření,
- který nastoupil výkon trestu odnětí svobody, je oprávnění k poskytování auditorských služeb pozastaveno dnem nástupu výkonu tohoto trestu,
- kterému byl uložena trestní zátěž spočívající v zákazu poskytování auditorských služeb, je poskytování auditorských služeb pozastaveno dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, kterým byl tento trest uložen.

(3) Auditorské společnosti, jíž bylo uloženo opatření spočívající v pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb, je toto oprávnění pozastaveno dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o uložení tohoto opatření.

(4) Komora pozastaví oprávnění k poskytování auditorských služeb auditorovi nebo auditorské společnosti

- je-li v prodlení se zaplacením příspěvků na činnost Komory delším než 1 rok a příspěvek nebyl zaplacen ani do 1 měsíce po vyzvání Komory s poučením o následcích nezaplacení; oprávnění k poskytování auditorských služeb Komora pozastaví do doby úhrady příspěvku,
- na základě písemné žádosti, nejdéle na 1 rok.

(5) Komora může pozastavit auditorovi oprávnění k poskytování auditorských služeb,

- bylo-li proti němu zahájeno trestní řízení pro úmyslný trestný čin, a to nejdéle do dne, kdy nabude právní moci rozhodnutí, kterým se toto řízení končí,
- bylo-li zahájeno řízení o jeho způsobilosti k právním úkonům, a to nejdéle do dne, kdy nabude právní moci rozhodnutí, kterým se toto řízení končí.

(6) Pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb znamená Komora v příslušném seznamu bez odkladu, nejpozději však do 1 měsíce poté, co se o něm dozvěděla nebo co se rozhodnutí o pozastavení auditorské činnosti stalo vykonatelným; o záznamu Komora písemně vyrozumí auditora nebo auditorskou společnost.

(7) Proti rozhodnutí, které není v právní moci a kterým Komora rozhodla podle odstavce 4 písm. a) a podle odstavce 5 o pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb, lze podat opravný prostředek k soudu.⁵⁾

(8) Po dobu pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb

⁶⁾ § 69 a násl. obchodního zákoníku.

- a) auditor ani auditorská společnost nejsou oprávněni poskytovat auditorské služby,
- b) je pozastaven výkon funkce auditora v orgánech Komory uvedených v § 30 odst. 1 písm. b) až d),
- c) auditor nemůže být volen do orgánů Komory uvedených v § 30 odst. 1 písm. b) až d),
- d) není dotčena povinnost auditora nebo auditorské společnosti uvedená v § 16,
- e) není dotčena kárná odpovědnost auditora.

(9) Pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb zaniká

- a) dnem, kdy pominula okolnost, která byla důvodem k pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb, a v případech podle odstavce 4 dnem, kdy uplynula doba, po kterou bylo oprávnění k poskytování auditorských služeb pozastaveno,
- b) dnem právní moci rozhodnutí, kterým bylo rozhodnutí o pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb zrušeno.

(10) Dojde-li u auditora zapsaného do seznamu auditorů podle § 3 odst. 2 k pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb v cizině, pozastaví mu Komora oprávnění k poskytování auditorských služeb podle tohoto zákona, a to nejpozději do 1 měsíce ode dne, kdy se o tom dozvěděla.

HLAVA III

ZPŮSOB POSKYTOVÁNÍ AUDITORSKÝCH SLUŽEB

§ 13

(1) Auditor může poskytovat auditorské služby svým jménem a na svůj účet nebo jako společník nebo zaměstnanec auditorské společnosti jejím jménem a na její účet nebo jako zaměstnanec auditora jeho jménem a na jeho účet; při poskytování auditorských služeb je povinen používat označení „auditor“.

(2) Auditor, který poskytuje auditorské služby jménem auditorské společnosti, nemůže současně poskytovat auditorské služby svým jménem, jménem jiné auditorské společnosti ani jménem jiného auditora.

HLAVA IV

PRÁVA A POVINNOSTI AUDITORŮ A AUDITORSKÝCH SPOLEČNOSTÍ

§ 14

(1) Auditor je povinen při poskytování auditorských služeb jednat čestně a svědomitě, dodržovat auditorské směrnice a profesní předpisy, zejména etický kodex.

(2) Auditor není oprávněn nařizovat změny a opravy údajů vykázaných účetní jednotkou.

(3) Při provádění auditu je auditor povinen ověřit, zda

- a) informace uvedené v účetní závěrce nebo v konsolidované účetní závěrce podávají věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky,¹⁾
- b) výroční zpráva je v souladu s účetní závěrkou nebo konsolidovaná výroční zpráva je v souladu s konsolidovanou účetní závěrkou.

(4) Součástí zprávy o auditu je výrok, který vyjadřuje názor, ke kterému auditor dospěl při ověřování podle odstavce 3, včetně jeho odůvodnění, a názor na finanční situaci účetní jednotky; názor vychází i z poznatků získaných při ověření významných účetních případů nebo skutečností, které nastaly v období od sestavení účetní závěrky nebo od sestavení konsolidované účetní závěrky do data zpracování zprávy o auditu.

(5) Zprávu o auditu je auditor povinen zpracovat písemně a uvést v ní své jméno, příjmení a číslo osvědčení o zápisu do seznamu auditorů, datum vypracování zprávy o auditu a podpis. Auditorská společnost ve zprávě o auditu uvede obchodní firmu, sídlo, číslo osvědčení o zápisu do seznamu auditorských společností a jména a příjmení auditorů, kteří jménem auditorské společnosti vypracovali zprávu o auditu, a čísla jejich osvědčení o zápisu do seznamu auditorů. Zprávu o auditu jsou auditor nebo auditorská společnost povinni projednat se statutárním i s dozorčím orgánem účetní jednotky nebo, jde-li o územní samosprávný celek, se starostou, u měst se zvláštním postavením s primátorem, u kraje s předsedou a dále s finančním výborem příslušného zastupitelstva.

(6) O průběhu auditu vede auditor nebo auditorská společnost spis, ve kterém jsou zaznamenány všechny významné skutečnosti zjištěné při této činnosti. Součástí spisu je smlouva o provedení auditu, plán a program auditu, zpráva o auditu, účetní závěrka nebo konsolidovaná účetní závěrka, výroční zpráva nebo konsolidovaná výroční zpráva a další doklady dokumentující průběh auditu. Spis se archivuje 10 let ode dne splnění smlouvy. Právo nahlížet do spisu mají pouze osoby oprávněné vykonávat z pověření Komory dohled nad řádným výkonem auditorských služeb, soud a dále orgány činné v trestním řízení, týká-li se trestní řízení auditora.

(7) Pro ostatní auditorské služby se ustanovení odstavce 6 použije přiměřeně.

§ 15

(1) Auditor je povinen, pokud tento zákon nestanoví jinak, zachovat mlčenlivost o všech skutečnostech týkajících se účetní jednotky, o nichž se dozvěděl v sou-

vislosti s poskytováním auditorských služeb; tato povinnost se vztahuje i na osoby pověřené Komorou výkonem dohledu, zaměstnance, společníky, akcionáře i členy orgánů auditorské společnosti nebo auditora. Dotčené osoby může zprostit mlčenlivosti pouze účetní jednotka. Tím není dotčena povinnost zachovávat mlčenlivost stanovená zvláštními právními předpisy.⁷⁾ Povinnost zachovat mlčenlivost trvá i po vyškrtnutí ze seznamu auditorů nebo ze seznamu auditorských společností.

(2) Auditor má právo, aby mu účetní jednotka poskytla veškeré jím požadované doklady a jiné písemnosti, dále informace a vysvětlení potřebná k řádnému poskytnutí auditorských služeb. Auditor je oprávněn být přítomen při inventarizaci majetku a závazků účetní jednotky, popřípadě si vyžádat provedení inventarizace v oblasti, ve které zjistil nedostatky. Je oprávněn si vyžádat písemné pověření o přístupu k informacím vedeným o účetní jednotce u bank. Účetní jednotka je povinna požadavkům auditora vyhovět.

(3) Zjistí-li auditor nebo auditorská společnost při poskytování auditorských služeb podle § 2 odst. 1 písm. a) a b) v účetní jednotce, jejíž činnost podléhá podle zvláštních právních předpisů státnímu dozoru nebo bankovnímu dohledu, skutečnosti, které

- a) nasvědčují tomu, že došlo k porušení zvláštních právních předpisů upravujících podmínky její činnosti,
- b) mají zásadní negativní vliv na její hospodaření,
- c) mohou ohrozit její časově neomezené trvání, nebo
- d) mohou vést k odmítnutí výroku, zápornému výroku nebo vyslovení výhrad,

jsou povinni neprodleně písemně informovat orgán, který je pro tuto účetní jednotku podle zvláštních právních předpisů orgánem státního dozoru nebo bankovního dohledu.

(4) Obdobnou povinnost má auditor nebo auditorská společnost, zjistí-li skutečnosti uvedené v odstavci 3 v účetní jednotce, ve vztahu k níž účetní jednotka uvedená v odstavci 3 disponuje 20 % nebo více hlasovacích práv nebo má podílovou účast větší než 20 % základního kapitálu nebo pokud s ní tvoří podnikatelské seskupení.⁸⁾

(5) Zjistí-li auditor nebo auditorská společnost při poskytování auditorských služeb v účetní jednotce skutečnosti uvedené v odstavci 3 nebo skutečnosti, o kterých se lze domnívat, že mohou naplnit skutkovou podstatu hospodářského trestného činu, trestného činu úplatkářství nebo trestného činu proti majetku, jsou povinni neprodleně písemně informovat statutární

i dozorčí orgán účetní jednotky nebo zastupitelstvo územního samosprávného celku v případě, kdy účetní jednotkou je územní samosprávný celek.

§ 16

Auditor a auditorská společnost povinně přispívají na činnost Komory; výši příspěvku a způsob jeho úhrady stanoví profesní předpis Komory.

§ 17

(1) Auditor a auditorská společnost odpovídají za škodu, která byla způsobena v souvislosti s poskytováním auditorských služeb.

(2) Vznikne-li škoda při poskytování auditorských služeb auditorskou společností, ve vztahu k poškozenému odpovídají auditorská společnost a auditor, který jejím jménem auditorské služby poskytl, solidárně. Obdobně to platí při poskytování auditorských služeb auditorem jménem a na účet jiného auditora.

(3) Auditor a auditorská společnost se odpovědnosti podle odstavce 1 zproští, prokáží-li, že škodě nemohlo být zabráněno ani při vynaložení veškerého úsilí, které na nich lze požadovat.

(4) Auditor a auditorská společnost musejí být pojištěni pro případ odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s poskytováním auditorských služeb tak, aby výše pojistných částek byla úměrná možným škodám, které lze v rozumné míře předpokládat.

§ 18

(1) Auditor nebo auditorská společnost nesmějí vykonávat podnikatelskou činnost, nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Překážkou poskytování auditorských služeb auditorem nebo auditorskou společností nejsou tyto činnosti:

- a) správa vlastního majetku,
- b) členství v dozorčím orgánu účetní jednotky,
- c) vědecká, pedagogická, publicistická, literární nebo umělecká činnost,
- d) vedení účetnictví nebo provozování ekonomické, poradenské a organizační činnosti podle zvláštního právního předpisu,
- e) daňové poradenství podle zvláštního právního předpisu,
- f) správce konkurzní podstaty, likvidátor nebo nucený správce podle zvláštních právních předpisů,
- g) znalec pro ekonomické obory podle zvláštního právního předpisu.

⁷⁾ § 24 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ § 66a obchodního zákoníku.

(3) Auditor nesmí poskytovat auditorské služby účetní jednotce, jestliže

- a) je jejím společníkem, členem, statutárním orgánem, členem jejího statutárního orgánu nebo dozorčího orgánu nebo je-li osobou blízkou osobě, která je ve vztahu k účetní jednotce jejím společníkem, členem, statutárním orgánem, členem jejího statutárního orgánu nebo dozorčího orgánu, popřípadě má v této účetní jednotce postavení, jež by mohlo ovlivnit nezávislost auditora,
- b) je u této účetní jednotky správcem konkurzní podstaty, vyrovnacím správcem, likvidátorem, nuceným správcem nebo správcem majetku,
- c) vede sám nebo osoba jemu blízká účetnictví této účetní jednotky, sestavuje její účetní závěrku nebo zpracovává její daňové přiznání,
- d) má u ní za posledních 5 let příjem za poskytování auditorských služeb vyšší než jednu polovinu svého celkového příjmu za těchto 5 let.

(4) Auditorská společnost nesmí poskytovat auditorské služby účetní jednotce, jestliže

- a) je jejím společníkem,
- b) vede účetnictví této účetní jednotky, sestavuje její účetní závěrku nebo zpracovává její daňové přiznání,
- c) má u ní za posledních 5 let příjem za poskytování auditorských služeb vyšší než jednu polovinu svého celkového příjmu za těchto 5 let,
- d) je ve vztahu k účetní jednotce osobou ovládající podle zvláštního právního předpisu,
- e) je u této účetní jednotky správcem konkurzní podstaty nebo likvidátorem.

§ 19

Auditorská společnost je povinna zpřístupnit veřejnosti údaje uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) až d).

§ 20

Auditor nebo auditorská společnost, kteří zaměstnávají asistenta auditora, jsou povinni vytvářet takové pracovní podmínky, které asistentovi auditora umožní řádnou přípravu na povolání auditora; asistentovi auditora musí být zejména umožněna účast na odborných školeních, řádná příprava na auditorskou zkoušku, jakož i účast u auditorské zkoušky.

HLAVA V

KÁRNÁ ODPOVĚDNOST

§ 21

Kárná a jiná opatření

(1) Za závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených tímto zákonem, profesním

předpisem nebo auditorskou směrnicí může být auditorovi uloženo některé z těchto kárných opatření:

- a) napomenutí,
- b) veřejné napomenutí,
- c) pokuta do výše 500 000 Kč,
- d) pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb nejdéle na 1 rok,
- e) vyškrtnutí ze seznamu auditorů.

(2) Z důvodů uvedených v odstavci 1 může být asistentovi auditora uloženo některé z těchto kárných opatření:

- a) napomenutí,
- b) veřejné napomenutí,
- c) pokuta do výše 50 000 Kč,
- d) vyškrtnutí ze seznamu asistentů auditora.

(3) Za závažné nebo opětovné porušení povinností stanovených tímto zákonem, profesními předpisy nebo auditorskými směrnicemi může být auditorské společnosti uloženo některé z těchto opatření:

- a) pokuta do výše 1 000 000 Kč,
- b) pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb nejdéle na 1 rok,
- c) vyškrtnutí ze seznamu auditorských společností.

(4) Uložené pokuty jsou příjmem Komory.

§ 22

Vyškrtnutí ze seznamů a nový zápis do seznamů

(1) Kárná komise rozhodne o vyškrtnutí ze seznamu auditorů nebo o vyškrtnutí auditorské společnosti ze seznamu auditorských společností, pokud

- a) ve stanovené lhůtě neodstranili nedostatky, pro které jim bylo pozastaveno oprávnění k poskytování auditorských služeb podle § 21 odst. 1 písm. d) nebo § 21 odst. 3 písm. b),
- b) poskytovali auditorské služby v době pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb podle tohoto zákona,
- c) auditor nesplňuje podmínky stanovené v § 3 nebo nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 6 odst. 2,
- d) auditorská společnost nesplňuje podmínky stanovené v § 4 nebo nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 7 odst. 2.

(2) Auditora nebo auditorskou společnost lze znovu zapsat do seznamu auditorů nebo do seznamu auditorských společností na základě písemné žádosti a po splnění podmínek stanovených tímto zákonem, nejdříve však po uplynutí 3 let ode dne vyškrtnutí auditora nebo auditorské společnosti z příslušného seznamu.

§ 23

Kárné řízení

(1) O uložení kárného a jiného opatření podle § 21 rozhoduje na návrh ministra financí nebo bez návrhu kárná komise Komory.

(2) Řízení lze zahájit nejpozději do 5 let ode dne, kdy důvody pro zahájení řízení vznikly.

(3) Ti, vůči nimž bylo kárné řízení zahájeno, mají právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které jsou jim kladeny za vinu; mají právo se hájit a navrhopvat důkazy, které by měly být v kárném řízení provedeny.

(4) Podrobnosti týkající se postupu při ukládání kárných a jiných opatření stanovených v § 21 upravuje kárný řád, který vydává Komora.

(5) Rozhodnutí kárné komise musí být písemné a musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o opravném prostředku; pro doručování jeho písemného vyhotovení se použijí přiměřeně ustanovení zvláštních právních předpisů o doručování rozhodnutí vydaných ve správním řízení.

§ 24

Odvolání

(1) Proti rozhodnutí kárné komise může auditor, auditorská společnost, asistent auditora nebo ministr financí podat do 15 dnů od jeho doručení odvolání; odvolání má odkladný účinek.

(2) O odvolání rozhoduje tříčlenná komise ustanovená radou Komory ze členů rady. Tato komise v odvolacím řízení rozhodnutí zruší nebo odvolání zamítne a rozhodnutí potvrdí.

§ 25

Zahlázení kárného a jiného opatření

Na auditora, asistenta auditora nebo na auditorskou společnost se hledí, jako by jim nebylo uloženo kárné nebo jiné opatření,

- a) dnem, kdy rozhodnutí o napomenutí nebo veřejném napomenutí bylo vykonáno,
- b) uplynula-li ode dne, kdy rozhodnutí o uložení kárného nebo jiného opatření bylo vykonáno, doba 1 roku, byla-li uložena pokuta nebo pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb,
- c) uplynula-li ode dne vyškrtnutí ze seznamu auditorů nebo ze seznamu auditorských společností doba 3 let, bylo-li uloženo opatření spočívající ve vyškrtnutí ze seznamu auditorů nebo ze seznamu auditorských společností,

- d) uplynula-li ode dne vyškrtnutí doba 3 let, bylo-li asistentu auditora uloženo opatření spočívající ve vyškrtnutí ze seznamu asistentů auditora.

HLAVA VI

ASISTENT AUDITORA

§ 26

Seznam asistentů auditora

(1) Komora zapíše na písemnou žádost do seznamu asistentů auditora toho, kdo doloží, že

- a) je plně způsobilý k právním úkonům,
- b) je bezúhonný,
- c) získal vysokoškolské vzdělání uvedené v § 3 odst. 1 písm. a),
- d) je v pracovním poměru u auditora nebo v auditorské společnosti, jeho pracovní úvazek činí nejméně 35 hodin týdně a pod vedením a dohledem auditora vykonává práce spojené s poskytováním auditorských služeb.

(2) Pro účely stanovené v § 3 odst. 1 písm. d) se doba výkonu práce podle odstavce 1 písm. d) počítá ode dne zápisu do seznamu asistentů auditora; do této doby se nezahrnuje doba výkonu vojenské základní, civilní nebo náhradní služby, doba mateřské dovolené a další mateřské dovolené, pracovní volno bez náhrady mzdy poskytnuté zaměstnavatelem⁹⁾ a doba pracovní neschopnosti přesahující 1 měsíc.

(3) Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1, provede Komora do 1 měsíce od doručení písemné žádosti zápis do seznamu asistentů auditora, a to ke dni vzniku pracovního poměru podle odstavce 1 písm. d).

(4) Cílem práce asistenta auditora pod vedením a dohledem auditora je získat dostatečné teoretické a praktické znalosti potřebné ke složení auditorské zkoušky a osvojit si zkušenosti potřebné k poskytování auditorských služeb.

(5) Asistent auditora má právo účasti na sněmu Komory bez hlasovacího a volebního práva.

(6) Při výkonu práce je asistent auditora povinen postupovat v souladu s tímto zákonem, profesními předpisy a auditorskými směrnici.

(7) Seznam asistentů auditora obsahuje tyto údaje o osobě asistenta auditora:

- a) jméno, příjmení, rodné číslo, nebylo-li přiděleno, datum narození a bydliště asistenta auditora,
- b) jméno, obchodní firmu, sídlo, bydliště, místo pod-

⁹⁾ § 127 zákoníku práce.

nikání a identifikační číslo zaměstnavatele asistenta auditora,

- c) datum zápisu do seznamu asistentů auditora, doba, která se nepovažuje za výkon práce podle odstavce 2, datum vyškrtnutí ze seznamu asistentů auditora.

(8) Do seznamu asistentů auditora se zapíše bez zbytečného odkladu také změna nebo zánik zapisovaných skutečností, které je asistent auditora povinen bez zbytečného odkladu oznámit a doložit Komoře.

§ 27

Vyškrtnutí ze seznamu asistentů auditora

Komora vyškrtne asistenta auditora ze seznamu asistentů auditora

- a) zjistí-li, že asistent auditora nesplňuje některou z podmínek uvedených v § 26 odst. 1 písm. a) až d),
- b) na základě písemné žádosti asistenta auditora,
- c) jestliže asistent auditora zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého,
- d) ke dni zápisu do seznamu auditorů,
- e) byl-li asistent auditora zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo byla-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, a to ke dni právní moci rozhodnutí soudu.

HLAVA VII

KOMORA A JEJÍ ORGÁNY

§ 28

(1) Zřizuje se Komora se sídlem v Praze.

(2) Komora je samosprávnou profesní organizací všech auditorů.

(3) Komora je právnickou osobou.

§ 29

Komora zejména

- a) dohlíží na řádné poskytování auditorských služeb,
- b) vydává profesní předpisy a auditorské směrnice,
- c) vede seznamy auditorů, asistentů auditora a auditorských společností,
- d) pečuje o odbornou úroveň auditorů a asistentů auditora,
- e) vykonává další činnosti stanovené ve statutu Komory.

§ 30

(1) Orgány Komory jsou

- a) sněm,
- b) rada,

- c) dozorčí komise,
- d) kárná komise.

(2) Do orgánu Komory může být zvolen auditor, který nemá v době konání sněmu pozastaveno oprávnění k poskytování auditorských služeb. Funkční období člena orgánu nesmí přesáhnout dobu 3 let. Opětovná volba je možná, přičemž člen orgánu může setrvat v jedné a téže funkci nejdéle dvě po sobě jdoucí funkční období. Funkce v orgánech jsou čestné. Při jejich výkonu přísluší auditorovi náhrada věcných výdajů a náhrada za ztrátu času.

§ 31

(1) Nejvyšším orgánem Komory je sněm. Právo účastnit se sněmu mají všichni auditori. Sněm svolává nejméně jednou ročně rada Komory, a to způsobem a ve lhůtách určených statutem. Rada Komory však svolá sněm kdykoliv, požádá-li o to písemně v průběhu 2 kalendářních měsíců alespoň třetina auditorů nebo požádá-li o to dozorčí komise; rada je povinna svolat v těchto případech sněm nejpozději do 2 měsíců.

(2) Sněm je usnášeníschopný, byl-li řádně svolán a je-li přítomna alespoň třetina všech auditorů. Není-li sněm usnášeníschopný, svolá rada Komory do 2 měsíců sněm nový; takto svolaný sněm je schopný usnášení, pokud je přítomna alespoň desetina všech auditorů.

(3) Sněmu přísluší

- a) volit z auditorů přímou a tajnou volbou na dobu 3 let členy a náhradníky orgánů Komory; členy těchto orgánů Komory sněm také tajným hlasováním odvolává,
- b) schvalovat statut Komory, etický kodex, kárný řád, volební řád, jednací řád a další profesní předpisy, včetně jejich změn,
- c) rozhodovat o výši povinného příspěvku auditorů a auditorských společností na činnost Komory, jakož i o výši poplatku za zápis do seznamu auditorů a do seznamu auditorských společností,
- d) projednávat a schvalovat zprávu o činnosti ostatních orgánů Komory a schvalovat výsledky hospodaření Komory,
- e) usnášet se o dalších věcech, které si vyhradí, s výjimkou rozhodování o kárných a jiných opatřeních stanovených v § 21.

§ 32

(1) Rada Komory je výkonným orgánem Komory.

(2) Rada má 17 členů a 5 náhradníků; klesne-li počet členů rady pod počet stanovený tímto zákonem, je rada oprávněna doplnit z řad náhradníků členy nové.

(3) Radě přísluší

- a) rozhodovat o vyškrtnutí ze seznamu auditorů

- nebo ze seznamu auditorských společností podle § 11 a ze seznamu asistentů auditora podle § 27,
- b) rozhodovat o pozastavení oprávnění k poskytování auditorských služeb podle § 12,
 - c) volit ze svých členů a odvolávat prezidenta a viceprezidenta Komory,
 - d) svolávat sněm a připravovat podklady pro jeho jednání,
 - e) spravovat majetek Komory,
 - f) ustavit ze svých členů tříčlennou komisi rozhodující o odvolání podle § 24,
 - g) schvalovat a vydávat auditorské směrnice,
 - h) odpovědnost za vedení seznamu auditorů, seznamu auditorských společností a seznamu asistentů auditora; ze seznamu auditorů a ze seznamu auditorských společností nejméně jednou ročně zveřejňuje údaje v rozsahu jména a příjmení, čísla osvědčení o zápisu do příslušného seznamu a místa podnikání,
 - i) odpovědnost za organizaci a provádění auditorských zkoušek, auditorských rozdílových zkoušek a profesního slibu,
 - j) předkládat ministru financí návrhy na jmenování nebo na odvolání členů zkušebních komisí pro auditorské zkoušky a pro auditorské rozdílové zkoušky,
 - k) činit veškerá opatření nezbytná k zajištění řádné činnosti Komory, jakož i provádět další činnosti podle tohoto zákona, pokud nepřislúší jiným orgánům,
 - l) odpovědnost za publikační, dokumentační a studijní činnost v rámci profese,
 - m) poskytovat pravidelné informace o činnosti orgánů Komory.
- (4) Rada se schází zpravidla jednou za 2 měsíce; svolává ji prezident Komory.
- (5) Prezident Komory jedná jménem Komory ve všech věcech.

§ 33

(1) Dozorčí komise je kontrolním orgánem Komory.

(2) Počet členů a náhradníků dozorčí komise stanoví statut Komory; klesne-li počet členů dozorčí komise pod počet takto stanovený, je dozorčí komise oprávněna doplnit z řad náhradníků členy nové.

(3) Dozorčí komisi přísluší dohlížet na plnění usnesení sněmu a na dodržování tohoto zákona, profesních předpisů a auditorských směrnic auditory, auditorskými společnostmi a asistenty auditora, jakož i orgány Komory.

(4) Dozorčí komise volí a odvolává ze svých

členů předsedu a místopředsedy; předseda dozorčí komise řídí její činnost.

§ 34

(1) Kárná komise je orgán, který vykonává působnost stanovenou tímto zákonem a kárným řádem v řízení o uložení kárného nebo jiného opatření; rozhoduje o způsobu jejich zveřejnění.

(2) Kárná komise volí a odvolává ze svých členů předsedu kárné komise, který řídí její činnost; stanoví-li tak statut Komory, volí a odvolává i místopředsedy kárné komise.

(3) Počet členů kárné komise je stanoven ve statutu Komory.

§ 35

Společná ustanovení o orgánech Komory

Podrobnosti o organizaci Komory a jejích orgánů stanoví statut Komory a další profesní předpisy.

HLAVA VIII

PŮSOBNOST MINISTERSTVA

§ 36

(1) Komora je povinna předložit ministerstvu všechny profesní předpisy do 30 dnů od jejich schválení sněmem.

(2) Má-li ministr financí zato, že profesní předpis Komory je v rozporu se zákonem, je oprávněn podat ve lhůtě 2 měsíců od jeho přijetí návrh na jeho přezkoumání soudem; ustanovení § 246 odst. 1 a § 247 až 250k občanského soudního řádu se použijí přiměřeně.

(3) Ministerstvo vydá vyhláškou, po projednání s Komorou, zkušební řád.

(4) Ministr financí jmenuje členy a předsedy zkušebních komisí podle § 9 odst. 3.

HLAVA IX

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ

§ 37

(1) Komora vydává profesní předpisy; za den vyhlášení se považuje den jejich schválení sněmem.

(2) Profesní předpis přijatý v souladu s tímto zákonem, který byl vyhlášen způsobem uvedeným v odstavci 1, nabývá účinnosti šedesátým dnem po vyhlášení, nestanoví-li sněm termín dřívější.

§ 38

(1) Auditorské směrnice stanoví podrobnosti, postupy, metody a techniky pro poskytování auditor-

ských služeb. Při jejich zpracování se vychází z mezinárodních standardů a z tohoto zákona.

(2) Za den vyhlášení se považuje schválení auditorských směrnic radou; termín a způsob jejich publikace stanoví statut Komory.

(3) Auditorské směrnice přijaté a publikované v souladu s tímto zákonem a statutem Komory nabývají účinnosti v termínu stanoveném radou Komory.

§ 39

V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 40

Ten,

- a) kdo nebyl ve lhůtách stanovených tímto zákonem zapsán do seznamu auditorů, seznamu auditorských společností nebo do seznamu asistentů auditora,
- b) komu nebylo vydáno osvědčení o zápisu do příslušného seznamu,
- c) komu ve lhůtě stanovené tímto zákonem nebylo umožněno vykonat auditorskou nebo auditorskou rozdílovou zkoušku,
- d) komu nebylo ve lhůtě stanovené tímto zákonem umožněno složení slibu, nebo
- e) kdo byl v rozporu s tímto zákonem vyškrtnut z příslušného seznamu nebo mu bylo v rozporu s tímto zákonem pozastaveno oprávnění k poskytování auditorských služeb,

může se obrátit na soud, aby o jeho právu rozhodl.

HLAVA X

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ

§ 41

(1) Auditori zapsaní v seznamu auditorů vedeném podle dosavadních právních předpisů se dnem účinnosti tohoto zákona stávají auditory podle tohoto zákona; Komora je zapíše do seznamu auditorů bez žádosti a vydá jim o tom osvědčení.

(2) Asistenti auditora podle dosavadního právního předpisu se považují za asistenty auditora podle tohoto zákona; Komora je zapíše do seznamu asistentů auditora bez žádosti. Doba jejich zapsání v seznamu asistentů auditora podle dosavadního právního předpisu se jim započítává v plné výši. Asistenty auditora s úplným středním vzděláním ekonomického směru, kteří do 10 let od účinnosti tohoto zákona nedokončí

vysokoškolské vzdělání podle § 3 odst. 1 písm. a), Komora ze seznamu asistentů vyškrtne.

(3) Právnícká osoba zapsaná v seznamu auditorů podle dosavadního právního předpisu může poskytovat auditorské služby podle tohoto zákona nejdéle do 31. prosince 2001; během této lhůty Komora auditorskou společností bezplatně zapíše do seznamu auditorských společností, jestliže prokáže splnění podmínek stanovených v § 4 tohoto zákona, jinak oprávnění poskytovat auditorské služby dnem 1. ledna 2002 zanikne.

§ 42

V řízení o disciplinárním opatření vůči auditorovi nebo asistentu auditora nebo o uložení sankce právnické osobě vykonávající auditorskou činnost zahájených podle dosavadního právního předpisu se postupuje podle tohoto zákona; při stanovení disciplinárního opatření nebo sankce se použije dosavadní právní předpis.

§ 43

Zrušují se:

1. Zákon č. 524/1992 Sb., o auditorech a Komoře auditorů České republiky.
2. Zákon č. 63/1996 Sb., kterým se mění zákon České národní rady č. 524/1992 Sb., o auditorech a Komoře auditorů České republiky.

§ 44

Dnem účinnosti tohoto zákona přecházejí práva a povinnosti Komory auditorů České republiky zřízené zákonem č. 524/1992 Sb., o auditorech a Komoře auditorů České republiky, na Komoru.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 165/1998 Sb.

§ 45

V zákoně č. 165/1998 Sb., kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se článek V zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 46

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001, s výjimkou § 3 odst. 1 písm. e), které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

255

ZÁKON

ze dne 14. července 2000,

kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 271/1992 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 103/2000 Sb. a zákona č. 155/2000 Sb., se mění takto:

1. § 1 až 4 znějí:

„§ 1

Předmět soudních poplatků

Soudní poplatky (dále jen „poplatky“) se vybírají za

- a) řízení před soudy České republiky, a to z úkonů uvedených v sazebníku poplatků (dále jen „poplatky za řízení“),
- b) jednotlivé úkony prováděné soudy a úkony prováděné správou soudů, uvedené v sazebníku poplatků (dále jen „poplatky za úkony“).

Sazebník poplatků (dále jen „sazebník“) je uveden v příloze k tomuto zákonu.

§ 2

Poplatníci

(1) Poplatníky poplatku za řízení před soudem prvního stupně jsou

- a) navrhovatel (navrhovatelé), není-li dále stanoveno jinak,
- b) účastníci smíru uzavřeného ve smířčím řízení,
- c) dlužník ve vyrovnacím řízení,
- d) žalovaný (žalovaní) uplatňující svá práva vzájemným návrhem,
- e) fyzická nebo právnická osoba, jíž se týká provedení zápisu v obchodním rejstříku, o kterém rozhodl soud v řízení zahájeném bez návrhu,
- f) právnická osoba v řízení zahájeném bez návrhu, ve kterém soud rozhodl o zrušení nebo likvidaci právnické osoby nebo o jmenování likvidátora právnické osoby.

(2) Poplatníkem je i ten, kdo podal žalobu proti rozhodnutí orgánu veřejné správy nebo opravný prostředek proti rozhodnutí orgánu veřejné správy.

(3) Je-li navrhovatel v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od poplatku osvobozen. Tuto povinnost však žalovaný nemá v řízení o rozvod nebo o neplatnost manželství nebo o určení, zda tu manželství je či není.

(4) Ustanovení odstavce 3 platí obdobně pro navrhovatele, kterému soud v řízení ustanovil opatrovníka jako účastníku, jehož pobyt není znám nebo je mu se nepodařilo doručit na známou adresu v cizině. Poplatková povinnost navrhovatele v takovém případě zaniká uložením povinnosti zaplatit poplatek žalovanému.

(5) Poplatníkem poplatku za řízení před odvolacím soudem je odvolatel a za řízení před dovolacím soudem dovolatel. Ustanovení odstavců 3 a 4 platí obdobně.

(6) Poplatníkem poplatku za úkon je navrhovatel úkonu.

(7) Poplatníkem poplatku za vyhotovení stejnopisů podání a příloh je i ten, kdo nepředložil návrh (podání) s potřebným počtem stejnopisů a s přílohami, ač byl k jejich předložení soudem vyzván.

(8) Vznikne-li více poplatníkům povinnost zaplatit poplatek, platí jej společně a nerozdílně.

(9) Jestliže řízení ve věcech obchodního rejstříku nebo řízení o jmenování likvidátora právnické osoby bylo zahájeno bez návrhu proto, že statutární orgán poplatníka, případně osoba, na kterou v odpovídajícím rozsahu přešla působnost statutárního orgánu, bez zbytečného odkladu nepodal návrh na zahájení řízení, ručí za zaplacení poplatku tento statutární orgán nebo tato osoba. Je-li statutárních orgánů více nebo tvoří-li statutární orgán více osob, ručí za zaplacení poplatku společně a nerozdílně. To platí obdobně pro osobu, na kterou v odpovídajícím rozsahu přešla působnost statutárního orgánu.

§ 3

Příslušnost

(1) Ve věcech poplatků za řízení rozhoduje soud, který je věcně a místně příslušný k projednání a rozhodnutí věci v prvním stupni.

(2) Ve věcech poplatků za řízení před odvolacím

soudem a dovolacím soudem rozhoduje soud, který rozhodl o věci v prvním stupni, není-li dále stanoveno jinak.

(3) Ve věcech poplatků za řízení rozhoduje odvolací soud nebo dovolací soud, vznikne-li poplatníku povinnost zaplatit poplatek v souvislosti s odvolacím nebo dovolacím rozhodnutím o věci samé nebo v souvislosti s odvolacím nebo dovolacím rozhodnutím, jímž se řízení končí.

(4) Ve věcech poplatků za úkony rozhoduje soud nebo správa soudu, které mají úkon provést.

§ 4

Vznik poplatkové povinnosti

(1) Jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost

- a) podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení (dále jen „návrh na zahájení řízení“),
- b) podáním odvolání,
- c) podáním dovolání,
- d) ve vyrovnacím řízení uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím, jímž soud prohlásí vyrovnání za skončené,
- e) schválením smíru ve smířcím řízení,
- f) uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření,
- g) v ostatních případech uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o věci samé.

(2) Jde-li o poplatek za úkon, poplatková povinnost vzniká

- a) sepsáním podání do protokolu u soudu,
- b) v ostatních případech podáním návrhu na provedení úkonu.“

2. V § 5 odst. 1 větě první se za slovo „poplatků“ vkládají slova „za řízení“ a za větu první se vkládá tato věta: „Sazby poplatků za úkony jsou stanoveny pevnou částkou.“

3. V § 5 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce 1.

4. § 6 až 7 znějí:

„§ 6

Základ poplatku

(1) Základem procentního poplatku je cena předmětu řízení vyjádřená peněžní částkou, není-li dále stanoveno jinak. Cena příslušenství předmětu řízení tvoří základ poplatku jen v případech, je-li příslušenství samostatným předmětem řízení.

(2) Je-li v návrhu na zahájení řízení uplatněno

více peněžitých plnění, je základem procentního poplatku jejich součet. Peněžítá plnění, pro která je stanovena rozdílná sazba poplatku, jsou však samostatným základem poplatku.

(3) Jde-li o opětuující se peněžité plnění, je základem procentního poplatku cena odpovídající součtu všech opětuujících se plnění. Jde-li o peněžité plnění na dobu neurčitou, včetně plnění požadovaného do okamžiku zaplacení jiného peněžitého plnění, na dobu života nebo na dobu delší než 5 let, je základem poplatku pětinašobek ceny ročního plnění.

(4) Nelze-li stanovit základ poplatku podle odstavce 3, je základem poplatku částka ve výši 15 000 Kč.

(5) Pro nepeněžítá plnění, jejichž peněžní hodnotu pro účely určení základu poplatku stanoví sazebník, platí obdobně odstavce 2 a 3.

(6) Je-li základ poplatku vyjádřen v cizí měně, vypočte se procentní poplatek ze základu poplatku přepočteného na českou měnu podle kursu vyhlášeného Českou národní bankou platného k prvnímu dni kalendářního měsíce, v němž je poplatek splatný nebo v němž soud vydá rozhodnutí o povinnosti zaplatit poplatek. Pro přepočet měn, jejichž kurs Česká národní banka nevyhláší, se použije kurs USD k této měně vyhlášený ústřední nebo jí na roveň postavenou bankou státu, v němž platí přepočítávaná měna; platnost tohoto použitého kursu měn je poplatník povinen prokázat soudu dokladem získaným prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí.

(7) Základ poplatku se zaokrouhluje na celá sta korun dolů a vypočtený procentní poplatek ze základu se zaokrouhluje na celé desítky korun nahoru.

(8) Pro řízení před odvolacím soudem a řízení před dovolacím soudem platí obdobně odstavce 1 až 7; při výpočtu základu poplatku se však vychází z peněžitých plnění a nepeněžitých plnění, jejichž peněžní hodnotu pro účely určení základu procentního poplatku stanoví sazebník, jsou-li tato plnění předmětem odvolání nebo dovolání.

§ 6a

Stanovení výše poplatku

(1) Za návrh na zahájení řízení s alternativním nebo eventuálním návrhem se stanoví výše poplatku podle návrhu, který je uváděn v pořadí jako první.

(2) Jsou-li pro řízení podle jeho předmětu stanoveny v sazebníku rozdílné sazby poplatku, poplatky podle těchto sazeb se sčítají.

(3) Rozšíří-li se po podání návrhu na zahájení řízení předmět řízení, je poplatník povinen doplatit poplatek. Obdobně to platí, rozšíří-li poplatník po podání odvolání předmět řízení před odvolacím soudem nebo rozšíří-li po podání dovolání předmět řízení před

dovolacím soudem. Bylo-li zčásti zastaveno řízení před prvním jednáním, sníží soud zaplacený poplatek o odpovídající část (přeplatek).

§ 7

Splatnost poplatku

(1) Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti. Vzniká-li poplatková povinnost způsobem uvedeným v § 4 odst. 1 písm. d) až g), je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit stanovena nebo jímž byl schválen smír, nestanoví-li rozhodnutí o schválení smíru splatnost delší.

(2) Rozšíří-li poplatník návrh na provedení úkonu nebo rozšíří-li se předmět řízení po podání návrhu na zahájení řízení, doplatí poplatník poplatek ve lhůtě a za podmínek stanovených v odstavci 1. Obdobně to platí, rozšíří-li poplatník po podání odvolání předmět řízení před odvolacím soudem nebo rozšíří-li po podání dovolání předmět řízení před dovolacím soudem.“

5. V § 8 odst. 2 se slova „provádí řízení, s výjimkou uvedenou v odstavcích 3 a 4“ nahrazují slovy „je k rozhodování o nich příslušný podle § 3.“

6. V § 8 se odstavce 3 a 4 zrušují.

7. § 9 zní:

„§ 9

Následky nezaplacení poplatku

(1) Nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání nebo dovolání zaplacen, soud výzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

(2) Zjistí-li odvolací soud poté, co mu byla věc předložena k rozhodnutí o odvolání, že nebyl zaplacen poplatek splatný podáním odvolání, výzve poplatníka, aby ve lhůtě, kterou mu určí, zaplatil poplatek soudu, který rozhodl o věci v prvním stupni. Po doručení výzvy vrátí věc tomuto soudu s pokynem, aby ji znovu předložil po zaplacení poplatku. Soud, jemuž byla věc vrácena, je výzvou odvolacího soudu vázán a po marném uplynutí v ní určené lhůty řízení zastaví. Obdobně se postupuje při řízení před dovolacím soudem.

(3) Soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

(4) Pro nezaplacení poplatku soud řízení nezastaví,

- a) začal-li již jednat o věci samé,
- b) vznikla-li povinnost zaplatit poplatek poplatníku, kterému soud v řízení ustanovil opatrovníka jako

účastníku, jehož pobyt není znám nebo jemuž se nepodařilo doručit na známou adresu v cizině,

c) je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatníku mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit,

d) došlo-li k rozšíření návrhu na zahájení řízení v téže věci nebo rozšířil-li poplatník odvolání nebo dovolání poté, co soud začal jednat o věci samé.

(5) O tom, že jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 4 písm. c), rozhodne soud usnesením, které není třeba doručovat.

(6) V případech uvedených v odstavci 4 rozhoduje soud o uložení povinnosti zaplatit poplatek spolu s rozhodnutím, jímž se řízení končí. Obdobně postupuje soud i v případě ručitele za zaplacení poplatku za řízení ve věcech obchodního rejstříku nebo za řízení o jmenování likvidátora právnické osoby zahájená bez návrhu (§ 2 odst. 9).

(7) Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.

(8) Nebude-li ani ve lhůtě stanovené ve výzvě příslušného soudu nebo příslušné správy soudu zaplacen poplatek, který je splatný podáním návrhu na provedení úkonu, úkon se neprovede a návrh se stane neúčinným, i když poplatník později poplatek zaplatí. O tom musí být poplatník poučen ve výzvě příslušného soudu nebo příslušné správy soudu. Povinnost zaplatit poplatek zaniká dnem, kdy se návrh na provedení úkonu stal neúčinným.“

8. V § 10 odst. 1 poslední věta zní: „Poplatek ani přeplatek na poplatku se nevrací, nepřevyšuje-li částku 50 Kč, s výjimkou uvedenou v odstavci 2.“

9. V § 10 odstavce 2 až 4 znějí:

„(2) Soud vrátí poplatek z účtu soudu i tomu, kdo jej zaplatil na základě nesprávné výzvy soudu nebo na základě nesprávného rozhodnutí soudu, kterým mu byla tato povinnost uložena. O vrácení poplatku rozhoduje, a to i bez podání návrhu, soud, který vydal nesprávnou výzvu nebo rozhodnutí. Nesprávné rozhodnutí o povinnosti zaplatit poplatek soud současně zruší.

(3) Soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání nebo dovolání, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Obdobně vrátí soud poplatníkovi přeplatek na poplatku (odpovídající část po-

platku) vzniklý podle § 6a odst. 3, bylo-li řízení zastaveno jen zčásti.

(4) Soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek i v případě, bylo-li řízení zastaveno po vydání platebního rozkazu pro zpětvzetí návrhu, k němuž došlo nejpozději v poslední den lhůty k podání odporu nebo námitek proti platebnímu rozkazu. Po podání odporu nebo námitek se poplatek vrátí, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Bylo-li řízení zastaveno jen zčásti, vrátí soud poplatníkovi přeplatek na poplatek (odpovídající část poplatku).“

10. V § 10 se doplňují odstavce 5 až 8, které znějí:

„(5) V řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.

(6) Bylo-li řízení o rozvod manželství zastaveno nebo byl-li vzat návrh na zahájení řízení zpět nejpozději před vydáním rozhodnutí soudem prvního stupně, vrátí soud z účtu soudu zaplacený poplatek v plné výši. Byl-li návrh na zahájení řízení o rozvod manželství vzat zpět po vydání rozhodnutí soudu, které nenabývalo právní moci, aniž bylo podáno odvolání, vrátí soud z účtu soudu polovinu poplatku.

(7) Byla-li věc po zaplacení poplatku nebo po vydání usnesení, kterým byla stanovena povinnost zaplatit poplatek, postoupena jinému příslušnému soudu, vrací přeplatek (poplatek nebo jeho odpovídající část) z účtu soudu tento soud.

(8) Poplatek ani přeplatek na poplatek nelze vrátit po uplynutí 10 let od konce kalendářního roku, v němž byl zaplacen.“

11. V § 11 odst. 1 věť první se slova „poplatné úkony“ nahrazují slovem „řízení“.

12. V § 11 odst. 1 písm. a) se za slovo „péče“ vkládá slovo „soudu“ a slovo „děti“ se zrušuje.

13. V § 11 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) vyslovení přípustnosti převzetí nebo držení v ústavu zdravotnické péče,“

14. V § 11 odst. 1 písm. g) se za slovo „způsobené“ vkládají slova „při výkonu veřejné moci“ a za slovo „rozhodnutím“ se vkládají slova „ , rozhodnutím o vazbě“.

15. V § 11 odst. 1 se na konci písmene h) doplňují slova „poručenských a určení, zda je třeba souhlasu rodičů dítěte k jeho osvojení“.

16. V § 11 odst. 1 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena i), j) a k), která znějí:

„i) obchodního rejstříku, týká-li se zápis fyzické nebo právnické osoby, která je v konkursu,

j) konkursu včetně nuceného vyrovnání, s výjimkou sporů vyvolaných konkursem,

k) sporů o plnění závazků z kolektivních smluv, ze kterých nevznikají nároky jednotlivým zaměstnancům.“

17. V § 11 odst. 2 písm. b) se slovo „obce“ nahrazuje slovy „územní samosprávné celky“.

18. V § 11 odst. 2 písm. c) se za slovo „výživného“ vkládají slova „včetně jeho zvýšení“.

19. V § 11 odst. 2 písm. g) se slovo „otcovství“ nahrazuje slovem „rodičovství“.

20. V § 11 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena o), p) a r), která znějí:

„o) navrhovatel v řízení o poddlužnické žalobě,

p) cizí státy včetně jejich orgánů, je-li zaručena vzájemnost,

r) správce konkursní podstaty v řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do konkursní podstaty nebo které mají být uspokojeny z tohoto majetku.“

21. V § 11 odstavce 3 a 4 znějí:

„(3) Osvobození podle odstavců 1 a 2 se vztahuje, s výjimkou dědického řízení, i na řízení

a) o návrhu na nařízení předběžného opatření,

b) před odvolacím soudem,

c) o povolení obnovy,

d) o žalobě pro zmatečnost,

e) před dovolacím soudem,

f) o výkon rozhodnutí.

(4) Od poplatku se osvobozují také řízení před odvolacím soudem a řízení před dovolacím soudem, jde-li o řízení o výkon rozhodnutí a o vyrovnací řízení.“

22. V § 11 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Osvobození podle odstavce 1 písm. i) a osvobození podle odstavce 2 se vztahuje i na poplatky za úkony. Od poplatku se dále osvobozuje sepsání návrhu ve věci péče soudu o nezletilé, návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí o výživném pro nezletilé děti a pomoc soudu před nařízením výkonu rozhodnutí, jde-li o vymáhání výživného pro nezletilé děti.“

23. V § 13 odst. 2 se zrušují slova „anebo v němž předseda soudu povolil^{4b)} posečkání poplatku nebo jeho zaplacení ve splátkách“ a na konci se doplňují tyto věty: „Od konce kalendářního roku, v němž uplynula poplatníkovi lhůta povolená^{4b)} pro posečkání poplatku nebo lhůta pro placení poplatku ve splátkách, běží nová tříletá lhůta. Pro účely vymáhání poplatku se v případech uvedených v § 9 odst. 4 pokládá poplatek za splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost zaplatit poplatek stanovena (§ 9 odst. 6). Rozhodnutí o povolení posečkání poplatku

nebo splátek na poplatek může být vázáno na podmínky.^{4b)}“.

24. V § 13a větě první se za slovo „evidence“ vkládá odkaz na poznámku pod čarou č. 4c) a věta druhá se zrušuje.

25. V § 16 odstavce 2 zní:

„(2) Předseda soudu rozhoduje podle zvláštního právního předpisu⁵⁾ o prominutí nedoplatku na poplatek.“.

26. V § 16 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Vláda může nařízením stanovit osvobození od některých poplatků pro skupinu cizinců, kterým je na území České republiky poskytnuta dočasná ochrana.“.

27. Sazebník poplatků uvedený v příloze k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zní:

„Příloha k zákonu č. 549/1991 Sb.

SAZEBNÍK POPLATKŮ

Poznámky k celému sazebníku

1. Poplatek za návrh na zahájení řízení se nevybírání, jestliže soud podání, kterým se zahajuje řízení, pro vady odmítne.

2. Došlo-li ke zrušení rozhodnutí o věci samé v důsledku návrhu na zrušení usnesení o schválení smíru, odvolání, dovolání, žaloby pro zmatečnost, žaloby na obnovu řízení nebo rozhodnutím Ústavního soudu, neplatí poplatek za řízení poplatník, který ve věci již jednou poplatek zaplatil.

3. Pro účely tohoto zákona se za nemovitost pokládají všechny nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí na jednom listu vlastnictví. Podnikem nebo jeho organizační složkou se rozumí podnik nebo jeho organizační složka ve smyslu § 5 a 7 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

4. Poplatek podle tohoto sazebníku je vybírán nejvýše v částce 1 000 000,- Kč.

Poplatky za řízení

Položka 1

Za návrh na zahájení občanského soudního řízení, jehož předmětem je peněžité plnění

- a) do částky 15 000 Kč včetně
- b) v částce vyšší než 15 000 Kč

Kč 600,-
4 % z této částky

Položka 2

Za návrh na zahájení občanského soudního řízení, jehož předmětem není peněžité plnění

- a) za každou nemovitost
- b) za každý podnik nebo za každou jeho organizační složku
- c) v ostatních případech, není-li dále stanoveno jinak

Kč 3 000,-
Kč 10 000,-
Kč 1 000,-

Poznámky k položkám 1 a 2:

1. Ze vzájemného návrhu žalovaného se platí poplatek tak, jako by byl tento návrh podáván samostatně. Uplatnil-li žalovaný proti navrhovateli svou peněžitou pohledávku k započtení, platí se poplatek z částky, o kterou pohledávka žalovaného přesahuje peněžité plnění uplatněné navrhovatelem.

2. Je-li předmětem řízení plnění ze smlouvy, které bylo ve smlouvě vyjádřeno v penězích, vybere se poplatek podle položky 1. Ve sporu o vrácení plnění z neplatné nebo zrušené smlouvy to platí obdobně.

3. Za návrh na zahájení řízení o určení vlastnictví k nemovitosti, o prodeji zástavy, jde-li o nemovitost nebo o vyloučení nemovitosti, se vybere poplatek podle položky 2 písmene a). Z návrhu na zahájení řízení o určení vlastnictví k podniku nebo k jeho organizační složce, o prodeji zástavy, jde-li o podnik nebo jeho organizační složku, nebo z návrhu o vyloučení podniku nebo jeho organizační složky se vybere poplatek podle položky 2 písmene b). Z návrhu na zahájení řízení o určení vlastnictví k jiným věcem, o prodeji zástavy, jde-li o jiné věci nebo o vyloučení jiných věcí, se vybere poplatek podle položky 2 písmene c).

4. Je-li předmětem řízení směnka nebo šek a nejde-li o zaplacení peněžité částky, vybere se poplatek podle položky 1, a to podle peněžité částky uvedené ve směnce nebo šeku. Obdobně se postupuje, jde-li o jiný cenný papír, na němž je uvedena jmenovitá hodnota.

5. Poplatek z návrhu na určení neplatnosti smlouvy a za řízení zahájené bez návrhu, ve kterém soud rozhodl o zrušení právnické osoby, likvidaci právnické osoby nebo o jmenování likvidátora právnické osoby, se vybere poplatek podle položky 2 písmene c).

6. Za návrh na zahájení řízení o rozvod manželství nebo za návrh na zahájení řízení na ochranu osobnosti bez návrhu na náhradu nemajetkové újmy se vybere poplatek podle položky 2 písmene c). Za návrh na zahájení řízení na ochranu osobnosti s návrhem na náhradu nemajetkové újmy se vybere poplatek podle položky 1.

Položka 3

Za návrh na vydání předběžného opatření

Kč 500,-

Poznámka:

Za návrh na nařízení předběžného opatření ve vyrovnacím řízení se poplatek nevybere.

Položka 4

Za návrh na zahájení řízení o vypořádání společného jmění manželů (bezpodílového spoluvlastnictví manželů) nebo o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví

Kč 1 000,-

Poznámka:

Sazba poplatku podle této položky se zvyšuje o Kč 3 000 za každou nemovitost a o Kč 10 000 za každý podnik nebo jeho organizační složku, která je předmětem vypořádání.

Položka 5

Za návrh na zahájení řízení o určení výživného, včetně jeho zvýšení, jakož i o snížení nebo zrušení výživného, jehož předmětem je peněžité plnění

- a) do částky 30 000 Kč včetně
- b) v částce vyšší než 30 000 Kč

Kč 300,-
1 % z této
částky
nejvýše
Kč 10 000,-

Položka 6

Za schválený smír uzavřený ve smírčím řízení

- a) je-li předmětem smíru peněžité plnění do částky 15 000 Kč včetně

Kč 300,-

- b) je-li předmětem smíru peněžité plnění vyšší než 15 000 Kč 2 % z této částky nejvýše Kč 20 000,-
- c) v ostatních případech Kč 1 000,-

Poznámka:

Za návrh na smírčí řízení se poplatek nevybírám.

Položka 7

Za návrh na uznání cizích rozhodnutí v manželských věcech a ve věcech určení (zjištění nebo popření) rodičovství

Kč 1 000,-

Položka 8

Za návrh na zahájení řízení ve věcech obchodního rejstříku

- a) za první zápis podnikatele do obchodního rejstříku Kč 5 000,-
- b) za výmaz podnikatele Kč 3 000,-
- c) za změny nebo doplnění zápisu u podnikatele Kč 1 000,-

Poznámky:

1. Poplatek podle písmene c) této položky se vybere za návrh pouze jednou bez ohledu na počet měněných nebo doplňovaných skutečností uvedených v návrhu. Změnou se rozumí i návrh na výmaz skutečnosti a zápis nové skutečnosti týkající se podnikatele nebo pouze návrh na výmaz skutečnosti, není-li nahrazována jinou skutečností, nebo pouze návrh na zápis doplňované skutečnosti, nenahrazuje-li jinou skutečnost.

2. Podle této položky se platí poplatek také za řízení ve věcech obchodního rejstříku zahájené bez návrhu, ve kterém soud rozhodl o provedení zápisu.

Položka 9

Za vyrovnací řízení

Kč 5 000,-

Položka 10

Za návrh na zahájení řízení o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky ve sporech vyvolaných konkursem nebo vyrovnáním

Kč 1 000,-

Položka 11

Za návrh na zahájení řízení o úschově za účelem splnění závazku, podle předmětu úschovy

- a) peníze do 20 000 Kč včetně Kč 200,-
- b) peníze v částce vyšší než 20 000 Kč 1 % z této částky
- c) za každou movitou věc Kč 500,-
- d) za každý cenný papír Kč 100,-

Poznámka:

Je-li předmětem úschovy směnka nebo šek anebo jiný cenný papír s uvedenou jmenovitou hodnotou, vybere se poplatek podle písmene a) nebo písmene b) této položky ze základu, kterým je peněžitá částka uvedená ve směnce nebo šeku anebo uvedená jmenovitá hodnota jiného cenného papíru.

Položka 12

Za návrh na zahájení řízení o umoření listiny nebo listin

Kč 350,-

Poznámka:

Podle poznámky pod bodem 4 k položkám 1 a 2 se nepostupuje.

Položka 13

Za žalobu na obnovu řízení KČ 1 000,-

Položka 14

Za žalobu pro zmatečnost KČ 1 000,-

Položka 15

Za žalobu proti rozhodnutí orgánu veřejné správy
nebo opravný prostředek proti rozhodnutí
orgánu veřejné správy KČ 1 000,-

Položka 16

Za návrh na nařízení výkonu rozhodnutí

- a) je-li vymáháno peněžité plnění
do částky 15 000 Kč včetně KČ 300,-
- b) je-li vymáháno peněžité plnění
v částce vyšší než 15 000 Kč 2 % z této
částky
nejvýše
KČ 50 000,-
- c) v ostatních případech KČ 1 000,-

Poznámky:

1. Za návrhy na druhé a další nařízení výkonu rozhodnutí na základě téhož vykonatelného rozhodnutí proti témuž účastníku se zaplatí polovina příslušných poplatků, ne však méně než 300 Kč.

2. Za návrh na zastavení výkonu rozhodnutí nebo na jeho odklad se poplatek nevybere, nejde-li o návrh na zastavení výkonu rozhodnutí proto, že po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané ve smyslu § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř.

Položka 17

Za odvolání proti rozhodnutí soudu ve věci samé,
podle předmětu odvolacího řízení

- a) peněžité plnění do částky 15 000 Kč včetně KČ 600,-
- b) peněžité plnění v částce vyšší než 15 000 Kč 4 % z této
částky
- c) za každou nemovitost KČ 3 000,-
- d) za každý podnik nebo za každou
jeho organizační složku KČ 10 000,-
- e) v ostatních případech KČ 1 000,-

Poznámky:

1. Poplatek za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodováno jen o základu předmětu řízení, se neplatí.

2. Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o určení výživného včetně jeho zvýšení a o snížení nebo zrušení výživného se vybere poplatek podle položky 5.

3. Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o plnění ze smlouvy, které bylo ve smlouvě vyjádřeno v penězích, se vybere poplatek podle písmene a) nebo písmene b) této položky. Obdobně se postupuje ve sporu o vrácení plnění z neplatné nebo zrušené smlouvy.

4. Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o určení vlastnictví k nemovitosti, o prodeji zástavy, jde-li o nemovitost nebo o vyloučení nemovitosti, se vybere poplatek podle písmene c) této položky. Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o určení vlastnictví k podniku nebo k jeho organizační složce, o prodeji zástavy, jde-li o podnik nebo jeho organizační složku nebo o vyloučení podniku nebo jeho organizační složky, se vybere poplatek podle písmene d) této položky. Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o určení vlastnictví k jiným věcem, o prodeji zástavy, jde-li o jiné věci nebo o vyloučení jiných věcí, se vybere poplatek podle písmene e) této položky.

5. Je-li předmětem odvolacího řízení směnka nebo šek a nejde-li o zaplacení peněžité částky, vybere se poplatek podle položky 1 podle peněžité částky uvedené ve směnce nebo šeku. Obdobně se postupuje, jde-li o jiný cenný papír, na němž je uvedena jmenovitá hodnota.

6. Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně v dědické věci, o vypořádání společného jmění manželů (bezpodílového spoluvlastnictví manželů), o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, o obnově řízení, o žalobě pro zmatečnost a o žalobě proti rozhodnutí orgánu veřejné správy nebo opravném prostředku proti rozhodnutí orgánu veřejné správy se vybere poplatek podle písmene e) této položky.

7. Poplatek se nevybere za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně jen procesní povahy, zejména proti rozhodnutí o zastavení řízení, odmítnutí podání, kterým se zahajuje řízení, odmítnutí odporu či námitek, odmítnutí odvolání nebo proti rozhodnutí soudu o nákladech řízení.

Položka 18

Za dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé, podle předmětu dovolacího řízení

- a) peněžité plnění do částky 100 000 Kč včetně
- b) v ostatních případech

Kč 1 000,-

Kč 5 000,-

Poznámky:

1. Poplatek za dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu, kterým bylo rozhodováno jen o základu předmětu řízení, se neplatí.

2. Za dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu o plnění ze smlouvy, které bylo ve smlouvě vyjádřeno v penězích, se vybere poplatek podle písmene a) této položky. Obdobně se postupuje ve sporu o vrácení plnění z neplatné nebo zrušené smlouvy. Ve sporu o určení vlastnictví, o prodeji zástavy nebo o vyloučení věci se vybere poplatek podle písmene b) této položky.

3. Je-li předmětem dovolacího řízení směnka nebo šek a nejde-li o zaplacení peněžité částky, vybere se poplatek podle této položky podle peněžité částky uvedené ve směnce nebo šeku. Obdobně se postupuje, jde-li o jiný cenný papír, na němž je uvedena jmenovitá hodnota.

4. Podle písmene b) této položky se vybere poplatek za dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu v dědické věci, o vypořádání společného jmění manželů (bezpodílového spoluvlastnictví manželů), o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, o obnově řízení, o žalobě pro zmatečnost, o žalobě proti rozhodnutí orgánu veřejné správy nebo o opravném prostředku proti rozhodnutí orgánu veřejné správy.

5. Poplatek se nevybere za dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu jen procesní povahy, zejména proti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o odvolání proti některému z rozhodnutí soudu prvního stupně vyjmenovaných v poznámce k položce 17 bodu 7, proti rozhodnutí o zastavení řízení, zastavení odvolacího řízení, odmítnutí odvolání nebo proti rozhodnutí o nákladech řízení.

Poplatky za úkony**Položka 19**

Za návrh na přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti Kč 300,-

Položka 20

Za pomoc soudu před nařízením výkonu rozhodnutí Kč 200,-

Položka 21

Za dožádání rozhodců v rozhodčím řízení o provedení úkonu soudem Kč 1 000,-

Položka 22

Za sepsání podání do protokolu, jestliže to umožňuje občanský soudní řád Kč 1 000,-

Položka 23

Za vystavení úředního vysvědčení o skutečnostech známých ze soudních spisů Kč 100,-

Poznámka:

Spisy vedenými soudem se rozumí i spisy bývalých státních notářství, státních arbitráží, vojenských soudů, Nejvyššího soudu ČSFR, bývalého Nejvyššího soudu, popřípadě dalších orgánů, jejichž spisy jsou uloženy u soudů České republiky.

Položka 24

Za vyhotovení stejnopisu, opisu, kopie nebo fotokopie listin, protokolů, příloh, záznamů, rejstříků, evidencí, knih a jiných částí spisů vedených soudem včetně pořízených výpisů z nich

- a) v jazyce českém nebo slovenském
 - bez ověření za každou i započatou stránku Kč 50,-
 - s ověřením za každou i započatou stránku Kč 70,-
- b) v cizím jazyce
 - bez ověření za každou i započatou stránku Kč 60,-
 - s ověřením za každou i započatou stránku Kč 100,-

Poznámky:

1. Poplatku nepodléhá stejnopis (fotokopie) protokolu o jednání soudu vyhotovený bez záhlaví a bez ověření.

2. Za kopie pořízené na kopírovacích strojích nebo prostřednictvím počítače bez ověření se vybere poplatek ve výši Kč 15,- za každou i započatou stránku a s ověřením se vybere poplatek 35,- Kč za každou i započatou stránku.

3. Poplatek podle této položky se vybere i za vyhotovení stejnopisů podání a jeho příloh soudem, byl-li k jejich předložení poplatník marně soudem vyzván.

4. Spisy vedenými soudem se rozumí i spisy bývalých státních notářství, státních arbitráží, vojenských soudů, Nejvyššího soudu ČSFR, bývalého Nejvyššího soudu, popřípadě dalších orgánů, jejichž spisy jsou uloženy u soudů České republiky.

5. Na vyhotoveních podle této položky se vyznačí účel, k němuž budou použita, je-li poplatník od poplatku za úkon osvobozen podle § 11 odst. 2.

Položka 25

Za ověření listiny

a) v českém nebo slovenském jazyce	Kč 20,-
b) v cizím jazyce	Kč 50,-

Poznámky:

1. Poplatek se vybere za každou i započatou stránku, kterou soud ověřuje.
2. Listinou v cizím jazyce je listina, na níž je alespoň část textu v cizím jazyce.
3. Za ověření listiny v cizím jazyce, který je pro osoby s povoleným trvalým pobytem na území České republiky mateřským jazykem, se vybere poplatek ve výši stanovené pro český nebo slovenský jazyk.

Položka 26

Za ověření podpisu na listině nebo jejím stejnopisu za každý podpis

Kč 30,-

Položka 27

Za zaslání soudních spisů k jinému soudu, aby do nich žadatel nahlédl

Kč 200,-

Poznámka:

Poplatek podle této položky se vybere, i když je žadatel poplatníkem za řízení.

Položka 28

a) Za jmenování soudním znalcem nebo tlumočnickem včetně zapsání do seznamu soudních znalců a tlumočnicků	Kč 300,-
b) Za rozšíření jmenování o každý další obor nebo jazyk	Kč 100,-
c) Za oznámení údajů ze seznamu soudních znalců a tlumočnicků týkající se jednoho znalce nebo tlumočnicka	Kč 50,-

Položka 29

Za sepsání movitých věcí soudním vykonavatelem

Kč 500,-

Poznámka:

Poplatek podle této položky se vybere, jde-li o sepsání movitých věcí k zajištění nájemného podle § 672 občanského zákoníku. Za sepsání movitých věcí při provedení výkonu rozhodnutí se poplatek nevybírání.

Položka 30

a) Za úhrn úkonů potřebných k protestaci směnky nebo jiného rubopisem převoditelného cenného papíru, za každý protestovaný papír	Kč 1 000,-
b) Za vyhotovení opisu nebo výpisu z protestní listiny nebo z knihy protestů	Kč 200,-

Položka 31

a) Za žádost o povolení posečkání poplatku nebo o povolení zaplacení poplatku ve splátkách	Kč 200,-
b) Za žádost o prominutí nedoplatku na poplatku	Kč 200. -“.

Přechodná, zmocňovací a závěrečná ustanovení**Čl. II**

1. Za řízení zahájená před účinností tohoto zákona se vybírají poplatky podle dosavadních předpisů, i když se stanou splatnými po účinnosti tohoto zákona. Poplatky za odvolání nebo dovolání podávaná po nabytí účinnosti tohoto zákona se vybírají podle tohoto zákona.

2. Poplatky zaplacené za řízení zahájená před účinností tohoto zákona včetně vzniklých přeplatků na poplatek se vracejí podle dosavadních předpisů. Bylo-li však řízení zastaveno nebo návrh na zahájení řízení, odvolání či dovolání vzaty zpět zčásti nebo zcela po účinnosti tohoto zákona, vrátí se poplatek podle tohoto zákona.

3. Za návrh na provedení úkonu podaný před účinností tohoto zákona se vybírají poplatky podle dosavadních předpisů, i když se stanou splatnými po účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. **Rychetský** v. r.

256

ZÁKON

ze dne 14. července 2000

o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů
(zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

STÁTNÍ ZEMĚDĚLSKÝ INTERVENČNÍ FOND

§ 1

(1) Zřizuje se Státní zemědělský intervenční fond (dále jen „Fond“). Fond je právnickou osobou se sídlem v Praze.

(2) Fond v souladu s tímto zákonem a s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, a na základě nařízení vlády vydaných k provedení tohoto zákona provádí opatření a zavádí tržní pořádky pro stabilizaci trhů se zemědělskými výrobky a potravinami s cílem minimalizace výkyvů cen na domácím trhu tím, že

- a) poskytuje finanční podporu ve formě
 1. intervenční podpory,
 2. kompenzační podpory,
 3. podpory pro skladování a zpracování zemědělských výrobků a potravin,
 4. podpory pro zajištění odbytu zemědělských výrobků a potravin na domácím trhu,
 5. podpory za uvádění pudy do klidu,
 6. podpory nepotravinářského využití zemědělské produkce,
 7. podpory programů na zvýšení spotřeby zemědělských výrobků a potravin,
 8. podpory prodeje zemědělských výrobků a potravin pro humanitární, sociální a podobné účely, včetně potravinové pomoci
 (dále jen „podpora“),
- b) provádí intervenční nákup zemědělských výrobků a potravin za intervenční ceny a zajišťuje případné zpracování tohoto zboží,
- c) prodává jím nakoupené zemědělské výrobky a potraviny ke spotřebě na domácím trhu nebo na vývoz anebo poskytuje subvence při vývozu zemědělských výrobků a potravin,
- d) využívá produkční kvóty.

(3) Organizace trhu a podpory podle odstavce 2 se vztahují pouze na zemědělské výrobky a potraviny

původem z České republiky a na právnické nebo fyzické osoby se sídlem nebo trvalým pobytem na území České republiky, a jde-li o vývoz zemědělských výrobků a potravin, i na zahraniční osoby oprávněně podnikající na území České republiky.

(4) K provádění intervenčních nákupů a prodejů podle odstavce 2 písm. b) a c) vydává vláda nařízení, jímž se stanoví zásady. Vláda se v tomto nařízení přiměřeně řídí principy a zásadami předpisů Evropských společenství.

(5) Fond koordinuje svůj postup v případech podle odstavce 2 písm. b) se Správou státních hmotných rezerv.

(6) Nákup a prodej v případech podle odstavce 2 písm. b) a c) a případně související dopravu, skladování a zpracování zemědělských výrobků a potravin provádí Fond buď sám anebo může k provedení těchto činností uzavřít smlouvu s jinou právnickou osobou nebo fyzickou osobou. Fond vybírá tyto osoby v jím vyhlášené obchodní veřejné soutěži. S takto vybranými osobami může Fond uzavřít smlouvy k provedení těchto činností. Fond prodává a nakupuje také na komoditních burzách České republiky založených podle zákona č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů.

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Intervenční podpora vyrovnává zcela nebo zčásti újmu vzniklou v důsledku provádění tržního pořádku. Tržním pořádkem se rozumí podmínky stanovené tímto zákonem a nařízeními vlády vydanými k jeho provedení pro zajištění stabilizace trhů se zemědělskými výrobky a potravinami a pro poskytování podpor.

(2) Vláda stanoví svým nařízením definici a hodnotu cílových cen pro jednotlivé komodity na čtyřleté období, pro každý rok zvlášť. Cílová cena se stanovuje na základě dlouhodobého hodnocení domácích a zahraničních trhů, účinků zásahů státu do zemědělství, možností rozpočtu Fondu a předpokládaného vývoje trhů tak, aby se v závěru čtyřletého období v maximální možné míře přiblížila cílovým cenám stanoveným příslušnými předpisy Evropských společenství.

(3) Intervenční cena je cena pro intervenční nákupy vyhlášená Ministerstvem financí v Cenovém

věstníku na základě podmínek a zásad stanovených nařízením vlády. Intervenční cena je stanovována dlouhodobě na základě vyhodnocení domácích a zahraničních trhů, účinků zásahu státu do zemědělství, možností rozpočtu Fondu a předpokládaného vývoje trhů. Intervenční nákupy Fondu se zahajují při poklesu ceny daných výrobků na trhu pod Fondem stanovené procento poklesu průměrných cen výrobků dva týdny po sobě proti intervenční ceně.

(4) Uvádění půdy do klidu spočívá ve vyjmutí určité plochy obdělávaných pozemků z pěstování zemědělských plodin určených pro výrobu potravin, krmiv a osiv na stanovený počet hospodářských roků. Hospodářským rokem se rozumí období od 1. října do 30. září roku následujícího.

(5) Produkční kvótou je množství produkce zemědělského výrobku nebo potraviny, splňujících jakostní znaky stanovené nařízením vlády, za bezprostředně předcházející kalendářní rok nebo jiné období stanovené nařízením vlády. Produkční kvótou lze podmínit poskytnutí určité formy podpory zemědělství.

§ 3

(1) Fond je oprávněn získávat informace potřebné pro výkon jeho funkce od fyzických a právnických osob. Osoby, s nimiž Fond uzavřel smlouvu podle § 1 odst. 6, a osoby, na které se vztahuje organizace trhu, mají povinnost poskytovat vyžádané informace, a to bezplatně.

(2) Fond je oprávněn získávat informace potřebné pro výkon jeho funkce od Českého statistického úřadu a celních orgánů.¹⁾ Od celních orgánů mohou být Fondem vyžadovány zejména tyto údaje z jednotlivých celních deklarací:

- a) množství, ceny, parity a místo určení,
- b) celní režimy.

(3) Fond je oprávněn předkládat Ministerstvu zemědělství (dále jen „ministerstvo“) návrhy na

- a) přijetí opatření podle § 12,
- b) provedení změn v seznamu zemědělských výrobků a potravin, u nichž se uplatňují vývozní a dovozní licence,²⁾ objem vývozu a dovozu u těchto výrobků a časové období, na které mají být tyto licence vydávány v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána,

- c) úpravy celních sazeb a přijetí dalších opatření při dovozu a vývozu pro zemědělské výrobky a potraviny,³⁾ u nichž Fond zajišťuje organizaci trhu, v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána,
- d) uplatnění regulace cen podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾

§ 4

Povinnosti Fondu

Fond je povinen

- a) předkládat prostřednictvím ministerstva Ministerstvu financí ve stanovených termínech rozpočet Fondu na příslušný kalendářní rok a řádnou účetní závěrku, včetně přehledu pohledávek a závazků, ověřenou auditorem,
- b) předkládat prostřednictvím ministerstva vládě výroční zprávy o činnosti Fondu a čerpání finančních prostředků,
- c) na požádání ministerstva nebo vlády předkládat dílčí zprávu o činnosti Fondu a čerpání finančních prostředků a předkládat ministerstvu soupisy osob, které nemají řádně vyrovnaný závazky vůči Fondu, včetně druhu a výše jejich závazku.

§ 5

(1) Podporu podle § 1 odst. 2 písm. a) poskytne Fond na základě žádosti fyzické nebo právnické osoby (dále jen „žadatel“), způsobem a za podmínek stanovených tímto zákonem a nařízením vlády vydanými k jeho provedení.

(2) Žádost o poskytnutí podpory musí obsahovat údaje potřebné k posouzení, zda jsou splněny podmínky k poskytnutí podpory, zejména

- a) označení žadatele včetně uvedení identifikačního čísla organizace (IČO), jde-li o právnickou osobu, nebo rodného čísla, jde-li o fyzickou osobu,
- b) předmět činnosti nebo předmět podnikání žadatele,
- c) účel, na který je podpora požadována,
- d) prohlášení žadatele, že mu nebyla na uvedený účel poskytnuta podpora.

Žádost se podává na tiskopisu vydaném Fondem.

(3) Je-li žádost neúplná nebo obsahuje-li zjevně nesprávné údaje, Fond ji vrátí žadateli do 15 dnů ode

¹⁾ Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Zákon č. 62/2000 Sb., o některých opatřeních při vývozu nebo dovozu výrobků a o licenčním řízení a o změně některých zákonů.

³⁾ Zákon č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 62/2000 Sb.

⁴⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

dne jejího doručení spolu s uvedením vad podání a s výzvou k jejich odstranění. Nedojde-li k odstranění vad žádosti do 7 dnů ode dne doručení výzvy, považuje se žádost za podanou po lhůtě stanovené nařízením vlády a podpora se neposkytne.

(4) Podpora se poskytne, jestliže

- a) žádost splňuje podmínky a pravidla pro poskytování podpor stanovené tímto zákonem a nařízením vlády vydaným k jeho provedení,
- b) žadatel má vypořádány ke dni podání žádosti splatné závazky k Fondu, ministerstvu, Pozemkovému fondu České republiky, Fondu národního majetku České republiky nebo závazky vzniklé v souvislosti s podporami poskytnutými do zemědělství.

(5) Fond rozhodne o žádosti v souladu s tímto zákonem a nařízením vlády vydaným k jeho provedení. Na toto rozhodování se vztahuje správní řád, s výjimkou ustanovení upravujících lhůty a mimořádné opravné prostředky.

(6) Fond i příjemce podpory jsou povinni po dobu 5 let uchovávat doklady prokazující poskytnutí a užití podpory, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(7) Fond je oprávněn provádět, a to i bez ohlášení, kontrolu správnosti údajů příjemce podpory uvedených v žádosti, plnění účelu podpory a kontrolu správnosti informací podle § 3 odst. 1. Na základě toho jsou pověřeni zaměstnanci Fondu a osoby Fondem zmocněné oprávnění

- a) vstupovat s vědomím příjemce podpory do jeho provozních objektů a na pozemky, které souvisejí s poskytnutou podporou,
- b) požadovat na příjemci podpory pravdivé a úplné informace a doklady o zjišťovaných a souvisejících skutečnostech a poskytovat požadovaná vysvětlení,
- c) seznamovat se s údaji přímo souvisejícími s požadovanou podporou, které tvoří předmět obchodního tajemství příjemce podpory; tyto informace nesmí Fond poskytnout třetím osobám.

(8) Jestliže příjemce podpory dosáhl poskytnutí podpory na základě nepravdivých údajů jím uvedených, je povinen poskytnutou podporu v plné výši Fondu vrátit. V následujících 5 letech Fond neposkytne takovému žadateli žádné podpory podle § 1 odst. 2 písm. a).

(9) Jestliže příjemce podpory v průběhu období,

na které je poskytována podpora, nesplnil některé z kritérií, na které bylo poskytnutí podpory vázáno, je povinen Fondu poskytnuté finanční prostředky vrátit. Jestliže nesplnil v průběhu období, na které je poskytována podpora, pouze některé z kritérií, na které bylo poskytnutí podpory vázáno, z mimořádných a zvláštního zřetele hodných důvodů, může Fond, požádá-li o to příjemce podpory, omezit vrácení finančních prostředků v rozsahu příjemcem doložených skutečností.

(10) Nesplní-li příjemce podpory povinnost podle odstavce 8 nebo 9 do 15 dnů ode dne, v němž byly zjištěny skutečnosti zakládající povinnost poskytnuté finanční prostředky vrátit, Fond uloží vrácení těchto prostředků rozhodnutím.

(11) Při rozhodování podle odstavců 5 a 10 má Fond postavení orgánu veřejné moci.

(12) Fond při postupu podle § 1 odst. 2 písm. b) a c) uzavírá s fyzickými a právnickými osobami smlouvy; tyto smlouvy se řídí obecnými předpisy.⁵⁾

§ 6

Rozpočet Fondu

(1) Rozpočet Fondu na úrovni celkového objemu příjmů a výdajů schvaluje Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky současně s návrhem státního rozpočtu České republiky.

(2) Rozpočet prostředků určených na krytí správních výdajů Fondu schvaluje Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky ve struktuře odpovídající zvláštním právním předpisům.⁶⁾

§ 7

Orgány Fondu

(1) Orgány Fondu tvoří prezidium, ředitel Fondu (dále jen „ředitel“) a dozorčí rada Fondu (dále jen „dozorčí rada“).

(2) Podrobnosti o organizačním uspořádání a činnosti Fondu stanoví statut Fondu, který schvaluje vláda.

(3) Členové prezidia, členové dozorčí rady, ředitel a zaměstnanci Fondu, osoby, s nimiž Fond uzavřel smlouvu podle § 1 odst. 6, a jejich zaměstnanci a osoby zmocněné podle § 5 odst. 7 jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se v souvislosti se svou činností ve Fondu dozvěděli; tím není dotčena povinnost Fondu poskytovat třetím osobám informace o tom, komu, v jaké výši a k jakému účelu byla podpora poskytnuta.

⁵⁾ Občanský zákoník.
Obchodní zákoník.

⁶⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

(4) Fond je povinen požadovat, aby osoba, která porušila povinnost podle odstavce 3, vydala majetkový prospěch, který tímto jednáním získala, nebo aby převedla tomu odpovídající práva na Fond. Tím není dotčeno právo Fondu na náhradu škody.

(5) Členům prezidia a dozorčí rady, kteří nejsou členy těchto orgánů z titulu své funkce ve státní správě nebo v zákonodárných sborech, přísluší náhrada cestovních výdajů souvisejících s výkonem jejich funkce ve stejném rozsahu jako zaměstnancům.⁷⁾

(6) Výše platu zaměstnanců Fondu se řídí zvláštním právním předpisem.⁸⁾

(7) Fond zřídí pro jednotlivé komodity zařazené do organizace trhu komoditní odborné výbory složené ze zástupců nevládních institucí sdružujících zemědělce a zástupců nevládních institucí sdružujících odběratele zemědělských produktů, které jsou oprávněny předkládat prezidiu odborná stanoviska k organizaci trhu. Zřízení komoditních odborných výborů, způsob výběru členů, počet, práva a povinnosti členů, způsob hlasování a zánik těchto výborů upraví statut Fondu. Stanoviska těchto komoditních výborů předložená prezidiu slouží jako podklad pro rozhodování a musí být prezidiem projednána. Členové komoditních výborů vykonávají tuto činnost bezplatně.

§ 8

Prezidium

(1) Nejvyšším orgánem Fondu je prezidium, jež se skládá z předsedy, místopředsedy a dalších sedmi členů.

(2) Předsedou prezidia je ministr zemědělství. Místopředsedou prezidia je náměstek ministra financí. Ostatními členy prezidia jsou náměstek ministra průmyslu a obchodu, dva zástupci ministerstva a dva zástupci nevládních institucí sdružujících zemědělce a dva zástupci nevládních institucí sdružujících odběratele zemědělských produktů. Návrh na jmenování místopředsedy a členů prezidia předkládají vládě statutární orgány institucí, které mají v prezidiu zastoupení. Místopředsedu a další členy prezidia, kteří nejsou podle tohoto zákona členy prezidia z titulu své funkce, jmenuje a odvolává na návrh předsedy prezidia vláda. Funkční období členů prezidia je čtyřleté. V případě odvolání některého člena prezidia z jmenovaných funkcí končí jeho funkční období v prezidiu jmenováním jeho nástupce.

(3) Jednání prezidia svolává a řídí předseda prezidia, který jedná jeho jménem i navenek. Jednání prezidia se konají pravidelně, nejméně jedenkrát za 3 měsíce.

Předseda prezidia svolá nejpozději do 7 dnů mimořádné jednání prezidia, jestliže o to požádají alespoň tři členové prezidia. V době nepřítomnosti předsedy prezidia vykonává uvedené činnosti místopředseda prezidia. Místopředseda prezidia a členové prezidia vykonávají svoje funkce v prezidiu osobně.

(4) Prezidium se při svých jednáních řídí jedním řádem. Prezidium je způsobilé usnášet se, je-li přítomna nadpoloviční většina všech členů prezidia, včetně předsedy prezidia a místopředsedy prezidia. K přijetí usnesení prezidia je třeba souhlasu nadpoloviční většiny hlasů přítomných členů.

(5) Do působnosti prezidia patří

- a) schvalovat návrhy na organizaci trhu zemědělských výrobků a potravin a na výši intervenčních cen,
- b) schvalovat návrhy na poskytování intervenčních podpor, na zavádění produkčních kvót, na uvádění pudy do klidu, na opatření pro nepotravinářské využití zemědělské produkce a na zavádění tržních pořádků předkládané Fondem ministerstvu,
- c) schvalovat ostatní návrhy předkládané Fondem ministerstvu podle § 3 odst. 3,
- d) rozhodovat o odvolání podaném proti rozhodnutí Fondu (§ 5 odst. 5),
- e) schvalovat použití úvěru pro účely organizace trhu,
- f) schvalovat návrh rozpočtu a řádnou účetní závěrku, předkládané Fondem prostřednictvím ministerstva Ministerstvu financí, výroční zprávu předkládanou Fondem prostřednictvím ministerstva vládě a dílčí zprávy vyžádané ministerstvem nebo vládou,
- g) schvalovat návrh statutu Fondu,
- h) schvalovat jednací řád prezidia,
- i) navrhnout vládě jmenování a odvolání ředitele,
- j) jmenovat a odvolávat zástupce ředitele,
- k) schvalovat výši platu ředitele a jeho zástupce podle zvláštního právního předpisu.⁸⁾

§ 9

Ředitel a jeho zástupce

(1) Statutárním orgánem Fondu je ředitel. Ředitel řídí činnost Fondu a rozhoduje ve všech věcech, které nenáleží do působnosti prezidia.

(2) Ředitele jmenuje a odvolává na návrh prezidia

⁷⁾ Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ Zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

vláda. Funkce ředitele je neslučitelná s členstvím v prezidiu Fondu nebo v dozorčí radě.

(3) Ředitel je zaměstnancem Fondu. Je oprávněn zřizovat odborné útvary Fondu a jmenovat jejich vedoucí.

(4) Ředitel zastupuje Fond navenek a jedná jeho jménem; předkládá prezidiu návrhy a podklady, které náleží do schvalovací působnosti prezidia, a zajišťuje provádění prezidiem schválených opatření.

(5) Ředitel navrhuje prezidiu jmenování a odvolání svého zástupce, který jej po dobu jeho nepřítomnosti zastupuje v plném rozsahu jeho pravomocí a odpovědnosti v řízení Fondu.

§ 10

Dozorčí rada

(1) Dozorčí rada je kontrolním orgánem Fondu. Dozorčí rada kontroluje činnost a hospodaření Fondu a jeho orgánů. Dozorčí rada je povinna upozornit prezidium na zjištěné nedostatky. Dozorčí rada při své činnosti

- kontroluje naplňování poslání Fondu a veškerou činnost Fondu a jeho orgánů,
- přezkoumává účetní závěrku a vyjadřuje se k návrhu rozpočtu Fondu a k výroční zprávě Fondu,
- podává prezidiu neprodleně zprávy o výsledcích provedených kontrol nebo šetření a zprávy o své činnosti, a to nejméně jedenkrát ročně,
- navrhuje vládě odvolání místopředsedy a dalších členů prezidia.

(2) Dozorčí rada je pětičlenná. Předsedou dozorčí rady je poslanec, místopředsedou dozorčí rady je senátor. Předsedu dozorčí rady a další 3 členy dozorčí rady volí a odvolává Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Místopředsedu dozorčí rady volí a odvolává Senát Parlamentu České republiky.

(3) Funkční období členů dozorčí rady je čtyřleté. Po uplynutí funkčního období vykonávají členové dozorčí rady funkci v dozorčí radě do zvolení svého nástupce ve funkci. V případě, že v průběhu funkčního období v dozorčí radě předsedovi dozorčí rady zanikne mandát poslance⁹⁾ nebo místopředsedovi dozorčí rady mandát senátora,⁹⁾ vykonávají funkci v dozorčí radě do zvolení svého nástupce ve funkci.

(4) Členy dozorčí rady nemohou být zaměstnanci Fondu a členové prezidia.

(5) Jednání dozorčí rady svolává a řídí její předseda nebo místopředseda. Dozorčí rada je způsobilá se usnášet, jestliže se jejího jednání zúčastní osobně nadpoloviční většina členů včetně předsedy nebo místo-

předsedy dozorčí rady. K rozhodnutí dozorčí rady je třeba souhlasu nadpoloviční většiny hlasů všech členů. Předseda nebo místopředseda dozorčí rady je povinen ve lhůtě do 14 dnů ode dne doručení žádosti svolat dozorčí radu, jestliže o její svolání požádají nejméně 3 členové dozorčí rady.

§ 11

(1) Finančními zdroji Fondu jsou

- dotace ze státního rozpočtu účelově určené pro organizaci trhu zemědělských výrobků a potravin a pro poskytování podpor zemědělství,
- prostředky ze státního rozpočtu určené na krytí správních výdajů Fondu,
- příjmy z prodeje intervenčně nakoupených zemědělských výrobků a potravin,
- podpory poskytnuté Evropskou unií nebo jiným zahraničním subjektem,
- úvěry poskytnuté Fondu pro účely organizace trhu, úroky z vkladů Fondu, výnosy z cenných papírů, smluvní pokuty, pojistná plnění a jiné příjmy.

(2) Prostředky podle odstavce 1 písm. a), c) a e), podle odstavce 1 písm. b) a podle odstavce 1 písm. d) Fond vede na samostatných účtech.

(3) Kromě prostředků ze státního rozpočtu určených pro organizaci trhu zemědělských výrobků a potravin a pro poskytování podpor zemědělství mohou být pro tyto účely použity příjmy z prodeje intervenčně nakoupených zemědělských výrobků a potravin, úvěry, úroky z vkladů Fondu, výnosy z cenných papírů, smluvní pokuty, pojistná plnění a jiné příjmy podle odstavce 1 písm. c) a e).

(4) Prostředky podle odstavce 1 písm. a), b), c) a e) koncem roku nepropadají a převádějí se do následujícího kalendářního roku pro účely organizace trhu a poskytování podpor zemědělství.

(5) Na úhradu správních výdajů Fondu mohou být použity pouze prostředky podle odstavce 1 písm. b).

(6) Podpory poskytnuté Evropskou unií nebo jiným zahraničním subjektem mohou být použity pouze k určenému účelu, za současného dodržení stanovených podmínek.

(7) Za úvěry poskytnuté Fondu může Fond ručit intervenčně nakoupeným zbožím z těchto úvěrů nakoupeným.

(8) Fondu přísluší právo hospodaření k majetku státu potřebnému k plnění funkcí Fondu podle tohoto zákona. Majetkem, ke kterému má Fond právo hospo-

⁹⁾ Čl. 25 Ústavy České republiky.

daření, jsou věci, objekty, intervenčně nakoupené zboží, práva a jiné majetkové hodnoty.

(9) Fond je povinen využívat majetek, ke kterému má právo hospodaření, jen k plnění svých funkcí, nakládat s ním hospodárně a chránit jej proti ztrátě a poškození. Fond pravidelně kontroluje stav zásob jím nakoupených zemědělských výrobků a potravin. O nakládání s majetkem, ke kterému má Fond právo hospodaření, rozhoduje ředitel v souladu se statutem Fondu.

(10) Fond nemůže nabývat jiné cenné papíry než cenné papíry vydané státem nebo cenné papíry, za jejichž splacení se stát zaručil.

§ 12

(1) Vláda svým nařízením do 3 měsíců od účinnosti zákona stanoví podmínky a zásady pro provádění dalších opatření k organizaci trhu se zemědělskými výrobky a potravinami podle § 1 odst. 2 písm. b) a c).

(2) Vláda dále může nařízením stanovit podmínky a zásady pro poskytování podpor podle § 1 odst. 2 písm. a).

(3) Vláda svým nařízením stanoví produkční kvóty a podmínky systému produkčních kvót, při jejichž stanovení dodrží rozsah a časové termíny vyplývající z časového harmonogramu stanoveného v jednání o přistoupení České republiky do Evropské unie.

(4) Vláda při stanovení produkčních kvót svým nařízením

- a) stanoví minimální cenu anebo jiný cenový limit,
- b) určí období, ze kterého se stanovuje množství produkce na kvóty pro producenty,
- c) určí množství produkce na kvóty v rámci státu za stanovené období a případnou rezervu,
- d) určí způsob nakládání s kvótovanou produkcí včetně způsobu nakládání s víceetapovými kvótami,
- e) stanoví způsob a podmínky poskytování podpory vyrovnávající zcela nebo zčásti újmu vzniklou žadatelům v důsledku zavedení kvót, pokud je součástí systému.

(5) Nařízení vlády k uplatnění produkčních kvót se vydává na dobu určitou, zpravidla na 1 rok s tím, že obsahuje předpoklad dalšího vývoje.

(6) Způsob prvotního rozdělení produkčních kvót žadatelům je založen

- a) na zásadě rovného přístupu ke všem žadatelům,
- b) na objektivním způsobu výpočtu.

(7) Systém produkčních kvót umožní novým subjektům vstup na trh a zajistí, že subjekty, které na trh vstupují, budou mít stejné možnosti získání produkčních kvót jako subjekty, které již na trhu působí,

v rámci rozdělování rezervy, maximálně však do výše aktuální roční kvóty.

(8) Produkční kvótu může její nabyvatel smluvně převést, prodat nebo pronajmout jinému subjektu při dodržení původních podmínek, a to nejdříve po uplynutí 1 roku od přidělení kvóty.

§ 13

Sankce

(1) Fond v rámci systému produkčních kvót uloží fyzické nebo právnické osobě odvod ve výši 115 % minimální ceny nebo regulované ceny za každou jednotku produkce produktu, pro který byla stanovena produkční kvóta, dodanou spotřebiteli nebo dodanou k dalšímu zpracování

- a) nad úroveň přidělené produkční kvóty,
- b) bez přidělené produkční kvóty.

(2) Fond v rámci systému víceetapových produkčních kvót uloží fyzické nebo právnické osobě odvod ve výši 115 % minimální ceny nebo regulované ceny za každou jednotku produkce produktu, pro který byly stanoveny produkční kvóty, s výjimkou produkce, která v rámci systému produkčních kvót nesmí být uplatněna na domácím trhu.

(3) Fond v rámci systému produkčních kvót mléka uloží zpracovateli nebo odbytové organizaci odvod ve výši 115 % minimální ceny za každý litr mléka nakoupeného od výrobce mléka nad úroveň výrobcí mléka přidělené produkční kvóty mléka nebo od výrobce mléka, kterému nebyla přidělena produkční kvóta mléka. Ustanovení odstavce 1 se použije v rámci systému produkčních kvót mléka uložením odvodu výrobcí mléka, který dodá spotřebiteli mléko

- a) nad úroveň přidělené produkční kvóty mléka,
- b) bez přidělené produkční kvóty mléka.

(4) Fond uloží fyzické nebo právnické osobě, která neposkytla informace podle § 3 odst. 1 nebo informace stanovené nařízením vlády, pokutu až do výše 500 000 Kč.

(5) Odvody a pokuty podle odstavců 1 až 4 jsou finančními zdroji Fondu. Při rozhodování o povinnosti zaplatit odvody a pokuty má Fond postavení orgánu veřejné moci.

(6) O odvolání proti rozhodnutí Fondu podle odstavců 1 až 5 rozhoduje ministerstvo.

§ 14

Přechodná ustanovení

(1) Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se zrušuje Státní fond tržní regulace v zemědělství. Tímto dnem přecházejí všechna práva a závazky Státního fondu tržní regulace v zemědělství, včetně práv a po-

vinností z pracovněprávních vztahů zaměstnanců Státního fondu tržní regulace v zemědělství, na Fond.

(2) Zásady výběrového řízení právnických a fyzických osob pro intervenční nákupy a pro vývoz nebo prodej zemědělských výrobků a potravin zařazených do regulace trhu přijaté Státním fondem tržní regulace v zemědělství platí do přijetí zásad podle § 1 odst. 4.

(3) Zásady regulace trhu jednotlivých zemědělských výrobků a potravin přijaté Státním fondem tržní regulace v zemědělství, rozhodnutí Rady Státního fondu tržní regulace v zemědělství o výši subvencí pro vývoz regulovaných výrobků a další zásady přijaté Státním fondem tržní regulace v zemědělství týkající se regulace trhu jednotlivých zemědělských výrobků a potravin platí do přijetí opatření pro provádění organizace trhu podle tohoto zákona.

(4) Návrh na jmenování prvního prezidia předkládají prostřednictvím ministra zemědělství statutární orgány institucí, které mají v prezidiu zastoupení. Nevládní instituce sdružující zemědělce a nevládní instituce sdružující odběratele zemědělských produktů, jejichž zástupci budou členy prezidia, určí zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Návrh na jmenování prezidia předkládá ministr zemědělství vládě.

(5) První jednání prezidia se uskuteční do 30 dnů ode dne jmenování místopředsedy a dalších členů prezidia vládou. Do ustavení prezidia vykonává působnost prezidia s výjimkou ustanovení § 8 odst. 5 písm. g) až k) Rada Státního fondu tržní regulace v zemědělství. Do jmenování ředitele vládou řídí Fond prozatímně ředitel Státního fondu tržní regulace v zemědělství. Práva a povinnosti ředitele Státního fondu tržní regulace v zemědělství jsou omezeny na úkony nezbytné pro činnost Fondu. Ustanovení o působnosti dozorčí rady podle § 10 platí ve vztahu k Radě Státního fondu tržní regulace v zemědělství a řediteli Státního fondu tržní regulace v zemědělství přiměřeně.

§ 15

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 472/1992 Sb., o Státním fondu tržní regulace v zemědělství.
2. Zákon č. 242/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 472/1992 Sb., o Státním fondu tržní regulace v zemědělství, ve znění zákona č. 10/1993 Sb.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 1993

§ 16

V zákoně č. 10/1993 Sb., o státním rozpočtu Čes-

ké republiky na rok 1993, o změně a doplnění některých zákonů České národní rady a některých dalších předpisů, se část osmá zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o působnosti Správy státních hmotných rezerv

§ 17

V § 6 zákona č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Správa ve spolupráci se Státním zemědělským intervenčním fondem koordinuje objemy a termíny doplňování zásob zemědělských výrobků a potravin do hmotných rezerv a jejich uvolňování pro tuzemský trh i pro případný vývoz.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o zadávání veřejných zakázek

§ 18

V § 1 odst. 2 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb. a zákona č. 28/2000 Sb., písmeno b) včetně poznámky pod čarou č. 4) zní:

„b) koupi, skladování a prodej zemědělských výrobků a potravin organizované Státním zemědělským intervenčním fondem,⁴⁾

⁴⁾ Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu).“

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o státní statistické službě

§ 19

V § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, se za slova „Bezpečnostní informační službě“ vkládají slova „ , Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna celního zákona

§ 20

Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zá-

kona č. 113/1997 Sb. a zákona č. 63/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 3 se za slova „dalším státním orgánům“ vkládají slova „a Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu“.

2. Poznámka pod čarou č. 3a) zní:

„^{3a)} Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

§ 24 a 36 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu).“.

Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 258/1994 Sb., zákona č. 133/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 208/1997 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 22/2000 Sb. a zákona č. 100/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 35a se slova „Státního fondu tržní regulace v zemědělství^{39a)}“ nahrazují slovy „Státního zemědělského intervenčního fondu^{39a)}“.

2. Poznámka pod čarou č. 39a) zní:

„^{39a)} Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu).“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

§ 21

Zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 321/1993

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

§ 22

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

257

ZÁKON

ze dne 14. července 2000

o Probační a mediální službě a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí (zákon o Probační a mediální službě)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 3

Organizace Probační a mediální služby

(1) V čele Probační a mediální služby je ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti. Ředitel Probační a mediální služby zajišťuje její chod po stránce personální, organizační, hospodářské, materiální a finanční.

(2) Plnění úkolů Probační a mediální služby ve vztahu k soudům, státním zastupitelstvím a orgánům Policie České republiky zajišťují její střediska, která působí v sídlech okresních soudů nebo naroveň jim postavených obvodních nebo městských soudů (dále jen „okresní soudy“). Střediska Probační a mediální služby (dále jen „střediska“) působící v sídlech okresních soudů, která jsou současně sídly krajských soudů nebo Městského soudu v Praze, zajišťují úkoly Probační a mediální služby i ve vztahu k těmto soudům, příslušným státním zastupitelstvím a policejním orgánům.

(3) Příslušnost středisek k provádění úkonů probace a mediace se řídí příslušností soudu a v přípravném řízení státního zástupce, v jehož obvodu středisko působí. K urychlení řízení nebo z jiných důležitých důvodů může předseda senátu nebo samosoudce příslušného soudu a v přípravném řízení příslušný státní zástupce uložit provedení potřebných úkonů středisku, v jehož obvodu bydlí osoba, které se takové úkony týkají.

(4) V obcích, jež jsou sídly dvou nebo více okresních soudů, mohou být střediska sloučena tak, že jejich počet bude nižší, než odpovídá počtu zde sídlících soudů.

(5) Středisko lze dále členit podle potřeby na oddělení zaměřená zejména na mladistvé obviněné, obviněné ve věku blízkém věku mladistvých nebo na uživatele omamných a psychotropních látek.

(6) Podrobnosti pro vytváření středisek a jejich vnitřní organizaci upraví Statut Probační a mediální

ČÁST PRVNÍ

PROBAČNÍ A MEDIAČNÍ SLUŽBA

HLAVA I

ZŘÍZENÍ, ORGANIZACE A ČINNOST
PROBAČNÍ A MEDIAČNÍ SLUŽBY

Probační a mediální služba

§ 1

(1) Zřizuje se Probační a mediální služba, která provádí v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem¹⁾ úkony probace a mediace ve věcech projednávaných v trestním řízení.

(2) Probační a mediální služba je organizační složkou státu a účetní jednotkou.

§ 2

(1) Probací se pro účely tohoto zákona rozumí organizování a vykonávání dohledu nad obviněným, obžalovaným nebo odsouzeným (dále jen „obviněný“), kontrola výkonu trestů nespojených s odnětím svobody, včetně uložených povinností a omezení, sledování chování odsouzeného ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, dále individuální pomoc obviněnému a působení na něj, aby vedl řádný život, vyhověl soudem nebo státním zástupcem uloženým podmínkám, a tím došlo k obnově narušených právních i společenských vztahů.

(2) Mediací se pro účely tohoto zákona rozumí mimosoudní zprostředkování za účelem řešení sporu mezi obviněným a poškozeným a činnost směřující k urovnání konfliktního stavu vykonávaná v souvislosti s trestním řízením. Mediáci lze provádět jen s výslovným souhlasem obviněného a poškozeného.

¹⁾ Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

služby, který vydá Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“).

§ 4

Činnost Probační a mediační služby

(1) Probační a mediační služba vytváří předpoklady k tomu, aby věc mohla být ve vhodných případech projednána v některém ze zvláštních druhů trestního řízení, nebo mohl být uložen a vykonán trest nespojený s odnětím svobody, anebo vazba byla nahrazena jiným opatřením. Za tím účelem poskytuje obviněnému odborné vedení a pomoc, sleduje a kontroluje jeho chování a spolupracuje s rodinným a sociálním prostředím, ve kterém žije a pracuje, s cílem, aby v budoucnu vedl řádný život.

(2) Probační a mediační činnost podle odstavce 1 spočívá zejména

- a) v obstarávání podkladů k osobě obviněného a jeho rodinnému i sociálnímu zázemí,
- b) ve vytváření podmínek pro rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání, nebo pro schválení narovnání, zejména projednání a uzavření dohody mezi obviněným a poškozeným o náhradě škody, nebo dohody o narovnání, případně podmínek pro další takové procesní postupy či tresty nespojené s odnětím svobody,
- c) ve vykonávání dohledu nad chováním obviněného v případech, kdy bylo rozhodnuto o nahrazení vazby probačním dohledem,
- d) ve vykonávání dohledu nad chováním obviněného v případech, kdy byl dohled uložen, ve sledování a kontrole obviněného v průběhu zkušební doby, v kontrole výkonu dalších trestů nespojených s odnětím svobody, včetně trestu obecně prospěšných prací, ve sledování výkonu ochranných opatření,
- e) ve sledování a kontrole chování odsouzeného v průběhu zkušební doby v případech, kdy bylo rozhodnuto o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

(3) Probační a mediační služba současně pomáhá při odstraňování následků trestného činu poškozeným a dalším osobám dotčeným trestným činem.

(4) Probační a mediační služba věnuje zvláštní péči mladistvým obviněným a obviněným ve věku blízkém věku mladistvých, přispívá k ochraně práv osob poškozených trestnou činností a ke koordinaci sociálních a terapeutických programů práce s obviněnými, zejména jde-li o mladistvé a uživatele omamných a psychotropních látek.

(5) Probační a mediační služba se podílí na prevenci trestné činnosti.

(6) Úkony probace a mediace, pokud nejsou tímto nebo zvláštním zákonem svěřeny do výlučné působnosti Probační a mediační služby, mohou vykonávat nebo se na nich podílet i jiné osoby.

(7) Probační a mediační služba provádí v rámci své působnosti úkony na pokyn orgánů činných v trestním řízení a ve vhodných případech v oblasti mediace i bez takového pokynu zejména z podnětu obviněného a poškozeného; v těchto případech o tom neprodleně informuje příslušný orgán činný v trestním řízení, který může rozhodnout, že věc se k mediaci nepředává a mediace proto dále prováděna nebude.

(8) V souvislosti s úkony probace a mediace je Probační a mediační služba oprávněna opatřovat informace a poznatky o osobě obviněného nebo o stanoviscích poškozeného významných pro rozhodnutí soudu či státního zástupce.

(9) Policejní orgán a státní zástupce vyrozumívá středisko o věcech vhodných k mediaci; zejména v trestních věcech mladistvých postupuje tak, aby mediace byla využita od počátku trestního stíhání nebo místo něj.

§ 5

Součinnost Probační a mediační služby se státními orgány a dalšími institucemi

(1) Probační a mediační služba postupuje, je-li to účelné, v součinnosti s orgány sociálního zabezpečení, školami a školskými zařízeními, zdravotnickými zařízeními, s registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi, zájmovými sdruženími občanů, nadacemi a dalšími institucemi sledujícími humanitární cíle a v případě potřeby tuto součinnost koordinuje z hlediska využití probace a mediace v trestním řízení.

(2) Probační a mediační služba při výkonu své působnosti úzce spolupracuje s orgány, kterým přísluší podle zvláštního zákona výkon sociálně-právní ochrany dětí a poskytování sociální péče občanům společensky nepřizpůsobeným.

(3) V souvislosti s výkonem probace a mediace jsou zaměstnanci Probační a mediační služby oprávněni obracet se na státní orgány a právnické i fyzické osoby s dožádáním o sdělení potřebných údajů a tyto jsou povinny, pokud tomu nebrání zvláštní zákon nebo oprávnění v něm uvedené,²⁾ požadované údaje bez zbytečného odkladu sdělit.

(4) Odmítne-li státní orgán, právnická nebo fyzická osoba bezdůvodně vyhovět dožádání podle odstavce 3, předloží zaměstnanec Probační a mediační služby věc předsedovi senátu nebo samosoudci a v přípravném řízení státnímu zástupci k dalšímu opatření.

²⁾ Například § 99 a 100 trestního řádu.

(5) Je-li vedeno trestní řízení proti obviněnému ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody anebo je-li ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody spolupachatel anebo poškozený, postupuje Probační a mediační služba při výkonu své působnosti v součinnosti s Vězeňskou službou a justiční stráží České republiky. Jestliže je to třeba v souvislosti se zjištěním a projednáním jeho stanoviska k trestní věci nebo s přípravou podkladů pro rozhodnutí soudu nebo státního zástupce, Vězeňská služba umožní úředníkovi Probační a mediační služby návštěvu obviněného ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody. Je-li obviněný ve vazbě z důvodu uvedeného v § 67 odst. 1 písm. b) trestního řádu, může jej úředník Probační a mediační služby navštívit jen se souhlasem předsedy senátu nebo samosoudce a v přípravném řízení státního zástupce. Ostatní obviněné ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody může navštěvovat bez takového souhlasu.

HLAVA II

ÚŘEDNÍCI A ASISTENTI

§ 6

Postavení úředníků a asistentů

(1) Úkoly Probační a mediační služby plní v rámci jejich středisek v pracovním poměru zaměstnanci státu ve funkcích úředníků nebo asistentů Probační a mediační služby. Pracovní poměr úředníků a asistentů Probační a mediační služby se řídí zákoníkem práce, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Úředník Probační a mediační služby musí být bezúhonný a způsobilý k právním úkonům a musí mít vysokoškolské vzdělání v oblasti společenskovědní získané ukončením studia v magisterském studijním programu a odbornou zkoušku, kterou mu středisko umožní vykonat po absolvování základního kvalifikačního vzdělání pro úředníky Probační a mediační služby.

(3) Asistentem Probační a mediační služby se může stát bezúhonná fyzická osoba starší 21 let, která je způsobilá k právním úkonům a získala středoškolské vzdělání v oblasti společenskovědní.

(4) Úředníci a asistenti jsou povinni se dále vzdělávat a prohlubovat si své odborné znalosti.

(5) Rozsah a obsah kvalifikačního vzdělávání a odborné zkoušky pro úředníky a obsah specializačního kursu pro asistenty Probační a mediační služby stanoví Statut Probační a mediační služby.

Práva a povinnosti úředníků a asistentů

§ 7

(1) Úředník Probační a mediační služby je při výkonu své funkce povinen řídit se zákony, jinými právními předpisy a pokyny předsedy senátu nebo samosoudce a v přípravném řízení státního zástupce, které však nesmí směřovat ke způsobu a výsledku prováděné mediace. Přitom musí postupovat odpovědně, respektovat a chránit lidská práva a svobody, důstojnost člověka a vyvarovat se jednání, které by mohlo vést ke zmaření účelu trestního řízení nebo vzbuzovalo pochybnosti o jeho objektivitě a nestrannosti. Při nedodržení těchto povinností může předseda senátu nebo samosoudce a v přípravném řízení státního zástupce věc úředníkovi Probační a mediační služby odejmout.

(2) Úředník Probační a mediační služby je oprávněn zjišťovat stanovisko obviněného k podmíněnému zastavení trestního stíhání, k uložení trestu obecně prospěšných prací nebo k uložení jiného trestu nespojeného s odnětím svobody, a pokud jde o schválení narovnání, zjišťovat stanovisko obviněného i poškozeného.

(3) Poruší-li obviněný podmínky, omezení či povinnosti stanovené mu v rámci dohledu, nebo omezení či povinnosti uložené mu v rámci některého trestu nespojeného s odnětím svobody, podmíněného zastavení trestního stíhání anebo podmíněného propuštění prováděného úředníkem Probační a mediační služby, informuje o tom úředník předsedu senátu nebo samosoudce a v přípravném řízení státního zástupce. Při méně závažném porušení stanovených podmínek, omezení či povinností může úředník Probační a mediační služby upozornit obviněného na zjištěné nedostatky a dát mu poučení, že v případě opakování nebo závažnějšího porušení stanovených podmínek, omezení či povinností bude o tom informovat předsedu senátu nebo samosoudce a v přípravném řízení státního zástupce.

(4) Úředník Probační a mediační služby má právo v mezích její působnosti nahlížet do trestních spisů vedených u soudu, státního zastupitelství a Policie České republiky, činit si z nich výpisky a poznámky a pořizovat si kopie spisů a jejich částí.

(5) Úředník Probační a mediační služby nesmí v téže věci provádět úkony probace a mediace.

(6) Jednotlivé úkony podle pokynů úředníka Probační a mediační služby provádějí a organizačně zabezpečují asistenti střediska, kteří vykonávají i potřebné administrativní práce. Pokud asistenti vykonávají jednotlivé úkony podle pokynů úředníka, platí pro ně obdobně odstavce 1 až 5.

§ 8

(1) Úředník i asistent Probační a mediační služby jsou vyloučeni z provedení úkonů probace nebo me-

diace z obdobných důvodů, které zákon stanoví pro vyloučení orgánů činných v trestním řízení.³⁾ Jakmile se úředník nebo asistent dozví o skutečnostech, pro které by mohl být vyloučen, oznámí to neprodleně předsedovi senátu nebo samosoudci a v přípravném řízení státnímu zástupci. V řízení může do doby, než je o vyloučení rozhodnuto, učinit jen takové úkony, které nenesou odkladu.

(2) O vyloučení podle odstavce 1 rozhoduje předseda senátu nebo samosoudce a v přípravném řízení státní zástupce usnesením; proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

(3) Jestliže bylo rozhodnuto, že úředník nebo asistent je vyloučen, určí místo něho předseda senátu nebo samosoudce a v přípravném řízení státní zástupce jiného úředníka nebo asistenta.

§ 9

(1) Úředník i asistent Probační a mediační služby jsou povinni i po skončení pracovního poměru zachovávat mlčenlivost o věcech, které se dozvěděli v souvislosti s výkonem své funkce. Povinnosti mlčenlivosti se při výkonu probace nemohou dovolávat ve vztahu k policejnímu orgánu, soudu nebo státnímu zástupci. Stejně se nemohou dovolávat mlčenlivosti vůči ministerstvu, pokud jde o údaje potřebné k plnění závazků podle vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.

(2) Úředníka ani asistenta Probační a mediační služby nelze v návaznosti na jeho mediační činnost vyslyšet ke skutkovým okolnostem, které se dozvěděl při zprostředkování řešení sporu nebo v souvislosti s ním a které se neprojevíly při uzavírání dohody mezi obviněným a poškozeným, s výjimkou případů zákonem uložené povinnosti přezkazít spáchání trestného činu nebo oznámit trestný čin.

§ 10

Vedoucí střediska Probační a mediační služby

(1) Práci střediska organizuje a řídí jeho vedoucí, kterého z úředníků příslušného střediska jmenuje a odvolává na návrh ředitele Probační a mediační služby ministr spravedlnosti po projednání s Radou pro probaci a mediaci.

(2) Vedoucí střediska nesmí dávat pokyny úředníkům a asistentům Probační a mediační služby k provádění úkonů probace a mediace v rozporu s pokyny předsedy senátu nebo samosoudce a v přípravném řízení státního zástupce.

HLAVA III

STÁTNÍ SPRÁVA PROBAČNÍ A MEDIAČNÍ SLUŽBY

§ 11

(1) Ministerstvo při výkonu státní správy vytváří Probační a mediační službě podmínky k řádnému výkonu probace a mediace, zejména po stránce personální, organizační, hospodářské a finanční.

(2) Ministerstvo vykonává nad činností Probační a mediační služby dohled.

§ 12

Rada pro probaci a mediaci

(1) V zájmu koncepčního a metodického ovlivňování a usměrňování činnosti Probační a mediační služby se zřizuje Rada pro probaci a mediaci jako poradní orgán ministra spravedlnosti.

(2) Členy Rady pro probaci a mediaci jmenuje ministr spravedlnosti ze soudců, státních zástupců, úředníků Probační a mediační služby a dalších osob majících odborné znalosti a zkušenosti z oblasti probace a mediace.

(3) Rada pro probaci a mediaci zejména

- navrhuje pravidla, na jejichž základě jsou vytvářeny probační programy, a pravidla a standardy probační a mediační činnosti, které schvaluje svým rozhodnutím ministr spravedlnosti,
- projednává koncepční a metodické materiály připravené ministerstvem,
- vyjadřuje se ke jmenování a odvolání vedoucích středisek Probační a mediační služby,
- vyjadřuje se k dočasnému přidělení úředníků Probační a mediační služby k ministerstvu.

HLAVA IV

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 13

(1) Probační úředníci, vyšší soudní úředníci, soudní tajemníci a úředníci státního zastupitelství, kteří ke dni účinnosti tohoto zákona vykonávali probační činnost, se stanou na vlastní žádost podanou do jednoho měsíce od účinnosti tohoto zákona zaměstnanci Probační a mediační služby ve středisku působícím v sídle orgánu, jehož byli zaměstnanci.

(2) Probační úředníci, vyšší soudní úředníci, soudní tajemníci a úředníci státního zastupitelství, kteří se

³⁾ § 30 odst. 1 trestního řádu.

podle odstavce 1 stali zaměstnanci Probační a mediační služby, mohou po dobu dvou let od účinnosti zákona vykonávat činnost úředníků Probační a mediační služby, i když nesplňují kvalifikační předpoklady stanovené tímto zákonem. Zahájí-li v této době studium na vysoké škole v rámci magisterského studijního programu v oblasti společenskovední a v tomto studiu řádně pokračují, možnost vykonávat činnost úředníků Probační a mediační služby se prodlužuje do doby dokončení studia.

(3) Úředníci Probační a mediační služby, kteří nezahájí studium uvedené v odstavci 2, se uplynutím dvouleté doby stávají asistenty Probační a mediační služby.

§ 14

Za závěrečnou odbornou zkoušku úředníka Probační a mediační služby může ministr spravedlnosti uznat též zkoušku pro probační úředníky před komisí jmenovanou ministrem spravedlnosti, která byla úspěšně složena před nabytím účinnosti tohoto zákona.

§ 15

(1) Pro prokazování bezúhonnosti a způsobilosti k právním úkonům státního občana členského státu Evropské unie nebo jiného státu anebo osoby bez státní příslušnosti postačí úřední dokument, který se pro takové účely vydává ve státě, z kterého žadatel pochází nebo přichází. Nevydává-li se v tomto státě takový dokument, postačí čestné prohlášení žadatele.

(2) K splnění požadavků na vzdělání podle § 6 odst. 2 postačí, aby žadatel o funkci úředníka Probační a mediační služby, který je státním občanem členského státu Evropské unie nebo jiného státu anebo osobou bez státní příslušnosti, prokázal,

- a) že má kvalifikaci, která je vyžadována pro výkon funkce úředníka Probační a mediační služby v členském státě Evropské unie nebo jiném státě, odkud pochází nebo přichází, a složil rozdílovou zkoušku, nebo
- b) že vykonával obdobnou funkci úředníka Probační a mediační služby po dobu dvou let během uplynulých deseti let v členském státě Evropské unie nebo jiném státě, který pro tuto funkci nestanoví kvalifikační předpoklady, a složil rozdílovou zkoušku.

(3) Obsah a rozsah rozdílové zkoušky stanoví Statut Probační a mediační služby.

(4) Ke splnění požadavků na vzdělání podle § 6 odst. 3 postačí, aby žadatel o funkci asistenta Probační a mediační služby, který je státním občanem členského státu Evropské unie nebo jiného státu anebo osobou bez státní příslušnosti, prokázal,

- a) že má kvalifikaci, která je vyžadována pro výkon

funkce asistenta Probační a mediační služby v členském státě Evropské unie nebo jiném státě, odkud pochází nebo přichází, nebo

- b) že vykonával obdobnou funkci asistenta Probační a mediační služby po dobu dvou let během uplynulých deseti let v členském státě Evropské unie nebo jiném státě, který pro tuto funkci nestanoví kvalifikační předpoklady.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

§ 16

§ 11 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 358/1992 Sb., zákona č. 548/1992 Sb., zákona č. 285/1993 Sb., zákona č. 135/1996 Sb. a zákona č. 272/1996 Sb., se mění takto:

1. Za odstavec 3 se vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Ministerstvo spravedlnosti je ústředním orgánem státní správy pro probaci a mediaci.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

2. Dosavadní odstavec 5 se zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákoníku práce

§ 17

Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 88/1968 Sb., zákona č. 153/1969 Sb., zákona č. 100/1970 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 72/1982 Sb., zákona č. 111/1984 Sb., zákona č. 22/1985 Sb., zákona č. 52/1987 Sb., zákona č. 98/1987 Sb., zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 3/1991 Sb., zákona č. 297/1991 Sb., zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 287/1995 Sb., zákona č. 138/1996 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb. a zákona č. 238/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 5 se za slova „námořní plavbu“ vkládají slova „ , zaměstnanců Probační a mediační služby“.

2. V § 73 odst. 2 se za slova „Vězeňské služby“ vkládají slova „Probační a mediační služby“.

ČÁST ČTVRTÁ**Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí**

§ 18

V § 51 odst. 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, se na konci tečka nahrazuje středníkem a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) poskytnout Probační a mediační službě na její žá-

dost informace v rozsahu potřebném pro trestní řízení.“.

ČÁST PÁTÁ**ÚČINNOST**

§ 19

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. **Rychetský** v. r.

258

ZÁKON

ze dne 14. července 2000

o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
PRÁVA A POVINNOSTI OSOB
A VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY V OCHRANĚ
VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

HLAVA I
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Zákon upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob v oblasti ochrany a podpory veřejného zdraví a soustavu orgánů ochrany veřejného zdraví, jejich působnost a pravomoc.

§ 2

Vymezení základních pojmů

(1) Veřejným zdravím je zdravotní stav obyvatelstva a jeho skupin. Tento zdravotní stav je určován souhrnem přírodních, životních a pracovních podmínek a způsobem života.

(2) Ochrana a podpora veřejného zdraví je souhrn činností a opatření k vytváření a ochraně zdravých životních a pracovních podmínek a zabránění šíření infekčních a hromadně se vyskytujících onemocnění, nemocí souvisejících s prací a jiných významných poruch zdraví a dozoru nad jejich zachováním.

(3) Hodnocením zdravotních rizik je odhad míry závažnosti zátěže populace vystavené rizikovým faktorům životních a pracovních podmínek a způsobu života. Výsledek hodnocení zdravotního rizika je podkladem pro řízení zdravotních rizik, čímž se rozumí rozhodovací proces s cílem snížit zdravotní rizika.

(4) Uvedením výrobku do oběhu se rozumí jeho

nabízení k prodeji, podávání, prodej nebo jiný způsob poskytování výrobku¹⁾ spotřebiteli²⁾ nebo pro výrobní a provozní účely. Za výrobek se pro účely tohoto zákona nepovažuje voda koupaliště a sauny a materiál ploch uvedených v § 13 odst. 2.

(5) Infekčním onemocněním se rozumí příznakové i bezpříznakové onemocnění vyvolané původcem infekce nebo jeho toxinem, které vzniká v důsledku přenosu tohoto původce nebo jeho toxinu z nakažené fyzické osoby, zvířete nebo neživého substrátu na vnímavou fyzickou osobu.

(6) Izolací se rozumí oddělení fyzické osoby nemocnělé infekční nemocí po dobu nakažlivosti této nemoci od jiných fyzických osob, a to způsobem, který zabrání nebo omezí přenos infekce na jiné fyzické osoby, které by mohly infekci dále šířit.

(7) Karanténními opatřeními jsou

- a) karanténa, kterou se rozumí omezení aktivit zdravé fyzické osoby, která byla během inkubační doby ve styku s infekčním onemocněním nebo pobývala v ohnisku nákazy (dále jen „fyzická osoba podezřelá z nákazy“), a lékařské vyšetřování takové fyzické osoby s cílem zabránit přenosu infekčního onemocnění v období, kdy by se toto onemocnění mohlo šířit,
- b) lékařský dohled, při kterém je fyzická osoba podezřelá z nákazy povinna v termínech stanovených prozatímním opatřením zdravotnického zařízení léčebně preventivní péče státu,³⁾ osoby provozující nestátní zdravotnické zařízení⁴⁾ nebo rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví docházet k lékaři na vyšetření nebo se vyšetření podrobit,
- c) zvýšený zdravotnický dozor, jímž je lékařský dohled nad fyzickou osobou podezřelou z nákazy, které je uložen zákaz činnosti nebo úprava pracovních podmínek k omezení možnosti šíření infekčního onemocnění.

¹⁾ § 2 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

²⁾ § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 104/1995 Sb.

³⁾ § 11 a § 32 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění zákona č. 161/1993 Sb.

HLAVA II

PÉČE O ŽIVOTNÍ A PRACOVNÍ PODMÍNKY

Díl 1

Voda a výrobky přicházející do přímého styku s vodou, chemické látky, chemické přípravky a vodárenské technologie, koupaliště a sauny

§ 3

Hygienické požadavky na vodu

(1) Pitnou vodou je zdravotně nezávadná voda, která ani při trvalém požívání nevyvolá onemocnění nebo poruchy zdraví přítomností mikroorganismů nebo látek ovlivňujících akutním, chronickým či pozdním působením zdraví fyzických osob a jejich potomstva, jejíž smyslově postižitelné vlastnosti a jakost nebrání jejímu požívání a užívání pro hygienické potřeby fyzických osob. Zdravotní nezávadnost se stanoví hygienickými limity mikrobiologických, biologických, fyzikálních a chemických ukazatelů, které jsou upraveny prováděcím právním předpisem.

(2) Vlastník nebo správce veřejného vodovodu,⁵⁾ osoba, která označila veřejnou studnu jako zdroj pitné vody, a osoba, která je výrobcem pitné vody nebo zajišťuje její náhradní odběr,⁶⁾ jsou povinni zajistit, aby dodávaná pitná voda odpovídala požadavkům podle odstavce 1. Za výrobce pitné vody se pro účely tohoto zákona považuje fyzická osoba, která je podnikatelem, nebo právnická osoba, pokud vyrábí a užívá pitnou vodu jako součást své podnikatelské nebo jiné činnosti nebo dodává pitnou vodu ke spotřebě fyzickými osobami.

(3) Teplou vodu dodávanou rozvodem teplé užitkové vody může výrobce vyrobit jen z vody pitné.

(4) Na žádost osob uvedených v odstavci 2 může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví povolit na časově omezenou dobu užití vody, která nespĺňuje hygienické limity ukazatelů vody pitné. Povolení nelze udělit, jestliže nedodržení hygienického limitu kteréhokoliv ukazatele trvalo v posledním roce v součtu déle než 30 dní nebo jde-li o ukazatele s nejvyšší meznou hodnotou nebo meznou hodnotou referenčního rizika a závadu nelze odstranit do 30 dnů. Náležitosti návrhu upraví prováděcí právní předpis.

(5) Orgán ochrany veřejného zdraví povolení podle odstavce 4 vydá, jestliže zásobování pitnou vodou nelze zajistit jinak a nebude ohroženo veřejné zdraví. Náležitosti žádosti upraví prováděcí právní předpis.

§ 4

Povinnosti osob při kontrole pitné vody, vodárenské úpravě surové vody a zásobování pitnou vodou

(1) Osoby uvedené v § 3 odst. 2 jsou povinny v minimálním rozsahu a četnosti, které upravuje prováděcí právní předpis, kontrolovat, zda hygienické limity ukazatelů upravené prováděcím právním předpisem nebo povolené příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví jsou dodrženy. Místa odběru vzorků pitné vody dodávané rozvodem stanoví na návrh výrobce pitné vody nebo z vlastního podnětu příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. O kontrole jsou povinny vést protokol, jehož náležitosti upraví prováděcí právní předpis. Opis protokolu jsou povinny předložit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti.

(2) Rozsah a četnost kontroly pitné vody stanovené prováděcím právním předpisem může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví z vlastního podnětu nebo na návrh osoby uvedené v § 3 odst. 2

- rozšířit o ukazatele, jejichž hodnota se blíží hygienickému limitu, nebo o další ukazatele, jejichž výskyt lze předpokládat z důvodů geologického složení, havárie nebo jiných mimořádných událostí,
- snížit v případě prokazatelně stálých a vyhovujících hodnot ukazatelů jakosti vyráběné pitné vody a jejího zdroje, doložené statisticky významným počtem údajů;

náležitosti návrhu upraví prováděcí právní předpis.

(3) V rozsahu stanoveném příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví je osoba uvedená v § 3 odst. 2 povinna zajistit kontrolu pitné vody v akreditované nebo autorizované laboratoři.⁷⁾

(4) Zjistí-li osoba uvedená v § 3 odst. 2 výskyt dalších látek nebo součástí pitné vody neupravených prováděcím právním předpisem, neprodleně oznámí tuto skutečnost orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa její činnosti. Orgán ochrany veřejného zdraví na základě oznámení osoby nebo z vlastního podnětu stanoví rozhodnutím hygienický limit pro výskyt takových látek nebo součástí, jsou-li ve vodě obsaženy v koncentraci nebo množství, které neohrožuje veřejné zdraví. Osoba uvedená v § 3 odst. 2 je povinna kontrolovat dodržení hygienického limitu v četnosti stanovené prováděcím právním předpisem pro výskyt ostatních ukazatelů pitné vody.

(5) Osoby uvedené v § 3 odst. 2 mohou při vodárenské úpravě vody, z níž se pitná voda získává (dále

⁵⁾ § 1 vyhlášky č. 144/1978 Sb., o veřejných vodovodech a veřejných kanalizacích, ve znění vyhlášky č. 185/1988 Sb.

⁶⁾ Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

jen „surová voda“), používat jen chemické látky nebo chemické přípravky a vodárenské technologie upravené prováděcím právním předpisem nebo povolené příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví na žádost osoby uvedené v § 3 odst. 2 povolení vydá, jestliže dodávaná voda bude splňovat hygienické požadavky podle § 3 odst. 1. Náležitosti žádosti upraví prováděcí právní předpis.

(6) K výrobě, rozvodu a hromadnému zásobování pitnou vodou mohou osoby uvedené v § 3 odst. 2 používat jen výrobky, které vyhovují hygienickým požadavkům podle § 5.

(7) Osoba, která hromadně zásobuje obyvatelstvo pitnou vodou z veřejného vodovodu nebo z veřejné studny, která je označena jako zdroj pitné vody, je povinna neprodleně informovat odběratele o havárii nebo jiné nepředvídatelné události v zásobování pitnou vodou.

§ 5

Výrobky přicházející do přímého styku s pitnou a surovou vodou, chemické látky, chemické přípravky a vodárenské technologie

(1) Výrobce nebo dovozce výrobku určeného k přímému styku s pitnou nebo surovou vodou (dále jen „výrobky přicházející do přímého styku s vodou“) a výrobce nebo dovozce chemické látky nebo chemického přípravku určeného k úpravě surové vody na vodu pitnou je povinen zajistit, aby jejich složení a značení na obale, visače, v průvodní dokumentaci nebo v návodu k použití odpovídalo hygienickým požadavkům upraveným prováděcím právním předpisem. Výrobce nebo dovozce výrobku přicházejícího do přímého styku s vodou je dále povinen zajistit, aby úprava povrchu výrobku vyhovovala hygienickým požadavkům upraveným prováděcím právním předpisem.

(2) Výrobce nebo dovozce výrobku přicházejícího do přímého styku s vodou je povinen před jeho uvedením do oběhu ověřit výluhovým testem, že nedojde k nežádoucímu ovlivnění pitné vody. O testu je povinen vést záznam. Způsob provádění a hodnocení testu a náležitosti záznamu o jeho provedení upraví prováděcí právní předpis.

(3) Výrobce a dovozce musí výrobek přicházející do přímého styku s vodou a chemickou látku nebo chemický přípravek, které by při nesprávném použití mohly způsobit zdravotní poškození fyzických osob nebo znehodnotit pitnou nebo surovou vodu vždy vybavit návodem k použití, a je-li to potřebné i návodem k odstranění následků nesprávného použití. Návod

musí být v českém jazyce, popřípadě v jazyce slovenském.

(4) Jinak se při hodnocení bezpečnosti výrobku přicházejícího do přímého styku s vodou, který je ve smyslu zvláštního právního předpisu stavebním výrobkem,⁸⁾ postupuje podle zvláštního právního předpisu.)

(5) O přípustnosti, obsahu, popřípadě migračním limitu látek, které nejsou v prováděcím právním předpise pro výrobky přicházející do přímého styku s vodou uvedeny, s výjimkou výrobků uvedených v odstavci 4, a o odchýlné úpravě jejich povrchu rozhoduje na návrh výrobce nebo dovozce příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví povolení vydá, jestliže podle předloženého průkazu bude dodávaná voda vyhovovat hygienickým požadavkům podle § 3 odst. 1. Náležitosti žádosti upraví prováděcí právní předpis.

§ 6

Koupaliště a sauny

(1) Koupalištěm ve volné přírodě je přírodní vodní plocha, která je označena jako vhodná ke koupání, a související provozní plochy s vybavením. Umělým koupalištěm je krytá nebo nekrytá stavba určená ke koupání a související provozní plochy s vybavením.

(2) Osoba, která provozuje koupaliště ve volné přírodě, umělé koupaliště nebo saunu (dále jen „koupaliště“), je povinna splnit podmínky stanovené tímto zákonem. Je-li koupaliště provozováno jako bezplatná služba k uspokojování potřeb fyzických osob, pak osobou, která odpovídá za splnění povinností podle tohoto zákona, je osoba, která je jako takové označila.

(3) Osoba, která provozuje koupaliště, je povinna

- a) zajistit, aby voda v koupališti vyhovovala hygienickým limitům ukazatelů jakosti upraveným prováděcím právním předpisem,
- b) způsobem, v četnosti a rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem dodržení povinnosti podle písmene a) kontrolovat a hodnotit,
- c) zajistit splnění podmínek upravených prováděcím právním předpisem pro jejich vybavení, čištění a úklid,
- d) vypracovat provozní řád, ve kterém stanoví podmínky provozu včetně způsobu úpravy vody, zásady osobní hygieny zaměstnanců a ochrany zdraví návštěvníků a způsobu čistoty prostředí; návrh provozního řádu a jeho změny předloží ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví,
- e) vést evidenci o výsledcích kontrol provedených

⁸⁾ Nařízení vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 81/1999 Sb.

v rozsahu podle písmene b) a ukládat ji po dobu 5 let.

(4) Osoba, která provozuje umělé koupaliště nebo saunu, je dále povinna

- a) vodu v bazénu umělého koupaliště a sauny způsobem upraveným prováděcím právním předpisem dezinfikovat a upravovat a dodržovat hygienické požadavky na intenzitu její recirkulace upravené v prováděcím právním předpise,
- b) zajistit, aby voda ve zdroji pro bazén umělého koupaliště a sauny měla jakost stanovenou prováděcím právním předpisem,
- c) splnit hygienické požadavky upravené prováděcím právním předpisem pro jejich konstrukční a prostorové řešení,
- d) zajistit mikroklimatické podmínky upravené prováděcím právním předpisem.

(5) Zjistí-li osoba uvedená v odstavci 2 výskyt dalších látek nebo součástí vody v koupališti nebo ve vodě ve zdroji pro bazén umělého koupaliště nebo sauny neupravených prováděcím právním předpisem, neprodleně oznámí tuto skutečnost orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa její činnosti. Orgán ochrany veřejného zdraví na základě oznámení osoby nebo z vlastního podnětu stanoví rozhodnutím hygienický limit pro výskyt takových látek nebo součástí, jsou-li ve vodě obsaženy v koncentraci nebo množství, které neohrožuje veřejné zdraví. Osoba uvedená v odstavci 2 je povinna kontrolovat dodržení hygienického limitu způsobem a v četnosti stanovené prováděcím právním předpisem pro výskyt ostatních ukazatelů vody.

Díl 2

Podmínky pro výchovu, vzdělávání a zotavení dětí a mladistvých a podmínky vnitřního prostředí stavby

§ 7

Hygienické požadavky na prostory a provoz škol, předškolních a školských zařízení a zotavovacích akcí

(1) Školy,⁹⁾ předškolní a školská zařízení zařazená do sítě předškolních zařízení, škol a školských zařízení,¹⁰⁾ s výjimkou školní knihovny, školy v přírodě a pedagogicko-psychologické poradny (dále jen „zařízení pro výchovu a vzdělávání“) jsou povinny zajistit, aby byly splněny hygienické požadavky upravené prováděcím právním předpisem na prostorové podmínky,

vybavení, provoz, osvětlení, vytápění, mikroklimatické podmínky, zásobování vodou a úklid.

(2) Režim dne zohledňující věkové a fyzické zvláštnosti dětí a mladistvých, podmínky jejich pohybové výchovy a otužování, režim stravování včetně pitného režimu, popřípadě způsob nakládání s prádlem, upraví zařízení pro výchovu a vzdělávání v provozním řádu.

(3) K předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění je zařízení pro výchovu a vzdělávání povinno zajistit oddělení dítěte nebo mladistvého, který vykazuje známky akutního onemocnění, od ostatních dětí a mladistvých a zajistit pro něho dohled zletilých fyzických osob.

§ 8

Zotavovací akce

(1) Zotavovací akcí je organizovaný pobyt 20 a více dětí ve věku do 15 let na dobu delší než 4 dny, jehož účelem je posílit zdraví dětí a zvýšit jejich tělesnou zdatnost.

(2) Osoba, která pořádá zotavovací akci (dále jen „pořádající osoba“), je povinna zajistit její umístění, zásobování vodou a odstraňování odpadků a splaškových vod v souladu s hygienickými požadavky upravenými prováděcím právním předpisem. Pořádající osoba je dále povinna dodržet hygienické požadavky na prostorové a funkční členění staveb a zařízení, jejich vybavení a osvětlení, ubytování, úklid, stravování a režim dne, které upraví prováděcí právní předpis. Prováděcí právní předpis stanoví, které potraviny nesmí pořádající osoba na zotavovací akci podávat ani používat k přípravě pokrmů, ledaže budou splněny podmínky upravené tímto prováděcím právním předpisem.

(3) Pořádající osoba je povinna jeden měsíc před zahájením zotavovací akce, s výjimkou zotavovací akce v zahraničí, ohlásit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa pořádání zotavovací akce, popřípadě podle místa jejího počátku, jde-li o putovní zotavovací akci,

- a) termín a místo jejího konání,
- b) počet dětí zúčastněných na zotavovací akci, a
- c) způsob jejího zabezpečení pitnou vodou.

§ 9

Podmínky účasti dětí ve škole v přírodě a na zotavovací akci

(1) Základní škola a předškolní zařízení může na školu v přírodě vyslat jen dítě, které

⁹⁾ Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ Zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

- a) je zdravotně způsobilé k účasti na ní,
- b) nejeví známky akutního onemocnění (například horečky nebo průjmu), a
- c) ve 14 kalendářních dnech před odjezdem do školy v přírodě nepřišlo do styku s fyzickou osobou nemocnou infekčním onemocněním nebo podezřelou z nákazy ani mu není nařízeno karanténní opatření.

(2) Pořádající osoba může na zotavovací akci přijmout jen dítě, které splňuje požadavky stanovené v odstavci 1.

(3) Zdravotní způsobilost dítěte posuzuje a posudek vydává praktický lékař pro děti a dorost, který dítě registruje.¹¹⁾ Skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. b) a c) potvrzuje v písemném prohlášení zákonný zástupce dítěte;¹²⁾ toto potvrzení nesmí být starší než jeden den. Posudek o zdravotní způsobilosti dítěte a písemné prohlášení předloží zákonný zástupce pořádající osobě, vysílající základní škole nebo předškolnímu zařízení.

§ 10

Podmínky účasti fyzických osob činných při škole v přírodě a zotavovací akci

(1) Fyzické osoby činné při škole v přírodě nebo zotavovací akci jako dozor nebo zdravotník musejí být k této činnosti zdravotně způsobilé.

(2) Zdravotní způsobilost posuzuje a posudek vydává praktický lékař, který fyzickou osobu registruje.¹¹⁾ Posudek o zdravotní způsobilosti předloží fyzické osoby činné při škole v přírodě nebo zotavovací akci, s výjimkou pedagogických¹³⁾ a zdravotnických pracovníků,¹⁴⁾ vysílajícímu předškolnímu zařízení, základní škole nebo pořádající osobě.

(3) Fyzické osoby činné při stravování musí splňovat předpoklady pro výkon činností epidemiologicky závažných (§ 19).

§ 11

Povinnost základní školy a předškolního zařízení, které vysílají děti na školu v přírodě, a pořádající osoby

(1) Základní škola a předškolní zařízení, které vysílají děti na školu v přírodě, a pořádající osoba jsou povinny zajistit

- a) základní péči o zdraví všech účastníků způsobilou fyzickou osobou (zdravotníkem); za způsobilou

se pro účely tohoto zákona považuje fyzická osoba, která má alespoň úplné střední odborné vzdělání v oborech všeobecná sestra, dětská sestra nebo porodní asistentka, fyzická osoba, která absolvovala kurs první pomoci se zaměřením na zdravotnickou činnost při škole v přírodě nebo zotavovací akci, a student lékařství po ukončení třetího ročníku,

- b) vybavení lékárníčky pro školu v přírodě nebo zotavovací akci podle druhu akce,
- c) péči praktického lékaře dostupného z místa konání školy v přírodě nebo zotavovací akce, s výjimkou školy v přírodě a zotavovací akce pořádané v zahraničí,
- d) vedení zdravotnického deníku a seznamu účastníků a uložení těchto záznamů po dobu 6 měsíců od skončení školy v přírodě nebo zotavovací akce,
- e) informovanost zákonného zástupce dítěte o zdravotních potížích, které dítě v průběhu školy v přírodě nebo zotavovací akce prodělalo, a o případném kontaktu s infekcí.

(2) Pořádající osoba je dále povinna zajistit instruktáž všech fyzických osob činných na zotavovací akci, s výjimkou zdravotníka, o hygienických požadavcích na tyto akce a o předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění a jiných poškození zdraví, pokud se takové instruktáže dosud nezúčastnily.

§ 12

Jiné podobné akce pro děti

Při organizovaném pobytu dětí v počtu menším nebo po dobu kratší, než stanoví § 8 odst. 1, s výjimkou akcí pořádaných pro děti v poměru rodinném a obdobném, nebo při organizování akcí pro děti, jejichž účelem je, vedle posílení jejich zdraví a zvýšení jejich tělesné zdatnosti, získání specifických znalostí nebo dovedností, musí osoba, která akci pořádá, zajistit hygienicky nezávadný stav zařízení, zdroj pitné vody, kterým lze v dostatečném množství zásobovat akci, a účast pouze fyzických osob, které splňují podmínky stanovené v § 10.

§ 13

Vnitřní prostředí staveb a hygienické požadavky na venkovní hrací plochy

(1) Uživatelé staveb zařízení pro výchovu a vzdělávání, vysokých škol, škol v přírodě, staveb pro zotavovací akce, staveb zdravotnických zařízení léčebně

¹¹⁾ § 18 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

¹²⁾ § 36, 37 a 78 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů.

¹³⁾ § 51 zákona č. 29/1984 Sb., ve znění zákona č. 171/1990 Sb.

¹⁴⁾ § 53 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění zákona č. 548/1991 Sb.

preventivní péče, ústavů sociální péče, ubytovacích zařízení, staveb pro obchod a pro shromažďování většího počtu osob jsou povinni zajistit, aby vnitřní prostředí pobytových místností¹⁵⁾ v těchto stavbách odpovídalo hygienickým limitům chemických, fyzikálních a biologických ukazatelů, upravených prováděcími právními předpisy. Tím není dotčena povinnost vlastníka stavby podle zvláštních právních předpisů udržívat stavbu v dobrém stavebním stavu.¹⁶⁾

(2) Provozovatel venkovní hrací plochy určené pro hry a sport dětí a mladistvých je povinen zajistit, aby písek užívaný ke hrám nebo jako povrch plochy, jakož i jiný materiál tvořící povrch plochy nebyly mikrobiálně a parazitárně znečištěny nad hygienické limity upravené prováděcími právními předpisy.

§ 14

Výjimky z hygienických požadavků stanovených v § 7 odst. 1 je možné povolit, jen pokud tím nebude ohrožena ochrana veřejného zdraví. O povolení výjimky rozhoduje na žádost osoby příslušný orgán ochrany veřejného zdraví.

Díl 3

Hygienické požadavky na provoz zdravotnických zařízení léčebně preventivní péče a ústavů sociální péče

§ 15

(1) Osoba provozující nestátní zdravotnické zařízení nebo ústav sociální péče,¹⁷⁾ zdravotnické zařízení léčebně preventivní péče státu anebo ústav sociální péče státu (dále jen „osoba poskytující péči“) jsou povinny činit hygienická a protiepidemická opatření k předcházení vzniku a šíření nemocničních nákaz. Nemocniční nákazou je nákaza vnitřního (endogenního) nebo vnějšího (exogenního) původu, která vznikla v příčinné souvislosti s pobytem nebo výkonem prováděnými v zařízení léčebně preventivní péče nebo ústavu sociální péče v příslušné inkubační době.

(2) Osoba poskytující péči je povinna stanovit opatření podle odstavce 1 v provozním řádu. Návrh provozního řádu a změnu provozního řádu schvaluje rozhodnutím příslušný orgán ochrany veřejného zdraví.

§ 16

(1) Osoba poskytující péči je při výskytu nemocniční nákazy nebo při podezření na její výskyt povinna

neprodleně provést epidemiologická opatření k odhalení zdroje nákazy, způsobu jejího šíření, zamezení jejího dalšího šíření a léčbě nakažených a z nákazy podezřelých fyzických osob.

(2) Osoba poskytující péči je dále povinna

- a) evidovat každou nemocniční nákazu a na vyžádání poskytovat údaje o ní orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti,
- b) neprodleně hlásit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti hromadný výskyt nemocniční nákazy, nemocniční nákazu, která vedla k těžkému poškození zdraví nebo k úmrtí; způsob hlášení upraví prováděcí právní předpis.

§ 17

(1) Osoba poskytující péči je povinna dodržet hygienické požadavky pro příjem fyzických osob do zařízení léčebně preventivní péče nebo ústavu sociální péče a jejich ošetřování, zásobování vodou, úklid a výkon a kontrolu dezinfekce, sterilizace a vyššího stupně dezinfekce upravené prováděcími právními předpisy.

(2) Dezinfekcí je soubor opatření ke zneškodňování mikroorganismů pomocí fyzikálních, chemických nebo kombinovaných postupů, které mají přerušit cestu nákazy od zdroje ke vnímavé fyzické osobě.

(3) Vyšším stupněm dezinfekce jsou postupy, které zaručují usmrcení bakterií, virů, mikroskopických hub a některých bakteriálních spór, nezaručují však usmrcení ostatních mikroorganismů (například vysoce rezistentních spór) a vývojových stadií zdravotně významných červů a jejich vajíček.

(4) Sterilizací je proces, který vede k usmrcování všech mikroorganismů schopných rozmnožování včetně spór, k nezvratné inaktivaci virů a usmrcení zdravotně významných červů a jejich vajíček.

(5) O provedené sterilizaci a jejím výsledku je osoba poskytující péči povinna vést evidenci v rozsahu upraveném prováděcími právními předpisy. Jiný způsob sterilizace může osoba poskytující péči použít jen na základě povolení příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví. V žádosti o povolení uvede osoba poskytující péči způsob sterilizace a průkaz jeho účinnosti.

§ 18

(1) Osoba poskytující péči a osoba provozující prádelnu jsou povinny prádlo ze zařízení léčebně pre-

¹⁵⁾ Vyhláška č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

¹⁶⁾ § 86 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

¹⁷⁾ Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

§ 45 a 46 zákona č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

ventivní péče nebo ústavu sociální péče ukládat podle povahy znečištění, převážet, prát ho a zacházet s ním způsobem upraveným prováděcím právním předpisem. Osoba provozující prádelnu, ve které se pere prádlo ze zařízení léčebně preventivní péče nebo ústavu sociální péče, je povinna tuto prádelnu vybavit způsobem upraveným prováděcím právním předpisem.

(2) V zařízeních léčebně preventivní péče a v ústavech sociální péče smí osoba poskytující péči používat jen vodu, která vyhovuje alespoň ukazatelům a limitům vody pitné.

Díl 4

Hygienické požadavky na výkon činností epidemiologicky závažných

§ 19

Předpoklady pro výkon činností epidemiologicky závažných

(1) Fyzické osoby vykonávající činnosti epidemiologicky závažné, kterými jsou pracovní činnosti při výrobě a při uvádění potravin do oběhu¹⁸⁾ s výjimkou přepravy a skladování balených potravin, ve stravovacích službách, při výrobě kosmetických prostředků, v provozovnách holičství, kadeřnictví, pedikúry, manikúry a v provozovnách, ve kterých se používají speciální přístroje (například solária, myostimulátory) k péči o tělo, v kosmetických, masérských, regeneračních a rekondičních službách, pokud při nich fyzické osoby přicházejí do přímého styku s potravinami, pokrmy, kosmetickými prostředky nebo tělem spotřebitele, musí splňovat tyto předpoklady:

- a) být k této činnosti zdravotně způsobilé, a
- b) mít znalosti nutné k ochraně veřejného zdraví.

(2) Zdravotní způsobilost osvědčuje, před zahájením činnosti epidemiologicky závažné, ve zdravotním průkazu

- a) pro fyzickou osobu, která je podnikatelem, a její spolupracující rodinné příslušníky praktický lékař, který fyzickou osobu registruje,¹¹⁾
- b) v ostatních případech zdravotnické zařízení státu vykonávající závodní preventivní péči nebo osoba provozující nestátní zdravotnické zařízení vykonávající závodní preventivní péči¹⁹⁾ (dále jen „zařízení vykonávající závodní preventivní péči“).

(3) Rodinným příslušníkem se pro účely tohoto zákona rozumí manžel (manželka) nebo druh (družka), vlastní děti, osvojení, děti svěřené do pěstounské nebo

poručnické péče a vlastní rodiče podnikatele, jeho manželky nebo družky.

(4) Rozsah znalostí nutných k ochraně veřejného zdraví podle odstavce 1 písm. b) upraví prováděcí právní předpis. Tyto znalosti je u fyzické osoby vykonávající činnosti epidemiologicky závažné oprávněn při výkonu státního zdravotního dozoru prověřit orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa činnosti. Pokud podle rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví fyzická osoba znalosti nemá, nemůže vykonávat činnosti epidemiologicky závažné, a to do doby úspěšného složení zkoušky před komisí zřízenou orgánem ochrany veřejného zdraví příslušným podle místa činnosti. Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví je povinen umožnit fyzické osobě vykonání zkoušky nejdéle do 15 kalendářních dnů ode dne, kdy mu byla žádost fyzické osoby o přezkoušení doručena. Složení komise a podmínky provedení zkoušky upraví prováděcí právní předpis.

§ 20

Povinnosti fyzické osoby vykonávající činnosti epidemiologicky závažné

Fyzická osoba vykonávající činnosti epidemiologicky závažné je povinna

- a) podrobit se v případech upravených prováděcím právním předpisem nebo rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví lékařským prohlídkám a vyšetřením, která provede praktický lékař, který fyzickou osobu registruje,¹¹⁾
- b) informovat praktického lékaře, který fyzickou osobu registruje,¹¹⁾ o druhu a povaze své pracovní činnosti,
- c) mít u sebe při výkonu pracovní činnosti zdravotní průkaz a na vyzvání ho předložit orgánu ochrany veřejného zdraví,
- d) uplatňovat při pracovní činnosti znalosti nutné k ochraně veřejného zdraví a dodržovat zásady osobní a provozní hygieny v rozsahu upraveném v prováděcím právním předpise.

§ 21

Podmínky provozování činností epidemiologicky závažných

(1) Osoba provozující činnosti epidemiologicky závažné je povinna zajistit, aby při této činnosti nedošlo k ohrožení a poškození zdraví fyzických osob infekčním onemocněním nebo k jinému poškození jejich zdraví. K výkonu činností epidemiologicky závažných smí používat jen vodu, která vyhovuje nejméně ukaza-

¹⁸⁾ § 2 písm. m) a n) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

¹⁹⁾ § 18a zákona č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

telům a limitům vody pitné, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(2) Osoba provozující holičství, kadeřnictví, manikúru, pedikúru, kosmetické, masérské, regenerační a rekondační služby a služby, při nichž se používají speciální přístroje k péči o tělo, je povinna zabezpečit lékárníčku první pomoci vybavenou podle charakteru poskytované služby a vypracovat provozní řád. V provozním řádu uvede podmínky činnosti, použití strojů, přístrojů a dalších zařízení, zásady prevence vzniku infekčních a jiných onemocnění, ke kterým by mohlo dojít nesprávně poskytnutou službou včetně podmínek dezinfekce a sterilizace, zásady osobní hygieny zaměstnanců a ochrany zdraví spotřebitele, způsob zacházení s prádlem a očisty prostředí provozovny.

(3) Provozní řád podle odstavce 2 předloží osoba ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. Schválený provozní řád vyvěsí při zahájení činnosti v provozovně.

§ 22

Zákaz a podmínky některých výkonů

(1) Osoba provozující kosmetické, masérské a regenerační služby, kadeřnictví, holičství, pedikúru, manikúru a službu, při které se používají speciální přístroje k péči o tělo, nesmí provádět výkony na nemocné kůži, manipulace s jizvami a mateřskými znaménky, výkony na sliznicích, oční spojivce a rohovce.

(2) Výkony, při nichž je porušována integrita kůže, může osoba provozující činnosti epidemiologicky závažné provádět jen za podmínek stanovených rozhodnutím vydaným na návrh této osoby příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Náležitosti návrhu upraví prováděcí právní předpis.

Další podmínky provozování stravovacích služeb

§ 23

(1) Stravovací službou je výroba, příprava nebo rozvoz pokrmů za účelem jejich podávání v rámci provozované hostinské živnosti,²⁰⁾ ve školní jídelně,²¹⁾ menze, při stravování vojáků v základní a náhradní službě, fyzických osob ve vazbě a výkonu trestu, v rámci zdravotních a sociálních služeb včetně lázeňské péče, při zotavovacích akcích a jiných podobných akcích pro děti (§ 12), při stravování zaměstnanců, podávání občerstvení²²⁾ a při podávání pokrmů jako sou-

části ubytovacích služeb, služeb cestovního ruchu a při hromadných akcích.

(2) Pokrmem je potravina včetně nápoje, kuchyňsky upravená studenou nebo teplou cestou nebo ošetřená tak, aby mohla být přímo nebo po ohřevu podána ke konzumaci ve stravovací službě.

(3) Stravovací službu lze poskytovat pouze v provozovně, která vyhovuje hygienickým požadavkům na umístění, stavební konstrukci, prostorové a dispoziční uspořádání, zásobování vodou, vytápění, osvětlení, odstraňování odpadních vod, větrání a vybavení upraveným prováděcím právním předpisem.

§ 24

(1) Osoba provozující stravovací službu je dále povinna

- a) k výrobě a přípravě pokrmů používat jen látky, suroviny, polotovary a potraviny, které jsou zdravotně nezávadné a odpovídají ostatním požadavkům stanoveným zvláštními právními předpisy,²³⁾
- b) používat jen technologické a pracovní postupy, které zajistí zdravotní nezávadnost podávaných pokrmů,
- c) určit v případech upravených prováděcím právním předpisem nebo rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví ve výrobě, přípravě, skladování, přepravě, rozvozu a uvádění do oběhu technologické úseky (kritické body), ve kterých je největší riziko porušení zdravotní nezávadnosti pokrmů, provádět jejich kontrolu a vést evidenci o kritických bodech, termínech a závěrech jejich kontrol; při stanovení kritických bodů postupovat způsobem upraveným zvláštním právním předpisem pro potraviny,²⁴⁾
- d) dodržovat podmínky upravené prováděcím právním předpisem pro výrobu, přípravu, rozvoz, přepravu, značení, skladování a uvádění pokrmů do oběhu, včetně zmrazených a zchlazených pokrmů,
- e) zajistit, aby podávané pokrmy vyhovovaly mikrobiologickým a chemickým požadavkům upraveným prováděcím právním předpisem, měly odpovídající smyslové vlastnosti a splňovaly výživové požadavky podle skupiny spotřebitelů, pro které jsou určeny,

²⁰⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ Zákon č. 76/1978 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²²⁾ § 2 písm. d) vyhlášky č. 295/1997 Sb., o hygienických požadavcích na prodej potravin a rozsah vybavení prodejny.

²³⁾ Například zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

²⁴⁾ § 2 odst. 1 až 9 vyhlášky č. 147/1998 Sb., o způsobu stanovení kritických bodů v technologii výroby.

- f) provádět opatření proti vzniku a šíření infekčních onemocnění a otrav z podávaných pokrmů,
- g) v případech a způsobem upraveným prováděcím právním předpisem odebrat a uchovávat vzorky podávaných pokrmů,
- h) v rozsahu a za podmínek upravených zvláštním právním předpisem pro potraviny²⁵⁾ vypočítat a označit výživovou hodnotu podávaných pokrmů, u kterých uvádí na jídelním lístku výživové tvrzení,²⁶⁾
- i) při výrobě, přípravě, balení, rozvozu, přepravě, skladování a uvádění pokrmů do oběhu používat pouze zdravotně nezávadné materiály a předměty (§ 25),
- j) zajistit, aby fyzické osoby činné při výrobě, přípravě, balení, rozvozu, přepravě a skladování pokrmů a při jejich uvádění do oběhu používaly po celou dobu výkonu práce čisté osobní ochranné pracovní prostředky,
- k) zajistit dodržování zákazu kouření v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem.²⁷⁾

(2) Pokrmy, s výjimkou cukrářských výrobků, nesmí osoba provozující stravovací služby chemicky konzervovat a přibarvovat.

(3) Ve školní jídelně, v menze, při stravování vojáků v základní a náhradní službě, fyzických osob ve vazbě a výkonu trestu, v rámci zdravotních a sociálních služeb včetně lázeňské péče, při zotavovací akci a jiné podobné akci pro děti (§ 12) a při stravování zaměstnanců osoba provozující stravovací služby nesmí podávat pokrmy z tepelně neopracovaných vajec a syrového masa včetně ryb. V ostatních stravovacích službách lze tyto pokrmy připravovat a podávat pouze na základě jednotlivé objednávky spotřebitele.

Díl 5

Hygienické požadavky na předměty běžného užívání

§ 25

Vymezení předmětů běžného užívání

(1) Předměty běžného užívání se pro účely tohoto zákona rozumějí

- a) výrobky, které jsou ve svém konečném stavu ve styku s potravinami nebo pokrmy nebo jsou ke styku s potravinami nebo pokrmy určeny,

- b) hračky,²⁸⁾
- c) kosmetické prostředky, a
- d) výrobky pro děti ve věku do 3 let, s výjimkou hraček a potravin.

(2) Kosmetickým prostředkem je látka nebo prostředek určený pro styk se zevními částmi lidského těla (pokožka, vlasový systém, nehty, rty a zevní pohlavní orgány), zuby a sliznicí dutiny ústní s cílem výlučně nebo převážně je čistit, parfémovat, měnit jejich vzhled, chránit je, udržovat je v dobrém stavu nebo korigovat lidské pachy, nejde-li o léčivo.²⁹⁾

§ 26

Povinnosti výrobce, dovozce a osoby uvádějící předměty běžného užívání do oběhu

(1) Výrobce nebo dovozce předmětů běžného užívání uvedených v § 25 odst. 1 písm. a), c) a d) je povinen zajistit, aby jím vyráběné nebo dovážené předměty běžného užívání

- a) za obvyklých nebo běžně předvídatelných podmínek nezpůsobily poškození zdraví fyzických osob nebo nepříznivé ovlivnění potraviny nebo pokrmu,
- b) vyhovovaly prováděcím právním předpisem stanoveným hygienickým požadavkům na jejich složení, vlastnosti a mikrobiologickou čistotu; dodržení hygienických požadavků na složení a vlastnosti je povinen hodnotit za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem,
- c) byly baleny, pokud to jejich charakter vyžaduje, do zdravotně nezávadných obalů,
- d) byly s ohledem na svou povahu a způsob použití značeny a vybaveny písemným prohlášením a návodem k použití, popřípadě obsluze a čištění. Ve značení předmětu běžného užívání musí uvést i údaje upravené prováděcím právním předpisem, a to způsobem, který tento předpis upravuje. Rozsah vybavení předmětů běžného užívání písemným prohlášením a návody upraví prováděcí právní předpis.

(2) Pokud nelze výrobce nebo dovozce předmětu běžného užívání uvedeného v § 25 odst. 1 písm. a), c) a d) určit, odpovídá za splnění povinností podle odstavce 1 osoba, která tyto výrobky uvádí do oběhu, i když svou činností jejich vlastnosti přímo neovliv-

²⁵⁾ Vyhláška č. 293/1997 Sb., o způsobu výpočtu a uvádění výživové (nutriční) hodnoty potravin a značení údaje o možném nepříznivém ovlivnění zdraví.

²⁶⁾ § 3 vyhlášky č. 293/1997 Sb.

²⁷⁾ § 4 odst. 1 písm. f) bod 6 zákona č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, ve znění pozdějších předpisů.

²⁸⁾ Nařízení vlády č. 171/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky.

²⁹⁾ Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

ňuje. Tato osoba je povinna v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem zajistit značení předmětu běžného užívání, který není zabalen v obalu určeném pro spotřebitele a je balen v místě prodeje na přání spotřebitele.

(3) O přípustnosti a obsahu látek, které nejsou v prováděcím právním předpise uvedeny v seznamech látek povolených v kosmetických prostředcích, a o přípustnosti, obsahu, popřípadě migračním limitu látek, které nejsou v prováděcím právním předpise uvedeny pro předměty běžného užívání podle § 25 odst. 1 písm. a), rozhoduje na návrh výrobce nebo dovozce příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Náležitosti návrhu upraví prováděcí právní předpis. Takové složení kosmetického prostředku může orgán ochrany veřejného zdraví povolit nejdéle na dobu 3 let; pro předměty běžného užívání podle § 25 odst. 1 písm. a) nejdéle na dobu 2 let. Orgán ochrany veřejného zdraví odchýlné složení předmětu běžného užívání povolí, jestliže výrobce nebo dovozce v návrhu uvede skutečnosti prokazující, že navrhované složení neohrozí veřejné zdraví. V rozhodnutí může orgán ochrany veřejného zdraví stanovit i způsob a rozsah značení předmětu běžného užívání.

(4) Výjimku z hygienických požadavků stanovených v odstavci 1 písm. b) pro výrobky uvedené v § 25 odst. 1 písm. d) je možné povolit, jen pokud navrhovaným složením nebude ohroženo zdraví příslušné skupiny spotřebitelů. O povolení výjimky rozhoduje na žádost výrobce nebo dovozce příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Náležitosti návrhu upraví prováděcí právní předpis.

(5) Výrobce nebo dovozce hraček upravených prováděcím právním předpisem je povinen zabezpečit, aby migrace látek upravených prováděcím právním předpisem nepřekročila stanovené hygienické limity a byly splněny další hygienické požadavky na složení těchto hraček upravené prováděcím právním předpisem. Dodržení hygienických požadavků na složení a vlastnosti je výrobce nebo dovozce povinen hodnotit za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Jinak se při posuzování bezpečnosti hraček postupuje podle zvláštního právního předpisu.⁷⁾

Další ustanovení pro výrobu a dovoz kosmetických prostředků

§ 27

Povinnosti výrobce a dovozce kosmetického prostředku

(1) Výrobce nebo dovozce kosmetického prostředku je povinen před uvedením kosmetického prostředku do oběhu oznámit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví obchodní jméno, sídlo, jde-li o právnickou osobu, nebo místo podnikání, jde-li o fy-

zickou osobu, místo výroby, místo, kde uchovává údaje stanovené v prováděcím právním předpise, je-li odchýlné od sídla nebo místa podnikání, datum zahájení výroby nebo dovozu a seznam kosmetických prostředků, které hodlá vyrábět nebo dovážet. Výrobce nebo dovozce je dále povinen v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem oznámit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely poskytnutí první pomoci informace o látkách obsažených v kosmetickém prostředku, které mohou ohrozit zdraví některých fyzických osob; tyto informace může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví využít pouze ke stanovenému účelu.

(2) Výrobce nebo dovozce kosmetického prostředku je dále povinen předložit pro kontrolní účely na žádost příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví v jím určené lhůtě, rozsahu a jazyce údaje stanovené prováděcím právním předpisem. Pro tento postup neplatí správní řád.

§ 28

Podmínky neuvedení ingrediencí na obalu kosmetického prostředku

(1) Na žádost výrobce podanou z důvodu ochrany obchodního tajemství může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví povolit ve značení kosmetického prostředku neuvedení jedné nebo více látek použitých ve složení kosmetického prostředku (dále jen „ingredience“). Náležitosti žádosti upraví prováděcí právní předpis.

(2) Pokud orgán ochrany veřejného zdraví žádosti vyhoví, stanoví v rozhodnutí i registrační číslo, které žádosti přidělil a které výrobce uvede na obalu kosmetického prostředku na místě značení ingredience.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 má platnost po dobu 5 let. Na žádost výrobce může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví, po zhodnocení bezpečnosti ingredience a důvodů pro její utajení, platnost rozhodnutí výjimečně prodloužit nejdéle o 3 roky. V žádosti výrobce uvede důvody prodloužení doby utajení ingrediencí kosmetického prostředku.

(4) Výrobce je povinen oznámit orgánu ochrany veřejného zdraví, který rozhodl o povolení žádosti o neuvedení ingredience,

- změny v údajích obsažených v žádosti podle odstavce 1,
- změnu názvu kosmetického prostředku s obsahem ingredience, pro jejíž značení bylo povoleno utajení, a to nejpozději 15 dnů před uvedením výrobku s novým názvem do oběhu.

(5) Orgán ochrany veřejného zdraví je oprávněn, po posouzení změn podle odstavce 4, nebo jestliže to vyžaduje ochrana veřejného zdraví, výrobcí povolení podle odstavce 1 odejmout.

§ 29

Podmínky výroby kosmetických prostředků a jejich uvedení do oběhu

(1) Výrobce kosmetického prostředku je povinen určit výrobní metodu vyhovující správné výrobní praxi, která zajistí výrobu zdravotně nezávadných kosmetických prostředků, stanovit fyzickou osobu odpovědnou za jejich výrobu a při značení kosmetického prostředku dodržovat názvosloví ingrediencí upravené prováděcím právním předpisem. Fyzická osoba odpovědná za výrobu kosmetických prostředků musí mít vzdělání a praxi upravené prováděcím právním předpisem.

(2) Před uvedením kosmetického prostředku do oběhu je výrobce i dovozce povinen zajistit hodnocení jeho bezpečnosti pro zdraví fyzických osob. Hodnocení musí být provedeno podle zásad správné laboratorní praxe pro zkoušení chemických látek.³⁰⁾ Hodnocením kosmetického prostředku může výrobce nebo dovozce pověřit pouze fyzickou osobu, která má vzdělání a praxi upravené prováděcím právním předpisem.

*Díl 6**Ochrana před hlukem, vibracemi a neionizujícím zářením***Hluk a vibrace**

§ 30

Osoba, která používá, popřípadě provozuje stroje a zařízení, která jsou zdrojem hluku nebo vibrací, provozovatel letiště³¹⁾ a vlastníci, popřípadě správci pozemních komunikací,³²⁾ železnic a dalších objektů, jejichž provozem vzniká hluk, (dále jen „zdroje hluku nebo vibrací“³³⁾) jsou povinni technickými, organizačními a dalšími opatřeními zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem pro venkovní prostor, stavby pro bydlení a stavby občanského vybavení a bylo zabráněno nadlimitnímu přenosu vibrací na fyzické osoby.

§ 31

(1) Pokud při používání, popřípadě provozu zdroje hluku nebo vibrací, s výjimkou letišť, nelze z vážných důvodů hygienické limity dodržet, může

osoba zdroj hluku nebo vibrací provozovat jen na základě povolení vydaného na návrh této osoby příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví časově omezené povolení vydá, jestliže osoba prokáže, že hluk nebo vibrace byly omezeny na rozumně dosažitelnou míru a provozem nebo používáním zdroje hluku nebo vibrací nebude ohroženo veřejné zdraví. Rozumně dosažitelnou mírou se rozumí poměr mezi náklady na protihluková nebo antivibrační opatření a jejich přínosem ke snížení hlukové nebo vibrační zátěže.

(2) Při překročení hygienických limitů hluku z provozu na civilních mezinárodních letištích přepravujících ročně více než 100 000 fyzických osob a vojenských letištích je provozovatel letiště povinen navrhnout ochranné hlukové pásmo. Ochranné hlukové pásmo zřídí rozhodnutím správní úřad příslušný podle zvláštního právního předpisu.³³⁾

(3) U staveb určených pro bydlení, rekreaci, u pracovišť a staveb občanského vybavení umístěných v ochranném hlukovém pásmu je provozovatel letiště na základě odborného posudku vypracovaného na jeho náklad povinen postupně provést nebo zajistit provedení protihlukových opatření v takovém rozsahu, aby byly alespoň uvnitř staveb hygienické limity hluku dodrženy. U staveb pro bydlení, zařízení léčebně preventivní péče, zařízení sociální péče, škol, předškolních zařízení a školských zařízení, ve kterých by podle odborného posudku protihluková opatření nezajistila dodržování hygienických limitů, může příslušný správní úřad rozhodnout o vyvlastnění, popřípadě zahájit řízení o změně v užívání stavby nebo o jejím odstranění.

§ 32

Hluk z provozoven služeb a hluk z veřejné produkce hudby (například koncert, taneční zábava, artistická produkce s hudbou) nesmí překročit hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem. Splnění této povinnosti zajistí osoba provozující službu a pořadatel nebo provozovatel veřejné produkce hudby.

§ 33

Ve stavbách pro bydlení a ve stavbách občanského vybavení nesmějí být instalovány stroje a zařízení o zá-

³⁰⁾ Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 305/1998 Sb., kterou se stanoví zásady správné laboratorní praxe, postup při ověřování jejich dodržování, postup při vydávání osvědčení a postup kontroly dodržování zásad správné laboratorní praxe (zásady správné laboratorní praxe).

³¹⁾ § 31 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

³²⁾ § 9 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 132/2000 Sb.

³³⁾ § 120 zákona č. 50/1976 Sb., ve znění zákona č. 83/1998 Sb.

kladním kmitočtu od 4 do 8 Hz. Osoba může instalovat takový stroj nebo zařízení v okolí staveb pro bydlení a staveb občanského vybavení, jen pokud na základě studie o přenosu vibrací orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti prokáže, že nedojde k nadlimitnímu přenosu vibrací na fyzické osoby v těchto stavbách.

§ 34

(1) Prováděcí právní předpis upraví hygienické limity hluku a vibrací pro denní a noční dobu, způsob jejich měření a hodnocení.

(2) Noční dobou se pro účely kontroly dodržení povinností v ochraně před hlukem a vibracemi rozumí doba mezi 22.00 a 6.00 hodinou. Pro civilní mezinárodní letiště přepravující ročně více než 100 000 fyzických osob se za noční dobu považuje doba mezi 23.00 a 5.00 hodinou.

Neionizující záření

§ 35

(1) Neionizujícím zářením jsou elektrická a magnetická pole a elektromagnetické záření o frekvenci do $1,7 \cdot 10^{15}$ Hz.

(2) Osoba, která používá, popřípadě provozuje stroj nebo zařízení, které je zdrojem neionizujícího záření včetně laserů (dále jen „zdroj neionizujícího záření“), je povinna

- činit taková technická a organizační opatření, aby expozice fyzických osob v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem nepřekračovaly nejvyšší přípustné hodnoty neionizujícího záření,
- při zjišťování a hodnocení expozice fyzických osob a úrovně neionizujícího záření postupovat způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- v případech stanovených prováděcím právním předpisem označit výstrahou místa (oblasti, pásma), ve kterých expozice osob neionizujícímu záření může překročit nejvyšší přípustné hodnoty.

(3) Pokud dojde k závadě zdroje neionizujícího záření, která by mohla vést k expozici fyzických osob překračující nejvyšší přípustné hodnoty, osoba, která zdroj neionizujícího záření používá, popřípadě provozuje, jeho provoz neprodleně zastaví. Tím nejsou dotčeny její povinnosti podle zvláštních právních předpisů.

§ 36

Výrobce a dovozce laseru je povinen zajistit

- zařazení laseru do třídy způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a označení laseru štítkem s uvedením tohoto zařazení,
- opatření laserů zařazených do třídy II. a vyšší výstrahným textem a laserů třídy III. a IV. signalizací, a to způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- uvedení údajů nezbytných pro ochranu zdraví stanovených prováděcím právním předpisem v technické dokumentaci připojené ke každému laseru.

Díl 7

Ochrana zdraví při práci

§ 37

Kategorizace prací

(1) Podle míry výskytu faktorů, které mohou ovlivnit zdraví zaměstnanců, a jejich rizikovosti pro zdraví se práce zařazují do čtyř kategorií. Kritéria, faktory a limity pro zařazení prací do kategorií stanoví prováděcí právní předpis.

(2) O zařazení prací do druhé, třetí nebo čtvrté kategorie rozhoduje příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Návrh předkládá osoba, která zaměstnává fyzické osoby v pracovněprávních nebo obdobných pracovních vztazích, (dále jen „zaměstnavatel“), a to do 30 kalendářních dnů ode dne zahájení výkonu prací. Ostatní práce na pracovištích zaměstnavatele, které nebyly takto zařazeny, se považují za práce kategorie první.

(3) Zaměstnavatel v návrhu na zařazení prací do kategorií uvede výsledky hodnocení rizik možného ohrožení zdraví zaměstnanců³⁴⁾ včetně výsledků měření koncentrací a intenzit faktorů pracovních podmínek, pro něž jsou stanoveny hygienické limity, a zjištění druhu a typu biologického činitele, který může vyvolat ohrožení zdraví a je uveden ve zvláštním právním předpise,³⁵⁾ počty zaměstnanců v jednotlivých kategoriích a způsob zajištění ochrany jejich zdraví.

(4) Zaměstnavatel je povinen ihned oznámit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti každou změnu podmínek výkonu práce, která by mohla mít vliv na její zařazení do příslušné kategorie. V oznámení zaměstnavatel uvede výsledky měření souvisejících faktorů pracovních podmínek.

§ 38

Měření pro účely kategorizace

Měření pro účely podle § 37 odst. 3 a 4 může zaměstnavatel provést jen prostřednictvím osoby akredi-

³⁴⁾ § 132a zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 155/2000 Sb.

³⁵⁾ Zákon č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

tované nebo autorizované k příslušným měřením, pokud není sám takto kvalifikován. Při měření zaměstnavatel nebo jiná osoba musí dodržet metody stanovené zvláštním právním předpisem.³⁵⁾

§ 39

Rizikové práce

(1) Rizikovou prací, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí práce, při níž je nebezpečí vzniku nemoci z povolání nebo jiné nemoci související s prací, je práce zařazená do kategorie třetí a čtvrté a dále práce zařazená do kategorie druhé, o níž takto rozhodne příslušný orgán ochrany veřejného zdraví.

(2) Zaměstnavatel, na jehož pracovištích jsou vykonávány rizikové práce, je povinen

- a) zabezpečit bezpečné skladování a zacházení s nebezpečnými chemickými látkami, chemickými přípravky³⁰⁾ a s biologickými činiteli stanovenými zvláštním právním předpisem,³⁵⁾
- b) zabezpečit neprodleně mimořádná měření faktorů pracovních podmínek, pokud o ně požádá zařízení vykonávající závodní preventivní péči nebo pokud tak stanoví rozhodnutím příslušný orgán ochrany veřejného zdraví,
- c) zjistit příčinu překročení limitních hodnot ukazatelů biologických expozičních testů a zabezpečit její odstranění; neprodleně informovat o těchto skutečnostech zaměstnance,
- d) předložit rozsah opatření k omezení faktorů nepříznivě ovlivňujících zdraví na nejmenší rozumně dosažitelnou míru před jejich přijetím ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. Rozumně dosažitelnou mírou se rozumí poměr mezi náklady vynaloženými na omezování faktorů nepříznivě ovlivňujících zdraví zaměstnanců a jejich přínosem pro ozdravení pracovních podmínek.

(3) Překročení limitních hodnot ukazatelů biologických expozičních testů sdělí zaměstnavateli zařízení vykonávající závodní preventivní péči. Přitom je povinnou dodržet mlčenlivost o výsledcích testů jednotlivých zaměstnanců.

(4) Limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů upraví prováděcí právní předpis.

§ 40

Evidence rizikových prací

Zaměstnavatel, na jehož pracovištích jsou vykonávány rizikové práce, je dále povinen

- a) u každého zaměstnance ode dne přidělení rizikové práce vést evidenci
 1. o jménu, příjmení a rodném čísle,
 2. o počtu směn odpracovaných při rizikové

práci, s výjimkou rizika infekčního onemocnění,

3. o datech a druzích provedených lékařských preventivních prohlídek a zvláštních očkováních souvisejících s činností na pracovišti zaměstnavatele nebo o imunitě (odolnosti) k nákaze,
 4. údajů o výsledcích sledování zátěže organismu zaměstnanců faktory pracovních podmínek a naměřených hodnotách intenzit a koncentrací faktorů pracovních podmínek a druhu a typu biologického činitele,
- b) ukládat evidenci podle písmene a) po dobu 10 let od ukončení expozice, a jde-li o práci
 1. s chemickými karcinogeny stanovenými zvláštním právním předpisem,³⁵⁾
 2. s azbestem,
 3. v riziku fibrogenního prachu, a
 4. s biologickými činiteli, které mohou vyvolat latentní onemocnění, onemocnění, která mají velmi dlouhou inkubační dobu nebo způsobují onemocnění, která se opakovaně projevují remisemi či mohou mít závažné následky,
 po dobu 40 let od ukončení expozice,
 - c) evidenci o pracích podle písmene b) bodů 1 až 4 předat při svém zániku bez právního nástupce, neuplynula-li dosud lhůta podle písmene b), orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti,
 - d) oznámit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti všechny skutečnosti, které by mohly mít vliv na zvýšení expozice zaměstnance faktorům pracovních podmínek.

§ 41

Používání biologických činitelů a azbestu

(1) Zaměstnavatel je povinen ohlásit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti, že budou poprvé používány biologické činitele skupin 2 až 4, upravené zvláštním právním předpisem,³⁵⁾ a změny ve výkonu takové práce a dále takové práce, při nichž jsou nebo mohou být zaměstnanci exponováni azbestu. Hlášení je zaměstnavatel povinen učinit nejméně 30 dnů před zahájením práce; náležitosti hlášení stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Zaměstnavatel nebo osoba jím určená musí při stanovení rizika biologického činitele a azbestu postupovat způsobem stanoveným zvláštním právním předpisem.³⁵⁾

(3) Zaměstnavatel je povinen opatření k předcházení a omezení rizik souvisejících s používáním biologických činitelů skupin 2 až 4 předem projednat s orgánem ochrany veřejného zdraví příslušným podle místa činnosti.

§ 42

Náklady spojené se zajišťováním ochrany zdraví při práci podle tohoto zákona hradí zaměstnavatel, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

§ 43

Povinnosti stanovené v § 37, 38, § 39 odst. 2 písm. a) a písm. c) části textu před středníkem a v § 40 až 42 platí i pro osobu, která podniká podle zvláštního právního předpisu a není zaměstnavatelem ve smyslu zvláštního právního předpisu.³⁵⁾

§ 44

Ustanoveními tohoto zákona nejsou dotčeny povinnosti zaměstnavatelů a osob uvedených v § 43 stanovené zvláštními právními předpisy.³⁵⁾

HLAVA III

PŘEDCHÁZENÍ VZNIKU A ŠÍŘENÍ
INFEKČNÍCH ONEMOCNĚNÍ

Díl 1

*Očkování a spolupráce orgánů ochrany veřejného
zdraví se zdravotnickými zařízeními léčebně
preventivní péče*

§ 45

(1) K ochraně před vznikem, šířením a k omezení výskytu infekčních onemocnění spolupracují zdravotnická zařízení léčebně preventivní péče státu a osoby provozující nestátní zdravotnické zařízení (dále jen „zdravotnické zařízení“) s orgány ochrany veřejného zdraví a provádějí opatření stanovená tímto zákonem nebo opatření přijatá orgány ochrany veřejného zdraví na základě tohoto zákona. Náklady spojené s takovou činností, které nejsou hrazeny ze zdravotního pojištění, hradí stát v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

(2) Zdravotnická zařízení jsou povinna zajistit a provést pravidelná, zvláštní a mimořádná očkování, očkování při úrazech, poraněních, nehojících se ranách a před některými léčebnými výkony, popřípadě pasivní imunizaci fyzických osob, které mají v péči, [například podáním dalších imunobiologických přípravků³⁶⁾] v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána.

(3) Při výskytu infekčního onemocnění stanoveného v prováděcím právním předpisu jsou zdravotnická zařízení povinna nařídít izolaci vždy na infekč-

ním oddělení, případně oddělení tuberkulózy nebo venerologickém oddělení nemocnice. V ostatních případech se izolace provádí podle prozatímního opatření zdravotnického zařízení nebo rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví v zařízení léčebně preventivní péče nebo v domácnosti.

§ 46

(1) Fyzická osoba, která je hlášena k trvalému pobytu na území České republiky, a cizinec, jemuž byl na území České republiky povolen dlouhodobý pobyt, jsou povinni podrobit se v prováděcím právním předpisu upravených případech a termínech stanovenému druhu pravidelného očkování. Prováděcím právním předpisem stanovené skupiny fyzických osob a fyzické osoby, které mají být zařazeny na pracoviště s vyšším rizikem vzniku infekčních onemocnění, jsou povinny podrobit se ve stanoveném rozsahu stanovenému druhu zvláštního očkování.

(2) Před provedením pravidelného a zvláštního očkování je fyzická osoba povinna podrobit se v případech upravených prováděcím právním předpisem vyšetření stavu imunity (odolnosti). Pravidelné a zvláštní očkování se neprovede při zjištění imunity vůči infekci nebo zjištění zdravotního stavu, který brání podání očkovací látky (trvalá kontraindikace). O těchto skutečnostech zdravotnické zařízení vystaví fyzické osobě potvrzení a důvod upuštění od očkování zapíše do zdravotnické dokumentace.

(3) Zjistí-li orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa, kde se zdržuje nezletilá fyzická osoba, že se tato nezletilá fyzická osoba nepodrobila očkování nebo vyšetření podle odstavce 2, stanoví jí rozhodnutím zdravotnické zařízení, které očkování, popřípadě vyšetření provede. Odvolání proti rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek.

(4) Jde-li o osobu, která nedovršila patnáctý rok svého věku, odpovídá za splnění povinností podle odstavců 1 až 3 její zákonný zástupce.¹²⁾

(5) Orgán ochrany veřejného zdraví, který vydal rozhodnutí podle odstavce 3, požádá určené zdravotnické zařízení, aby očkování nebo vyšetření provedlo. Určené zdravotnické zařízení je povinnou žádosti vyhovět.

(6) Prováděcí právní předpis upraví členění očkování a podmínky provedení očkování, způsoby vyšetřování imunity, pracoviště s vyšším rizikem vzniku infekčního onemocnění a podmínky, za nichž mohou být v souvislosti se zvláštním očkováním fyzické osoby zařazeny na pracoviště s vyšším rizikem vzniku infekčního onemocnění.

³⁶⁾ § 2 odst. 3 písm. d) zákona č. 79/1997 Sb.

§ 47

(1) K pravidelnému, zvláštnímu a mimořádnému očkování může zdravotnické zařízení použít jen očkovací látku, kterou zajistí zařízení ochrany veřejného zdraví (§ 86 odst. 4); to neplatí, jde-li o očkovací látku proti tuberkulóze a tuberkulin. Při každém očkování musí zdravotnické zařízení dodržet návod k použití a postup stanovený výrobcem.

(2) Každé provedené očkování zapíše zdravotnické zařízení v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem do očkovacího průkazu, který vydá při prvním očkování, a do zdravotnické dokumentace očkované. Při každém dalším očkování je očkováný povinen předložit očkovací průkaz k provedení záznamu.

(3) Očkování před cestou do zahraničí včetně odpovídajícího poradenství mohou provádět jen zdravotnická zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví uvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Při očkování je i zařízení pro ochranu veřejného zdraví povinno dodržet zásady stanovené v odstavcích 1 a 2.

§ 48

Osoba, která dopravuje a skladuje očkovací látky, je povinna dodržet podmínky stanovené výrobcem v návodu k jejich použití.

§ 49

Očkovací látky na pravidelná, zvláštní a mimořádná [§ 69 odst. 1 písm. g)] očkování, s výjimkou těch, které jsou hrazeny z veřejného zdravotního pojištění, jsou hrazeny z prostředků státního rozpočtu. Ostatní očkování se provádějí za cenu sjednanou s osobou, která si jejich provedení objednala, pokud zvláštní právní předpisy nestanoví jinak.³⁷⁾

§ 50

Jesle nebo předškolní zařízení mohou přijmout pouze dítě, které se podrobilo stanoveným pravidelným očkováním, má doklad, že je proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci.

§ 51

Zdravotnické zařízení je povinno orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti

- a) neprodleně sdělit neobvyklé reakce po očkování,
- b) na jeho žádost sdělit osobní údaje fyzických osob, které mají ve své evidenci, a to jméno, příjmení, rodné číslo a trvalý pobyt, dále druh a datum

očkování, trvalou kontraindikaci či imunitu vůči nákaze,

- c) umožnit, aby pro potřeby kontroly prevence vzniku a šíření infekčních onemocnění zaměstnanec zařízení ochrany veřejného zdraví nahlížel do zdravotnické dokumentace a pořizoval z ní výpisy.

§ 52

Školská zařízení pro výkon ústavní výchovy, ochranné výchovy a preventivně výchovné péče a ústavy sociální péče jsou povinny oznámit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa jejich činnosti, že fyzická osoba umístěná v tomto zařízení nebo ústavu se nepodrobila pravidelnému nebo zvláštnímu očkování, popřípadě že jsou pochybnosti o splnění této povinnosti. Zařízení pro výchovu a vzdělávání (§ 7 odst. 1) je povinno poskytnout orgánu ochrany veřejného zdraví na jeho žádost údaje o očkování dětí nebo mladistvých, kteří do jejich zařízení docházejí, pokud mu je zákonný zástupce dítěte nebo mladistvého na jeho žádost sdělil.

Opatření proti šíření infekčních onemocnění fyzickými osobami, které vylučují choroboplodné zárodky

§ 53

(1) Fyzické osoby po nákaze vyvolané virem lidského imunodeficitu a fyzické osoby, které po prožití břišního tyfu, paratyfu A, B a C, bacilární úplavice, salmonelózy, záškrtu, virového zánětu jater B, C a D, tuberkulózy, příjice a kapavky dlouhodobě vylučují choroboplodné zárodky a tato skutečnost byla jim nebo jejich zákonným zástupcům lékařem sdělena (dále jen „nosiči“), jsou povinny

- a) podrobit se lékařskému dohledu, potřebnému laboratornímu vyšetření, léčbě a dalším epidemiologickým opatřením,
- b) dodržovat poučení lékaře o ochraně jiných fyzických osob před přenosem infekčního onemocnění, jehož jsou nosiči,
- c) nevykonávat činnosti, při nichž by vzhledem ke svému nosičství ohrožovaly zdraví jiných fyzických osob,
- d) informovat lékaře před vyšetřovacím nebo léčebným výkonem a při přijetí do ústavní péče o svém nosičství; pokud má nosič poruchu vědomí, učiní tak ihned, jakmile mu to jeho zdravotní stav umožňuje,
- e) sdělit své nosičství při přijetí do zařízení sociální péče,

³⁷⁾ Například zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů.

f) oznamovat praktickému lékaři, který je registrován,¹¹⁾ osobní údaje (jméno, příjmení, datum narození, místo trvalého a přechodného pobytu), údaje o zaměstnání a změny v těchto údajích.

(2) Nosič břišního tyfu, paratyfu A, B a C, salmonelózy nebo bacilární úplavice nesmí být po dobu nosičství držitelem zdravotního průkazu. Pokud mu byl zdravotní průkaz vystaven, je povinen ihned poté, kdy mu bylo lékařem sděleno, že je nosičem, odevzdat ho orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa pracovní činnosti držitele zdravotního průkazu.

(3) Orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa, kde se fyzická osoba zdržuje, z vlastního nebo jiného podnětu rozhodne o rozsahu epidemiologických opatření podle odstavce 1 písm. a), s výjimkou léčby, a stanoví činnosti podle odstavce 1 písm. c); může též fyzické osobě rozhodnutím stanovit, které zdravotnické zařízení opatření podle odstavce 1 písm. a) provede. Odvolání proti rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek.

(4) Orgán ochrany veřejného zdraví, který vydal rozhodnutí podle odstavce 3, požádá určené zdravotnické zařízení, aby opatření podle odstavce 1 písm. a) provedlo. Určené zdravotnické zařízení je povinno žádosti vyhovět.

§ 54

(1) Zdravotnické zařízení ošetřující nosiče je povinno hlásit neprodleně orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa, kde se nosič zdržuje, osobní údaje a změny v těchto údajích, skutečnost, že nosič změnil zaměstnání, pokud je mu tato skutečnost známa, a ukončení nařízené izolace.

(2) Je-li před propuštěním nosiče z ústavní péče prokázáno vylučování původce infekce, zdravotnické zařízení informuje o této skutečnosti orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa činnosti zdravotnického zařízení.

Díl 2

Ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace

§ 55

Ochrannou dezinfekcí, dezinfekcí a deratizací je činnost směřující k ochraně zdraví fyzických osob a k ochraně životních a pracovních podmínek před původci a přenašeči infekčních onemocnění, škodlivými a epidemiologicky významnými členovci, hlodavci a dalšími živočichy. Člení se na

a) běžnou ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, která jako součást čištění a běžných technologických a pracovních postupů směřuje k předcházení vzniku infekčních onemocnění a výskytu škodlivých a epidemiologicky významných členovců, hlodavců a dalších živočichů,

b) speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, kterou je odborná činnost cílená na likvidaci původců nálezů, zvýšeného výskytu přenašečů infekčních onemocnění a škodlivých a epidemiologicky významných členovců, hlodavců a dalších živočichů.

§ 56

Osoba, která provádí ochrannou dezinfekci, dezinfekci nebo deratizaci,

- smí použít jen přípravky schválené příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví a musí dodržet návod k jejich použití stanovený výrobcem,
- může použít přípravky a postupy jen v míře nezbytně nutné tak, aby účelu ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace bylo dosaženo a životní a pracovní podmínky nebyly ohroženy či poškozeny,
- je povinna kontrolovat její účinnost.

§ 57

Běžnou ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci je povinna provádět každá osoba, a to jako součást čištění a běžných technologických a pracovních postupů.

§ 58

(1) Speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, s výjimkou speciální ochranné dezinfekce prováděné zdravotnickým zařízením v jeho objektech, může provozovat pouze osoba, která má v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem²⁰⁾ odbornou způsobilost podle tohoto zákona a povolení vydané pro účely podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví.

(2) Speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, s výjimkou speciální ochranné dezinfekce prováděné zdravotnickým zařízením v jeho objektech, může provádět fyzická osoba, která

- dovršila věk 18 let,
- absolvovala odborný kurs,
- podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti.

(3) Speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci v potravinářských nebo zemědělských provozech může provádět, dohlížet na její výkon a řídit fyzická osoba, která

- absolvovala speciální mistrovský kurs,
- podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti.

(4) Speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci

a deratizaci, při které se používají toxické nebo vysoce toxické chemické látky a chemické přípravky,³⁰⁾ může provádět fyzická osoba, která

- a) dovršila věk 18 let,
- b) absolvovala odborný kurs pro práci s toxickými a vysoce toxickými chemickými látkami a chemickými přípravky,
- c) podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti.

(5) Řídit a dohlížet na výkon speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace, při které se používají toxické nebo vysoce toxické chemické látky a chemické přípravky, může fyzická osoba, která

- a) ukončila vysokoškolské vzdělání ve studijním oboru lékařství, veterinární lékařství, farmacie nebo chemie, popřípadě v jiném příbuzném oboru nebo absolvovala postgraduální studium ve specializaci průmyslové toxikologie, a pokud jde o jiné odborné pracovníky ve zdravotnictví, speciální průpravu, v jejíž náplni je toxikologie,
- b) ukončila studium na jiné vysoké škole, než je uvedeno pod písmenem a), nebo maturitní zkouškou ukončila studium na střední škole, podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti, nebo
- c) má jiné vzdělání, než je uvedeno pod písmenem a) nebo b), absolvovala odborný kurs pro práci s toxickými a vysoce toxickými chemickými látkami a chemickými přípravky, podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti.

(6) Předpokladem pro přijetí do kursu podle odstavce 3 písm. a) je 5 let praxe ve speciální ochranné dezinfekci, dezinfekci a deratizaci. Předpokladem pro přijetí do kursu podle odstavce 4 písm. b) a odstavce 5 písm. c) je absolvování speciálního mistrovského kursu. Pro vydání povolení podle odstavce 1 neplatí správní řád.

§ 59

(1) Kursy k získání znalostí pro výkon speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace podle § 58 odst. 2 až 5 může provozovat pouze osoba, která má odbornou způsobilost podle § 58 odst. 2 a povolení vydané pro účely podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Pro vydání povolení neplatí správní řád.

(2) Orgán ochrany veřejného zdraví na návrh osoby, která hodlá provozovat kursy, povolení vydá, jestliže navrhaný obsah a rozsah kursu je v souladu s prováděcím právním předpisem, osoba provozující kursy má stanovenou odbornost a odbornost přednášejících odpovídá povaze kursu.

(3) Odbornost přednášejících doloží osoba, která

hodlá provozovat kursy, údajem o stupni vzdělání a době praxe v činnostech souvisejících se speciální ochrannou dezinfekcí, dezinfekcí a deratizací.

§ 60

(1) Komisi pro přezkoušení odborné způsobilosti podle § 58 odst. 2 až 5 zřizuje příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. K provedení zkoušky odborné způsobilosti podává fyzická osoba příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví přihlášku, jejíž náležitosti upraví prováděcí právní předpis.

(2) Osvědčení o odborné způsobilosti vydá příslušný orgán ochrany veřejného zdraví; pro jeho vydání neplatí správní řád. Osvědčení odborné způsobilosti je platné po dobu 5 let ode dne jeho vydání.

(3) Prováděcí právní předpis upraví složení komise, základní obsah a podmínky provedení zkoušky odborné způsobilosti.

§ 61

(1) Osoba, která je oprávněna provozovat speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, je povinna

- a) evidovat použité přípravky, jejich druh, množství, dobu, místo a účel použití; tuto evidenci ukládat po dobu 5 let,
- b) informovat dotčené osoby o záměru provést velkoplošnou (území obce nebo městské části) speciální ochrannou dezinfekci a deratizaci.

(2) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví může z vlastního nebo jiného podnětu rozhodnutím provedení speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace nařídit, pokud hrozí šíření nákazy, zvýšený výskyt přenašečů infekčních onemocnění nebo šíření škodlivých a epidemiologicky významných členovců, hlodavců a dalších živočichů.

(3) Orgán ochrany veřejného zdraví může rozhodnutí podle odstavce 2 oznámit ústním vyhlášením, pokud to vyžaduje naléhavost situace. Den ústního vyhlášení rozhodnutí je dnem oznámení rozhodnutí. Vyhlášené rozhodnutí uvede orgán ochrany veřejného zdraví do zápisu; neprodleně však osobě doručí jeho písemné vyhotovení. Proti rozhodnutí lze podat odvolání do 3 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Podání odvolání nemá odkladný účinek.

Díl 3

Postup při zjištění výskytu infekčního onemocnění

§ 62

Hlášení infekčních onemocnění a zacházení s biologickým materiálem

(1) Osoba poskytující péči (§ 15 odst. 1), která

zjistí infekční onemocnění, podezření na takové onemocnění nebo úmrtí na ně, vylučování původců infekčních onemocnění, kmenů původce záškrtu a virových zánětů jater nebo se o těchto skutečnostech dozví, je povinna ohlásit toto zjištění neprodleně, způsobem a v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti. Současně zajistí podle druhu a rozsahu jí poskytované zdravotní péče bezodkladně provedení prvních nezbytných opatření k zamezení šíření onemocnění včetně odběru biologického materiálu a jeho vyšetření. Další opatření provádí podle pokynu orgánu ochrany veřejného zdraví.

(2) Pro vydání pokynu podle odstavce 1 neplatí správní řád. Orgán ochrany veřejného zdraví oznámí tento pokyn osobě poskytující péči ústně a učiní o něm písemný zápis. Proti pokynu může osoba poskytující péči podat námitky, které uvede v zápisu nebo je může podat písemně nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání zápisu. Podané námitky nemají odkladný účinek. O podaných námitkách rozhodne bezodkladně nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje osobě poskytující péči. Proti tomuto rozhodnutí nelze podat odvolání.

(3) Osoba poskytující péči je dále povinna

- a) při odběru biologického materiálu a jeho vyšetření postupovat podle hygienických požadavků upravených prováděcím právním předpisem,
- b) žádanku o vyšetření biologického materiálu vyplnit údaji upravenými prováděcím právním předpisem,
- c) zajistit, aby se s biologickým materiálem při odběru, transportu, laboratorním zpracování, dekontaminaci a likvidaci zacházelo tak, aby nebylo ohroženo zdraví fyzických osob přicházejících s ním do přímého styku.

§ 63

Spolupráce správních úřadů k zamezení šíření nákazy

(1) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra v rozsahu své působnosti neprodleně informují o výskytu závažných sporadických a hromadně se vyskytujících infekčních onemocnění orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa výskytu infekčního onemocnění.

(2) Orgány ochrany veřejného zdraví a orgány veterinární správy si vzájemně neprodleně hlásí výskyt infekcí přenosných ze zvířete na člověka. Orgány veterinární správy orgánům ochrany veřejného zdraví hlásí i úhyn zvířete na takovou infekci.

(3) Při provádění opatření proti infekcím přenosným ze zvířat na člověka spolupracují orgány ochrany veřejného zdraví s orgány veterinární správy.

§ 64

Opatření, kterým jsou povinny se podrobit fyzické osoby

Fyzická osoba, která onemocněla infekčním onemocněním nebo je podezřelá z nákazy, je podle povahy infekčního onemocnění povinna

- a) podrobit se izolaci, podání specifických imunologických preparátů nebo chemoprofylaktik, potřebnému laboratornímu vyšetření, lékařské prohlídce a karanténním opatřením,
- b) dodržovat omezení, popřípadě zákaz užívání zdroje pitné vody, potravin a dalších výrobků podezřelých z toho, že obsahují původce nákazy,
- c) zajistit provedení nařízené ohniskové ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace,
- d) zdržet se činnosti, která by mohla vést k dalšímu šíření infekčního onemocnění, a je-li běžnou součástí života, vykonávat ji tak, aby se riziko šíření snížilo,
- e) sdělit orgánu ochrany veřejného zdraví nebo lékaři na jejich výzvu okolnosti důležité v zájmu epidemiologického vyšetřování.

§ 65

Provedení karantény a ohniskové ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace

(1) V případě onemocnění podléhajícího mezinárodnímu zdravotnickému řádu (mor, cholera, žlutá zimnice) a dalších infekčních onemocnění stanovených doporučením Světové zdravotnické organizace, je fyzická osoba podezřelá z nákazy, které byla nařízena karanténa, izolována v zařízení léčebně preventivní péče vyčleněném pro případ výskytu těchto onemocnění. U ostatních infekčních onemocnění jsou, s ohledem na charakter infekčního onemocnění, způsob kontaktu a dobu jeho trvání, částečně omezena místa pobytu a aktivity fyzické osoby podezřelé z nákazy.

(2) Ohniskovou ochrannou dezinfekcí, dezinfekcí a deratizací je činnost směřující k ochraně zdraví fyzických osob a k ochraně životních a pracovních podmínek před původci a přenašeči infekčních onemocnění, škodlivými a epidemiologicky významnými členovci, hlodavci a dalšími živočichy v ohnisku nákazy. Ohniskem nákazy je místo, ve kterém se šíří nákaza. Jeho součástí je nebo byl zdroj nákazy, fyzické osoby podezřelé z nákazy a složky jejich prostředí.

§ 66

Opatření, kterým jsou povinny se podrobit fyzické osoby podnikající a právnické osoby

(1) Fyzická osoba, která je podnikatelem, a právnická osoba jsou povinny podrobit se, podle povahy infekčního onemocnění,

- a) zákazu provozu zařízení, provozovny nebo jiné činnosti,
- b) zákazu přepravy určitými dopravními prostředky,
- c) omezení výroby, pozastavení prodeje a zákazu užívání vody, potravin a dalších výrobků podezřelých z kontaminace.

(2) Fyzická osoba, která je podnikatelem, a právnická osoba jsou dále povinny zajistit provedení ohnis-
kové dezinfekce, dezinfekce a deratizace a asanaci (hygienické zabezpečení) vody, půdy a jiných míst a výrobků podezřelých z toho, že obsahují původce onemocnění.

§ 67

Stanovení druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy

(1) Orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa výskytu infekčního onemocnění rozhodne o druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy. Vyžaduje-li to naléhavost situace, může osobě rozhodnutí oznámit ústním vyhlášením. Den ústního vyhlášení rozhodnutí je dnem oznámení rozhodnutí. Vyhlášené rozhodnutí uvede orgán ochrany veřejného zdraví do zápisu; neprodleně však osobě doručí jeho písemné vyhotovení. Proti rozhodnutí je možno podat odvolání do 3 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Odvolání nemá odkladný účinek.

(2) Zdravotnické zařízení, pokud zjistí výskyt infekčního onemocnění nebo podezření na ně, může fyzické osobě nařídít prozatímním opatřením druh a způsob provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy podle § 64 písm. a) až d). Pro vydání prozatímního opatření neplatí správní řád. Zdravotnické zařízení, které nařídí prozatímním opatřením protiepidemické opatření v ohnisku nákazy, neprodleně informuje orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle odstavce 1. Proti prozatímnímu opatření může fyzická osoba, které bylo protiepidemické opatření nařízeno, podat tomuto orgánu ochrany veřejného zdraví námitky, a to do 3 dnů ode dne jeho obdržení; podání námitek nemá odkladný účinek. Orgán ochrany veřejného zdraví rozhodne o námitkách bezodkladně. V tomto případě se při přezkoumání opatření zdravotnického zařízení nepostupuje podle zvláštního právního předpisu.³⁸⁾

(3) Orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle odstavce 1, pokud je to třeba, může pro zajištění epidemiologických opatření v ohnisku nákazy podle § 64 písm. a) rozhodnutím fyzické osobě stanovit zdravotnické zařízení, které je provede. Odvolání proti

rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek.

(4) Orgán ochrany veřejného zdraví, který vydal rozhodnutí podle odstavce 3, požádá určené zdravotnické zařízení, aby epidemiologické opatření podle § 64 písm. a) provedlo. Určené zdravotnické zařízení je povinno žádosti vyhovět.

§ 68

Provádění opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí

(1) Ochranná opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí se provádějí na místech a v prostorách určených dohodou mezi Ministerstvem zdravotnictví, Ministerstvem vnitra, Ministerstvem dopravy a spojů a Ministerstvem financí. Ochranná opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí nařídí a rozhodne o jejich ukončení příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Na toto řízení se nevztahuje správní řád.

(2) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví může k provedení karantény nebo izolace fyzických osob rozhodnutím stanovit zdravotnická zařízení, která je provedou. Odvolání zdravotnického zařízení proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(3) Ochranným opatřením nařízeným podle odstavce 1 jsou povinny podrobit se v zařízeních léčebně preventivní péče určených podle odstavce 2 fyzické osoby vstupující na území státu ze zahraničí, pokud jeví příznaky infekčního onemocnění. Při výskytu žluté zimnice, cholery, moru, skvrnivky, hemoragických horeček Ebola, Lassa a Marburg a dalších stejně závažných infekčních onemocnění mezi fyzickými osobami vstupujícími na území státu ze zahraničí jsou povinny podrobit se ochranným opatřením také fyzické osoby podezřelé z nákazy. Ochranná opatření podle odstavce 1 a rozhodnutí o jejich ukončení zveřejní na úřední desce na hraničních přechodech a dalších místech, kde jsou překračovány státní hranice, celní úřady.

§ 69

Mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku

(1) Mimořádnými opatřeními při epidemii nebo nebezpečí jejího vzniku jsou

- a) zákaz nebo omezení výroby, úpravy, úschovy, dopravy, dovozu, vývozu, prodeje a jiného nakládání s potravinami a dalšími výrobky, kterými může být šířeno infekční onemocnění, popřípadě příkaz k jejich zničení,

³⁸⁾ § 77 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- b) zákaz nebo omezení styku skupin fyzických osob podezřelých z nákazy s ostatními fyzickými osobami, zejména omezení cestování z některých oblastí a omezení dopravy mezi některými oblastmi, zákaz nebo omezení slavností, divadelních a filmových představení, sportovních a jiných shromáždění a trhů, uzavření lůžkových zařízení léčebně preventivní péče, zařízení sociální péče, škol, předškolních zařízení, školských zařízení, zotavovacích akcí, jakož i ubytovacích podniků a provozoven stravovacích služeb nebo omezení jejich provozu,
- c) zákaz nebo omezení výroby, úpravy, dopravy a jiného nakládání s pitnou vodou a vodami užívanými k účelům podle § 6, zákaz používání vod ze studní, pramenů, vodních nádrží, rybníků, potoků a řek,
- d) příkaz k vyčlenění lůžek v zařízeních léčebně preventivní péče,
- e) příkaz k provedení ohniskové dezinfekce, dezinfekce a deratizace na celém zasaženém území,
- f) příkaz k varovnému označení objektů, v nichž došlo k infekčnímu onemocnění, a text tohoto označení,
- g) mimořádné očkování a preventivní podání jiných léčiv (profylaxe),
- h) zákaz nebo nařízení další určité činnosti k likvidaci epidemie nebo nebezpečí jejího vzniku.

(2) Mimořádná opatření podle odstavce 1 nařídí v nezbytně nutném rozsahu a rozhodne o jejich ukončení příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Místní příslušnost orgánu ochrany veřejného zdraví se řídí místem výskytu infekčního onemocnění. Odvolání proti rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek. Osoby jsou povinny se mimořádnému opatření podřídit.

§ 70

Léčení infekčních onemocnění

(1) K ochraně před vznikem a šířením infekčních onemocnění a k omezení jejich výskytu jsou fyzické osoby povinny podrobit se léčení infekčního onemocnění stanoveného v prováděcím právním předpise.

(2) Zjistí-li orgán ochrany veřejného zdraví, že se nezletilá fyzická osoba nepodrobila léčení infekčního onemocnění podle odstavce 1, stanoví jí rozhodnutím zdravotnické zařízení, které toto léčení zajistí. Příslušným k rozhodnutí je orgán ochrany veřejného zdraví v místě, kde se fyzická osoba zdržuje. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(3) Jde-li o osobu, která nedovršila patnáctý rok svého věku, odpovídá za splnění povinností podle odstavců 1 a 2 její zákonný zástupce.¹²⁾

(4) Orgán ochrany veřejného zdraví, který vydal

rozhodnutí podle odstavce 2, požádá určené zdravotnické zařízení o zajištění léčby. Určené zdravotnické zařízení je povinno žádosti vyhovět.

Díl 4

Podmínky vyšetřování nákazy vyvolané virem lidského imunodeficitu

§ 71

(1) U dárců krve, tkání, orgánů, spermatu a mateřského mléka se provádí povinné vyšetřování na virus lidského imunodeficitu při každém darování. Bez testu na virus lidského imunodeficitu není darování přípustné.

(2) Bez souhlasu fyzické osoby je možné provést test na virus lidského imunodeficitu

- u těhotných žen,
- u fyzické osoby, která má poruchu vědomí a u níž vyšetření na virus lidského imunodeficitu je významné z hlediska diferenciální diagnostiky a léčení bez provedení tohoto vyšetření může vést k poškození jejího zdraví,
- u fyzické osoby, které bylo sděleno obvinění z trestného činu ohrožování pohlavní nemocí včetně nemoci vyvolané virem lidského imunodeficitu nebo z trestného činu, při kterém mohlo dojít k přenosu této nákazy na jiné fyzické osoby,
- u fyzické osoby, která je nuceně léčena pro pohlavní nemoc (§ 70).

(3) V ostatních případech lze vyšetření na virus lidského imunodeficitu provést jen se souhlasem fyzické osoby.

§ 72

(1) Laboratorní vyšetřování na virus lidského imunodeficitu může provádět zdravotnické zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví jen na základě povolení příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví. Ten povolení vydá, jestliže zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví splní tyto podmínky:

- pracoviště, kde se laboratorní vyšetřování provádí je způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem umístěno a přístrojově a materiálově vybaveno,
- vedoucí laboratoře má
 - vysokoškolské vzdělání s biologickým zaměřením a se specializací v oboru vyšetřovací metody v klinické biochemii nebo vyšetřovací me-

tody v lékařské mikrobiologii³⁹⁾ nebo vysokoškolské vzdělání se specializací v oboru hematologie a transfúzní služba,⁴⁰⁾ a

2. doklad o školení v Národní referenční laboratoři pro nákazu vyvolanou virem lidského imunodeficitu zřízené Ministerstvem zdravotnictví,

c) každá jeho laboratoř, v níž se provádí vyšetřování na virus lidského imunodeficitu, provede každý měsíc průměrný počet vyšetření, který se stanoví pro laboratoře transfúzní služby počtem 400 vyšetření a pro ostatní laboratoře počtem 100 vyšetření.

(2) Počet vyšetření na virus lidského imunodeficitu za měsíc a jejich výsledky hlásí zdravotnické zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví vždy do desátého dne následujícího měsíce příspěvkové nebo rozpočtové organizaci zřízené k plnění úkolů v oboru působnosti Ministerstva zdravotnictví,⁴¹⁾ kterou k plnění úkolů v oblasti vyšetřování nákazy vyvolané virem lidského imunodeficitu Ministerstvo zdravotnictví určí, (dále jen „určená organizace“). Název určené organizace uveřejní Ministerstvo zdravotnictví ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

§ 73

(1) Na vyzvání Ministerstva zdravotnictví nebo určené organizace je zdravotnické zařízení, jakož i zařízení ochrany veřejného zdraví povinno účastnit se systému externího hodnocení kvality diagnostiky viru lidského imunodeficitu.

(2) Je-li v tomto hodnocení kvalita diagnostiky viru lidského imunodeficitu nevyhovující a zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví nezajistí bez zbytečného odkladu nápravu, může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví vydané povolení rozhodnutím odejmout. Povolení může dále odejmout i v případě, kdy zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví opakovaně nesplní podmínku uvedenou v § 72 odst. 1 písm. c). Odvolání proti rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek.

§ 74

(1) V případě reaktivního výsledku vyšetření na virus lidského imunodeficitu získaného ve screeningovém (vyhledávacím) testu je zdravotnické zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví vždy povinno předat biologický materiál k provedení konfirmačního (po-

tvrzujícího) testu. Konfirmační test může provádět jen Národní referenční laboratoř pro nákazu vyvolanou virem lidského imunodeficitu.

(2) Fyzická osoba se považuje za nakaženou virem lidského imunodeficitu až v případě potvrzení reaktivního výsledku vyšetření konfirmačním testem.

(3) Zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví, které bylo informováno o pozitivním výsledku konfirmačního testu, sdělí prostřednictvím k tomu pověřeného lékaře tuto skutečnost fyzické osobě nakažené virem lidského imunodeficitu a, jde-li o fyzické osoby nezletilé nebo fyzické osoby zbavené způsobilosti k právním úkonům nebo jejichž způsobilost k právním úkonům byla omezena, jejich zákonnému zástupci a zajistí speciální péči u odborného lékaře. Sdělení musí doplnit o poučení o předcházení šíření infekce vyvolané virem lidského imunodeficitu.

(4) Zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví informující fyzickou osobu o pozitivním výsledku konfirmačního testu je povinno zajistit, aby fyzická osoba byla podrobně poučena o rozsahu povinnosti počínat si tak, aby jiné fyzické osoby nevystavovala riziku tohoto infekčního onemocnění. Obsah takového poučení zanesse do zdravotnické dokumentace fyzické osoby a fyzická osoba, popřípadě její zákonný zástupce podepíše prohlášení, že byli takto informováni. V případě odepření podpisu zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví tuto skutečnost a důvody odepření podpisu uvede ve zdravotnické dokumentaci fyzické osoby.

§ 75

Bez souhlasu fyzické osoby nebo jejího zákonného zástupce může orgán ochrany veřejného zdraví, určená organizace, jakož i zdravotnické zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví, která mají povolení k činnosti podle § 72 odst. 1, použít její krev, odebranou za jiným účelem, k vyšetření na virus lidského imunodeficitu pouze pro průřezové studie výskytu infekce virem lidského imunodeficitu; musí však při všech úkonech prováděných k této studii a při této studii zajistit a zachovat anonymitu fyzické osoby.

HLAVA IV

DALŠÍ POVINNOSTI OSOB V OCHRANĚ VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

§ 76

Osoba je při podnikatelské činnosti povinna

³⁹⁾ Příloha č. 5 část A vyhlášky č. 77/1981 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví.

⁴⁰⁾ Příloha č. 2 vyhlášky č. 77/1981 Sb.

⁴¹⁾ Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

- a) doložit, že technologie a výrobky, které vyrábí, dováží nebo uvádí do oběhu a které mají být podle tohoto zákona schváleny orgánem ochrany veřejného zdraví, byly schváleny,
- b) písemně informovat podnikatele, kteří od ní odebírají výrobky, o tom, že předběžným opatřením orgánu ochrany veřejného zdraví byl pozastaven oběh jí vyráběných nebo dovážených výrobků a o jejich uvolnění do oběhu, a to ihned po oznámení vykonatelného předběžného opatření orgánu ochrany veřejného zdraví,
- c) písemně informovat podnikatele, kteří od ní odebírají výrobky, o tom, že výrobky byly uvolněny do oběhu, a to ihned po zrušení předběžného opatření orgánem ochrany veřejného zdraví nebo po oznámení vykonatelného rozhodnutí ve věci,
- d) písemně informovat podnikatele, kteří od ní odebírají výrobky, o tom, že výrobky byly vykonatelným rozhodnutím orgánu ochrany veřejného zdraví staženy z oběhu, a to ihned po obdržení vykonatelného rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví,
- e) ihned po obdržení informace podle písmene b) pozastavit další oběh výrobků, a to až do doby obdržení informace podle písmene c) nebo d); po obdržení informace podle písmene d) ihned vyřadit výrobky z oběhu.

§ 77

(1) Fyzická osoba, která je podnikatelem, a právnická osoba jsou povinny předložit ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví návrhy

- a) na výrobu a dovoz algicidních přípravků a přípravků dezinfekce, dezinfekce a deratizace, s výjimkou veterinárních přípravků, a návody k jejich použití; návody k použití musí být v českém jazyce, popřípadě v jazyce slovenském,
- b) na výrobu a dovoz potravin pro děti ve věku do 3 let.

(2) Orgán ochrany veřejného zdraví je podle zvláštních právních předpisů⁴²⁾ dotčeným správním úřadem při rozhodování ve věcech, které se dotýkají zájmů chráněných podle tohoto zákona a hodnocení a řízení zdravotních rizik.

(3) Orgán příslušný rozhodnout podle zvláštních právních předpisů ve věcech podle odstavce 2 nemůže rozhodnout v rozporu se stanoviskem příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví, jestliže je stanovisko příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví negativní.

⁴²⁾ Například zákon č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁴³⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

HLAVA V STÁTNÍ SPRÁVA V OCHRANĚ VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

Díl 1

Státní správa v ochraně veřejného zdraví, právní předpisy v oblasti ochrany veřejného zdraví, oprávnění a povinnosti orgánů ochrany veřejného zdraví a zaměstnanců zařízení ochrany veřejného zdraví, povinnosti kontrolovaných osob

Oddíl 1

Orgány státní správy v ochraně veřejného zdraví a jejich úkoly

§ 78

Orgány ochrany veřejného zdraví

Státní správu v ochraně veřejného zdraví vykonávají orgány ochrany veřejného zdraví, kterými jsou

- a) Ministerstvo zdravotnictví,
- b) krajsí hygienici,
- c) okresní hygienici,
- d) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra.

§ 79

Sběr a předávání informací

(1) Orgány ochrany veřejného zdraví jsou oprávněny za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁴³⁾ provozovat informační systém, který nahládá s informacemi o zdraví fyzických osob v souvislosti s předcházením vzniku a šíření infekčních onemocnění, ohrožení nemocí z povolání a jiných poškození zdraví z práce, o expozici fyzických osob škodlivinám v pracovním a životním prostředí a o epidemiologii drogových závislostí.

(2) Orgány ochrany veřejného zdraví jsou povinny shromažďovat údaje, které je zavázána Česká republika podávat mezinárodním organizacím s ohledem na její členství v nich. Tyto údaje jsou orgány ochrany veřejného zdraví uvedené v § 78 písm. b) až d) povinny předávat Ministerstvu zdravotnictví.

§ 80

Ministerstvo zdravotnictví

(1) Ministerstvo zdravotnictví k ochraně veřejného zdraví

- a) řídí výkon státní správy v ochraně veřejného zdraví,

- b) řídí a kontroluje krajské hygieniky,
- c) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím krajských hygieniků,
- d) řídí a kontroluje ve věcech celostátního dosahu činnost okresních hygieniků,
- e) zajišťuje mezinárodní spolupráci v oboru své působnosti a plní úkoly vyplývající z mezinárodních smluv v ochraně veřejného zdraví,
- f) řídí očkování,
- g) rozhoduje ve věcech podle § 5 odst. 5, § 26 odst. 3 a 4, § 28, § 72 odst. 1, § 73 odst. 2 a § 77 odst. 1 písm. a) a b); plní úkoly podle § 27 odst. 1 a § 73 odst. 1,
- h) nařizuje mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku a opatření k ochraně zdraví fyzických osob při výskytu zdravotně závadných výrobků nebo vod, při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech, pokud mají být provedena celostátně nebo na území několika krajů, a rozhoduje o jejich ukončení,
- i) nařizuje ochranná opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí a rozhoduje o jejich ukončení a ve věcech podle § 68 odst. 2,
- j) na žádost příslušného okresního nebo krajského hygienika dává povolení k mimořádnému očkování podle § 69 odst. 1 písm. g),
- k) usměrňuje výkon státní správy v ochraně veřejného zdraví prováděný Ministerstvem obrany a Ministerstvem vnitra,
- l) sestavuje celorepublikové programy ochrany a podpory veřejného zdraví; sestavuje očkovací programy a programy prevence infekce vyvolané virem lidského imunodeficitu a řídí jejich realizaci; stanoví zásady a postupy hodnocení a řízení zdravotních rizik a zásady monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek a řídí jejich realizaci; řídí výchovu k podpoře a ochraně veřejného zdraví.

(2) Pro výkon státního zdravotního dozoru je Ministerstvo zdravotnictví oprávněno stanovit orgánům ochrany veřejného zdraví uvedeným v § 78 písm. b) až d) rozsah a četnost kontrol a konkretizaci kontrolních postupů. Stanovený rozsah a četnost kontrol a kontrolní postupy Ministerstvo zdravotnictví uveřejní ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

(3) Ministerstvo zdravotnictví je oprávněno zakázat oběh výrobků upravených tímto zákonem, jakož i uložit jejich stažení z oběhu, vyžaduje-li to podle rozhodnutí orgánu Evropské unie ochrana veřejného zdraví.

(4) V Ministerstvu zdravotnictví se zřizuje funkce hlavního hygienika České republiky, který ve věcech ochrany veřejného zdraví vystupuje jako orgán Minis-

terstva zdravotnictví. Hlavního hygienika České republiky jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra zdravotnictví. Ministr zdravotnictví může jmenovat a odvolat zástupce hlavního hygienika České republiky.

§ 81

Krajský hygienik

(1) Krajské hygieniky jsou orgány státní správy. Příloha č. 2 k tomuto zákonu stanoví, kteří krajské hygieniky působí v České republice, jejich sídla a správní obvody. Krajské hygieniky do úřadu ustanovuje a z úřadu odvolává na návrh hlavního hygienika České republiky ministr zdravotnictví. Ministr zdravotnictví na návrh hlavního hygienika České republiky jmenuje a odvolává zástupce krajských hygieniků.

(2) Krajskému hygienikovi náleží

- a) řídit a kontrolovat okresní hygieniky, s výjimkou věcí podle § 80 odst. 1 písm. d), a dávat jim příkazy a pokyny ve věcech krajského dosahu; pomáhat jim při zajišťování odborné úrovně práce,
- b) rozhodovat o opravných prostředcích proti rozhodnutím okresních hygieniků,
- c) vydávat povolení podle § 59 odst. 1,
- d) nařizovat mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku a opatření k ochraně zdraví fyzických osob při výskytu zdravotně závadných výrobků nebo vod, při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech, je-li ohroženo zdraví fyzických osob v rozsahu přesahujícím územní obvod okresu, a rozhodnout o jejich ukončení. Mimořádné očkování podle § 69 odst. 1 písm. g) stanoví jen s předchozím povolením Ministerstva zdravotnictví,
- e) podílet se na hodnocení a řízení zdravotních rizik z hlediska prevence negativního ovlivnění zdravotního stavu obyvatelstva a na celostátním monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek.

§ 82

Okresní hygienici

(1) Okresní hygienici jsou zřízení jako zvláštní orgány okresních úřadů. Okresní hygienici vykonávají státní správu ve správních obvodech okresních úřadů. Ve městech Brno a Plzeň vykonávají působnost okresního hygienika městští hygienici, kteří jsou zvláštními orgány těchto měst; na území hlavního města Prahy vykonává působnost okresního hygienika městský hygienik, který je zvláštním orgánem hlavního města Prahy. Město Ostrava městského hygienika nezřizuje; jeho působnost vykonává krajský hygienik Ostravského kraje. Okresní hygienici se dále nezřizují pro správní obvody okresních úřadů Karlovy Vary, Liberec, Pardubice, Jihlava, Olomouc a Zlín; působnost

okresních hygieniků vykonávají ve správních obvodech těchto okresních úřadů krajsí hygienici Karlovarského, Libereckého, Pardubického, Jihlavského, Olomouckého a Zlínského kraje.

(2) Okresního hygienika na návrh příslušného krajského hygienika do funkce jmenuje a z funkce odvolává přednosta okresního úřadu. Ve městech Brno, Plzeň a v hlavním městě Praze městského hygienika do funkce jmenuje a z funkce odvolává primátor města. Přednosta na návrh krajského hygienika jmenuje a odvolává zástupce okresního hygienika. Primátor na návrh krajského hygienika jmenuje a odvolává zástupce městského hygienika.

(3) Okresnímu hygienikovi náleží

- a) vydávat rozhodnutí, povolení, osvědčení a plnit další úkoly státní správy v ochraně veřejného zdraví včetně státního zdravotního dozoru, pokud není příslušný krajský hygienik nebo Ministerstvo zdravotnictví,
- b) vykonávat státní zdravotní dozor nad dodržováním zákonů a plněním dalších povinností stanovených tímto zákonem a zvláštními právními předpisy k ochraně zdraví při práci před riziky plynoucími z fyzikálních, chemických a biologických faktorů pracovních podmínek, z nepříznivých mikroklimatických podmínek a z fyzické a duševní zátěže a nad souvisejícími pracovními podmínkami včetně vybavení pracovišť; tento dozor je státním odborným dozorem nad ochranou zdraví při práci ve smyslu zvláštního právního předpisu,⁴⁴⁾
- c) na návrh zaměstnavatele nebo osoby uvedené v § 43 rozhodnutím zařazovat práce do příslušných kategorií,
- d) stanovit za podmínek § 39 odst. 1 rizikové práce a plnit úkoly podle § 40 písm. c) a d),
- e) stanovit zaměstnavateli nebo osobě uvedené v § 43 pro výkon rizikových prací minimální rozsah a termíny sledování faktorů pracovních podmínek a lhůty a minimální náplň vstupních, periodických, výstupních a následných lékařských preventivních prohlídek fyzických osob, které vykonávají rizikové práce, pokud je nestanoví zvláštní právní předpis,
- f) stanovit zaměstnavateli způsob a minimální rozsah sledování zátěže organismu zaměstnanců vykonávajících rizikové práce faktory pracovních

- podmínek, pokud je nestanoví zvláštní právní předpis,
- g) provádět ověření podmínek vzniku onemocnění pro účely posuzování nemocí z povolání,⁴⁵⁾
 - h) zřizovat v případech stanovených tímto zákonem komise,
 - i) plnit úkoly dotčeného správního úřadu podle § 77 odst. 2,
 - j) projednávat přestupky podle § 29 odst. 1 písm. a), b), d), f), g) a i) až k) zákona o přestupcích,⁴⁶⁾
 - k) nařizovat, organizovat, řídit a popřípadě i provádět opatření k předcházení vzniku a zamezení šíření infekčních onemocnění a v tomto rozsahu též usměrňovat činnost zdravotnických zařízení a kontrolovat ji; určovat, s výjimkou § 68 odst. 2, zdravotnická zařízení, která provedou opatření k předcházení vzniku a zamezení šíření infekčních onemocnění, a plnit s tím související úkoly,
 - l) nařizovat mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku a opatření k ochraně zdraví fyzických osob při výskytu zdravotně závadných výrobků a vod, živelních pohromách a jiných mimořádných událostech, pokud není příslušný krajský hygienik nebo Ministerstvo zdravotnictví, a rozhodovat o jejich ukončení. Mimořádné očkování podle § 69 odst. 1 písm. g) stanoví jen s předchozím povolením Ministerstva zdravotnictví,
 - m) vykonávat státní zdravotní dozor nad plněním povinnosti zajistit závodní preventivní péči uloženou zvláštním právním předpisem⁴⁷⁾ a nad plněním povinností zaměstnavatele poskytovat zařízením vykonávajícím závodní preventivní péči informace nutné k ochraně zdraví při práci, uložené zvláštním právním předpisem,
 - n) na návrh zaměstnavatele přezkoumávat opatření zařízení vykonávajícího závodní preventivní péči; při přezkoumání opatření zařízení vykonávajícího závodní preventivní péči se nepostupuje podle zvláštního právního předpisu,³⁸⁾
 - o) usměrňovat činnost osob poskytujících péči (§ 15 odst. 1) v oblasti hygieny provozu a předcházení nemocničním nákazám a kontrolovat ji,
 - p) provádět hodnocení a řízení zdravotních rizik z hlediska prevence negativního ovlivnění zdravotního stavu obyvatelstva a podílet se na celostátním monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek; uskutečňovat místní pro-

⁴⁴⁾ § 138 zákoníku práce.

⁴⁵⁾ Vyhláška č. 342/1997 Sb., kterou se stanoví postup při uznávání nemocí z povolání a vydává seznam zdravotnických zařízení, která tyto nemoci uznávají.

⁴⁶⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁷⁾ § 40 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

gramy ochrany a podpory veřejného zdraví; sledovat ukazatele zdravotního stavu obyvatelstva svého území, poskytovat poradenské služby ke zdravému způsobu života; provádět výchovu k podpoře a ochraně veřejného zdraví,

- r) spolupracovat se správními úřady a s orgány samosprávy při tvorbě zdravotní politiky příslušného regionu,
- s) podílet se na úkolech integrovaného záchranného systému.

(4) Okresní hygienik je povinen o hromadném výskytu infekčních onemocnění a o výskytu zdravotně závadných výrobků, které poškodily nebo mohou poškodit zdraví fyzických osob a nevyskytují se v tržní síti pouze ojediněle, informovat okamžitě příslušného krajského hygienika a Ministerstvo zdravotnictví.

(5) Krajský hygienik plní úkoly uvedené v odstavci 3 ve věcech přesahujících okresní význam nebo v případech, jejichž posouzení není možno zajistit v okresu.

§ 83

Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra

(1) Úkoly státní správy v ochraně veřejného zdraví včetně státního zdravotního dozoru v ozbrojených silách a ozbrojených bezpečnostních sborech, s výjimkou Vězeňské služby České republiky, a nad nimi užívanými objekty vykonávají podle tohoto zákona Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra.

(2) Ministerstvo vnitra plní úkoly státní správy v ochraně veřejného zdraví podle tohoto zákona i pro Bezpečnostní informační službu.

§ 84

Státní zdravotní dozor

(1) Při výkonu státního zdravotního dozoru orgány ochrany veřejného zdraví v rozsahu své působnosti

- a) dozírají, zda osoby plní povinnosti stanovené k ochraně veřejného zdraví tímto zákonem nebo na jeho základě, s výjimkou podmínek vzniku živností podle § 58 a 59 a povinností provozovatele rozhlasového a televizního vysílání podle § 95 odst. 1, a zvláštními právními předpisy,
- b) mohou zakázat činnost, kterou byly porušeny povinnosti v ochraně veřejného zdraví, a to do doby odstranění závady,
- c) mohou předběžným opatřením pozastavit oběh výrobků podezřelých ze zdravotní závadnosti; mohou nařídit vyřazení z oběhu výrobků, které nesplňují požadavky stanovené tímto zákonem,
- d) mohou prověřovat znalosti podle § 19 odst. 4 a rozhodnout o tom, že fyzická osoba vykonáva-

jící činnosti epidemiologicky závažné nemá znalosti nutné k ochraně veřejného zdraví,

- e) mohou zakázat používání vody, která nevyhovuje požadavkům stanoveným nebo povoleným podle § 3 a § 4 odst. 4, a dále vody, která výskytem dalších látek nebo součástí ve zjištěné koncentraci nebo množství ohrožuje veřejné zdraví, a to do doby odstranění závady,
- f) mohou nařídit větší četnost kontroly vody v koupališti, jestliže jakost vody nedává záruku dodržení požadavků stanovených nebo povolených podle § 6, a dobu provádění takových kontrol,
- g) mohou zakázat používání vody v koupališti nebo ve zdroji pro bazén umělého koupaliště nebo sauny, která nevyhovuje požadavkům stanoveným nebo povoleným podle § 6, a dále vody, která výskytem dalších látek nebo součástí ve zjištěné koncentraci nebo množství ohrožuje veřejné zdraví, a to do doby odstranění závady,
- h) mohou zakázat provoz venkovní hrací plochy určené pro hry a sport dětí a mladistvých, je-li ohroženo veřejné zdraví, a to do doby odstranění závady,
- i) mohou nařídit úpravu provozního řádu podle § 6 odst. 3 písm. d), § 7 odst. 2, § 15 odst. 2 a § 21 odst. 2, pokud podmínky v něm uvedené nevedou k ochraně veřejného zdraví,
- j) mohou stanovit podmínky konání školy v přírodě, zotavovací akce nebo jiné podobné akce pro děti (§ 12) a v případě ohrožení veřejného zdraví školu v přírodě, zotavovací akci nebo jinou podobnou akci pro děti zakázat,
- k) mohou odejmout povolení vydané podle § 3 odst. 4, § 4 odst. 2, 4 a 5, § 5 odst. 5, § 6 odst. 5, § 17 odst. 5 a § 31 odst. 1, vyžaduje-li to ochrana veřejného zdraví; odejmutí povolení vydaného Ministerstvem zdravotnictví nebo krajským hygienikem musí být předem projednáno s tímto správním úřadem,
- l) mohou zakázat provoz nebo používání zdroje hluku, vibrací nebo zdroje neinizujícího záření, je-li to nezbytné k ochraně veřejného zdraví, a to do doby odstranění závady,
- m) mohou zakázat používání zdravotně závadné látky, suroviny, polotovaru nebo potravin určené k výrobě nebo přípravě pokrmu; mohou nařídit provedení sanitace nebo změnu technologického postupu výroby nebo přípravy pokrmu,
- n) mohou stanovit odchýlný způsob zacházení s prádlem ze zařízení léčebně preventivní péče nebo ústavu sociální péče, je-li to nezbytné pro zamezení vzniku a šíření infekčních onemocnění,
- o) mohou uložit určení a měření faktorů životních a pracovních podmínek ke zjištění, zda není ohroženo veřejné zdraví nebo určení příčiny poškození zdraví,

- p) mohou rozhodnout o zastavení nebo omezení užívání stavby nebo provozu, je-li v důsledku porušení povinností stanovených tímto zákonem bezprostředně ohroženo veřejné zdraví, a to do doby odstranění závad,
- r) mohou nařídit k ochraně zdraví zaměstnance nebo osoby uvedené v § 43 provedení opatření k omezení rizik plynoucích z fyzikálních, mikroklimatických, chemických nebo biologických faktorů pracovních podmínek, fyzické nebo duševní zátěže a ze souvisejících pracovních podmínek; mohou nařídit změnu opatření přijatých zaměstnavatelem podle zvláštního právního předpisu³⁵⁾ k ochraně zdraví při práci,
- s) mohou k ochraně zdraví zaměstnavateli stanovit přísnější nejvyšší přípustné hodnoty škodlivých faktorů pracovních podmínek, než stanoví zvláštní právní předpisy,³⁵⁾ vyskytuje-li se na pracovišti současně více škodlivých faktorů, při vysokém fyzickém zatížení zaměstnanců vystavených na pracovišti působení škodlivých faktorů, při překračování limitních hodnot biologických expozičních testů, nebo pokud to je třeba s ohledem na ochranu zdraví mladistvých zaměstnanců, studentů, spolupracujících mladistvých rodinných příslušníků nebo žáků na výukových pracovištích,
- t) při zjištění, že pokrmy, suroviny, polotovary nebo potraviny k jejich výrobě či přípravě nebo epidemiologicky rizikové potraviny⁴⁸⁾ nejsou zdravotně nezávadné, je mohou na místě znehodnotit nebo nařídit jejich znehodnocení či likvidaci, a to na náklad kontrolované osoby, která je povinna způsob a provedení znehodnocení nebo likvidace orgánu ochrany veřejného zdraví prokázat,
- u) mohou nařídit z epidemiologických důvodů nebo ke zjištění zdravotního stavu fyzických osob vykonávajících činnosti epidemiologicky závažné lékařské prohlídky a potřebná laboratorní a jiná vyšetření nutná k předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění,
- v) k předcházení vzniku nemocí z povolání nebo nemocí souvisejících s prací mohou, jde-li o výkon rizikových prací, zaměstnavateli nebo osobě uvedené v § 43 nařídit mimořádné a následné lékařské preventivní prohlídky a upravit způsob a rozsah sledování zátěže organismu faktory pracovních podmínek.

(2) V případech podle odstavce 1 písm. b), e), g), h), l) a p) je kontrolovaná osoba povinna informovat orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa činnosti o odstranění závady. Orgán ochrany veřejného zdraví provede kontrolu, a je-li závada odstraněna,

může kontrolovaná osoba obnovit činnost (provoz) nebo užívání.

(3) Pro opatření podle odstavce 1 písm. t) neplatí správní řád. Toto opatření oznámí orgán ochrany veřejného zdraví ústně kontrolované osobě a učiní o něm písemný zápis. Nesouhlasí-li kontrolovaná osoba s uloženým opatřením, může proti němu podat námitky, které uvede v zápisu nebo je může podat písemně nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání zápisu. Podané námitky nemají odkladný účinek. O podaných námitkách rozhodne bezodkladně nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje kontrolované osobě. Proti tomuto rozhodnutí nelze podat odvolání.

(4) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví je dále oprávněn stanovit výrobci, dovozci nebo jiné osobě, která uvádí do oběhu výrobek splňující požadavky stanovené tímto zákonem, rozhodnutím zvláštní podmínky pro uvedení takového výrobku do oběhu nebo rozhodnout o jeho vyřazení z oběhu, jestliže na základě provedených průkazů zjistí, že výrobek je nebezpečný pro zdraví fyzických osob.

Oddíl 2

Právní předpisy v oblasti ochrany veřejného zdraví

§ 85

(1) Mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku a dále opatření k ochraně zdraví fyzických osob při výskytu zdravotně závadných výrobků a vod, při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech lze stanovit pro správní obvod krajského hygienika nebo jeho část právním předpisem krajského hygienika;⁴⁹⁾ pro správní obvod okresu nebo jeho část nařízením okresního úřadu. Nařízením okresního úřadu lze k ochraně veřejného zdraví nařídit též provedení velkoplošné (území obce nebo městské části) speciální ochranné dezinfekce, dezinsekce a deratizace.

(2) Okresní úřad informuje o záměru vydat právní předpis ve věcech podle odstavce 1 krajského hygienika. Krajský hygienik informuje o záměru vydat právní předpis podle odstavce 1 Ministerstvo zdravotnictví.

(3) Právní předpis krajského hygienika se označuje názvem nařízení krajského hygienika. Nařízení krajského hygienika musí být vyhlášeno. Vyhlášení se provede tak, že se nařízení vyvěsí na úřední desce krajského hygienika na dobu nejméně 15 dnů. Dnem vyhlášení je první den jeho vyvěšení na úřední desce krajského hygienika. Tento způsob vyhlášení je podmínkou platnosti nařízení krajského hygienika. Nařízení

⁴⁸⁾ § 16 písm. a) bod 3 zákona č. 110/1997 Sb.

⁴⁹⁾ Čl. 79 odst. 3 Ústavy České republiky.

nabývá účinnosti patnáctým dnem následujícím po dni jeho vyhlášení, pokud v něm není stanoveno jinak. Podmínky vydání a způsob vyhlášení nařízení okresního úřadu upravuje zvláštní právní předpis.

(4) Nařízení krajského hygienika jsou kromě toho povinny vyvěsit na své úřední desce okresní úřady, magistráty měst Ostrava, Brno, Plzeň, Magistrát hlavního města Prahy a další obce určené v nařízení.

Oddíl 3

Zařízení ochrany veřejného zdraví, jejich úkoly a oprávnění zaměstnanců zařízení ochrany veřejného zdraví

§ 86

Zařízení ochrany veřejného zdraví

(1) K výkonu specializovaných úkonů v ochraně veřejného zdraví se zřizují hygienické stanice. Hygienické stanice jsou zařízeními ochrany veřejného zdraví, která poskytují zdravotní péči. Krajské hygienické stanice se zřizují v sídlech krajských hygieniků; krajská hygienická stanice zřízená v sídle hygienika hlavního města Prahy se nazývá Hygienická stanice hlavního města Prahy. Krajské hygienické stanice jsou příspěvkovými organizacemi Ministerstva zdravotnictví. Okresní hygienické stanice se zřizují v sídlech okresních úřadů, a to jako příspěvkové nebo rozpočtové organizace okresního úřadu; jejich zřizovatelem je okresní úřad. Městské hygienické stanice ve městech Brno, Plzeň a v hlavním městě Praze jsou rozpočtovými nebo příspěvkovými organizacemi těchto měst.

(2) V sídlech okresních úřadů Karlovy Vary, Liberec, Pardubice, Jihlava, Olomouc a Zlín se okresní hygienické stanice nezřizují; město Ostrava nezřizuje městskou hygienickou stanici. Úkoly těchto hygienických stanic plní krajské hygienické stanice zřízené v sídlech příslušných krajských hygieniků.

(3) Hygienické stanice zejména připravují podklady pro opatření příslušných orgánů ochrany veřejného zdraví, podílejí se na jejich výkonu a na plnění úkolů orgánů ochrany veřejného zdraví při sledování ukazatelů zdravotního stavu obyvatelstva, hodnocení a řízení zdravotních rizik, monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek, uskutečňování programů ochrany a podpory veřejného zdraví, výchově k podpoře a ochraně veřejného zdraví a poskytování poradenských služeb. Hygienické stanice vedou evidenci rizikových prací.

(4) K zabezpečení opatření proti infekčním onemocněním krajské hygienické stanice zajišťují pro zdravotnická zařízení svého spádového území očkovací látky na pravidelná, zvláštní a mimořádná očkování, s výjimkou očkovacích látek proti tuberkulóze a tuberkulinu, a jejich distribuci. Krajské hygienické

stanice se podílejí na úkolech krajského hygienika podle § 81 odst. 2 písm. a) části textu za středníkem.

(5) Činnost hygienických stanic podle odstavců 3 a 4 je činností vyhrazenou státu.

(6) Hygienické stanice jsou oprávněny podílet se za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁴³⁾ na provozování informačního systému, který nakládá s informacemi o zdraví fyzických osob v souvislosti s předcházením vzniku a šíření infekčních onemocnění, ohrožení nemocí z povolání a jiných poškození zdraví z práce, o expozici fyzických osob škodlivinám v pracovním a životním prostředí a o epidemiologii drogových závislostí.

§ 87

Oprávnění zaměstnanců zařízení ochrany veřejného zdraví

(1) Zaměstnanci okresních a městských hygienických stanic a zaměstnanci krajských hygienických stanic uvedených v § 86 odst. 2 jsou při přípravě podkladů pro rozhodnutí a jiná opatření příslušných orgánů ochrany veřejného zdraví podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů oprávněni

- a) vstupovat do objektů, zařízení, provozů, na pozemky a do jiných prostor osob podléhajících výkonu státního zdravotního dozoru podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů za účelem zjištění, jak tyto osoby plní povinnosti uložené těmito právními předpisy nebo orgány ochrany veřejného zdraví na jejich základě,
- b) požadovat na osobách uvedených v písmenu a) předložení originálních dokladů a dalších písemností za účelem ochrany veřejného zdraví,
- c) odebírat u osob uvedených v písmenu a) vzorky látek, surovin, materiálů a výrobků a provádět měření a šetření faktorů životních a pracovních podmínek,
- d) provádět šetření v ohnisku nákazy,
- e) provádět pro účely posouzení nemocí z povolání šetření podmínek výkonu práce,
- f) v nezbytném rozsahu nahlížet do zdravotnické dokumentace vedené zdravotnickými zařízeními, včetně zdravotnické dokumentace zaměstnanců vedené zařízeními vykonávajícím závodní preventivní péči, a činit si z ní výpisy,
- g) v řízení podle stavebního zákona uplatňovat stanoviska, připomínky a námítky orgánu ochrany veřejného zdraví jako dotčeného orgánu státní správy.

(2) O úkonech podle odstavce 1 písm. a) až e) pořizují zaměstnanci hygienických stanic protokol, popřípadě i fotografickou dokumentaci.

(3) Při přípravě podkladů pro opatření krajského hygienika podle § 82 odst. 5 mají zaměstnanci kraj-

ských hygienických stanic stejná oprávnění jako zaměstnanci uvedení v odstavci 1.

(4) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) jsou povinny vytvořit podmínky k plnění úkolů zaměstnanců hygienických stanic podle odstavců 1 až 3, zejména jsou povinny poskytnout součinnost odpovídající oprávněním těchto zaměstnanců.

Oddíl 4

Oprávnění a povinnosti orgánů ochrany veřejného zdraví a zaměstnanců zařízení ochrany veřejného zdraví a povinnosti kontrolovaných osob

§ 88

(1) Orgány ochrany veřejného zdraví, jejich zaměstnanci, zástupci hlavního hygienika České republiky a zástupci krajských a okresních hygieniků se při plnění úkolů a výkonu oprávnění podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů, které upravují působnost orgánů ochrany veřejného zdraví, prokazují služebním průkazem, jehož vzor upraví prováděcí právní předpis; zaměstnanci hygienických stanic se prokazují pověřením vydaným ředitelem příslušné hygienické stanice. Pokud hrozí šíření nákazy, zvýšený výskyt přenašečů infekčních onemocnění a škodlivých nebo epidemiologicky významných členovců, hloďavců a dalších živočichů a ke zjištění ohniska nákazy, k nařízení, provedení a kontrole epidemiologických opatření mohou v mimořádných případech hodných zvláštního zřetele vstupovat do obydlí fyzických osob. Fyzické osoby jsou povinny jim tento vstup umožnit a strpět či provést opatření nařízená podle tohoto zákona k zamezení vzniku a šíření infekčních onemocnění.

(2) Orgány ochrany veřejného zdraví a zaměstnanci uvedení v odstavci 1 mohou po předložení služebního průkazu plnit úkoly podle tohoto zákona, je-li přítomna fyzická osoba, která je podnikatelem, spolupracující rodinný příslušník nebo zaměstnanec fyzické osoby, která je podnikatelem, nebo zaměstnanec, popřípadě člen statutárního orgánu právnické osoby.

(3) Orgány ochrany veřejného zdraví a jejich zaměstnanci jsou oprávněni požadovat důkazy o splnění stanovených povinností a provádět měření a odebrat vzorky potřebné pro jeho výkon. Pro tyto účely může kontrolovaná osoba měření a laboratorní vyšetření provést jen prostřednictvím osoby autorizované, akreditované⁷⁾ nebo osoby, která má osvědčení o dodržování zásad správné laboratorní praxe,³⁰⁾ pokud není

sama takto kvalifikovaná. V rozsahu nezbytném pro výkon zákonem stanovených oprávnění mohou nahlížet do zdravotnické dokumentace vedené zdravotnickými zařízeními, včetně zdravotnické dokumentace zaměstnanců vedené zařízením vykonávajícím závodní preventivní péči, a činit si z ní výpisy.

(4) Pokud není v odstavcích 1 až 3 stanoveno jinak, mají kontrolované osoby povinnosti a orgány ochrany veřejného zdraví a jejich zaměstnanci oprávnění a povinnosti podle zvláštního právního předpisu.⁵⁰⁾

(5) Zaměstnanci zařízení ochrany veřejného zdraví musí mít odbornou způsobilost pro práci ve zdravotnictví podle zvláštních právních předpisů.⁵¹⁾ Hlavní hygienik České republiky, krajský hygienik, okresní hygienik a jejich zástupci musí být lékaři.

§ 89

(1) Orgány ochrany veřejného zdraví a zaměstnanci hygienických stanic jsou povinni zachovávat mlčenlivost o individuálních údajích vztahujících se k fyzickým osobám a o obchodním tajemství, o kterých se při postupu podle tohoto zákona, zvláštního právního předpisu upravujícího ochranu zdraví při práci a zvláštních právních předpisů upravujících působnost orgánů ochrany veřejného zdraví dozvěděli. Porušením povinnosti zachovávat mlčenlivost není, jestliže takové údaje v nezbytně nutném rozsahu sdělují

- a) na základě písemného souhlasu fyzické osoby, které se informace přímo týká,
- b) orgánu ochrany veřejného zdraví,
- c) lékaři v rámci návazné zdravotní péče,
- d) osobám blízkým,⁵²⁾ jedná-li se o údaje o zdravotním stavu, které jsou nezbytné pro ochranu veřejného zdraví,
- e) zdravotní pojišťovně k vyměření přirážky a pro řízení o náhradě škody a okresní správě sociálního zabezpečení k vyměření přirážky,
- f) zdravotnickému zařízení oprávněnému podle zvláštního právního předpisu uznávat nemoci z povolání v souvislosti s šetřením nemocí z povolání,⁴⁵⁾
- g) orgánu státního odborného dozoru nad bezpečností práce⁵³⁾ v souvislosti s šetřením pracovního úrazu.

(2) Na vyžádání státního zástupce a po podání žaloby též předsedy senátu jsou orgány ochrany veřejného zdraví a zaměstnanci uvedení v § 88 odst. 1

⁵⁰⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

⁵¹⁾ Vyhláška č. 77/1981 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵²⁾ § 116 občanského zákoníku.

⁵³⁾ Zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů.

oprávnění sdělit individuální údaje vztahující se k fyzickým osobám a obchodní tajemství, o kterých se při postupu podle tohoto zákona dozvěděli, jsou-li povinnosti mlčenlivosti zproštěni nadřízeným orgánem ochrany veřejného zdraví.

(3) Povinnost oznamovat určité skutečnosti uložená zvláštními právními předpisy není dotčena.

§ 90

Vstupné do budov, provozoven, místností, objektů a zařízení při plnění úkolů v ochraně veřejného zdraví orgány ochrany veřejného zdraví a zaměstnanci uvedení v § 88 odst. 1 nehradí. Za odebrané kontrolní vzorky výrobku zaplatí orgány ochrany veřejného zdraví nebo zaměstnanci uvedení v § 88 odst. 1 kontrolované osobě částku ve výši ceny, za kterou kontrolovaná osoba výrobek běžně na trhu prodává. Částku ve výši ceny však orgán ochrany veřejného zdraví nebo zaměstnanec uvedený v § 88 odst. 1 neposkytne, jde-li o výrobek, který nesplňuje požadavky stanovené tímto zákonem, zvláštním právním předpisem upravujícím ochranu zdraví při práci nebo zvláštními právními předpisy, které stanoví působnost orgánů ochrany veřejného zdraví.

§ 91

Ustanovení § 86 až 90 platí obdobně, jde-li o příspěvkové nebo rozpočtové organizace zřízené podle zvláštních právních předpisů k plnění úkolů podle tohoto zákona v působnosti Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany.⁴¹⁾

Díl 2

Sankce a správní řízení

Ukládání pokut

§ 92

(1) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených tímto zákonem nebo na jeho základě, právním předpisem krajského hygienika podle § 85 a za nesplnění nebo porušení povinností stanovených zvláštními právními předpisy⁵⁵⁾ k ochraně zdraví při práci a k zajištění a výkonu závodní preventivní péče v rozsahu § 82 odst. 3 písm. m) uloží orgán ochrany veřejného zdraví oprávněný vykonávat státní zdravotní dozor fyzické osobě při její podnikatelské činnosti nebo právnické osobě pokutu do výše 2 000 000 Kč.

(2) Došlo-li však nesplněním nebo porušením povinností podle odstavce 1 k poškození zdraví fyzických osob, vzniku nebo hrozbě epidemie, může orgán

ochrany veřejného zdraví uvedený v odstavci 1 uložit fyzické osobě při její podnikatelské činnosti nebo právnické osobě pokutu až do výše 3 000 000 Kč.

(3) Pokutu až do výše 100 000 Kč může uložit orgán ochrany veřejného zdraví uvedený v odstavci 1 fyzické osobě při její podnikatelské činnosti a právnické osobě za uvedení nepravdivých údajů a informací.

(4) Uložením pokuty nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů o náhradě škody.

§ 93

(1) Při rozhodování o uložení pokuty a její výši orgán ochrany veřejného zdraví přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání. V případě, kdy došlo k nápravě bezprostředně poté, kdy bylo zjištěno porušení povinnosti, orgánu ochrany veřejného zdraví byla poskytnuta účinná součinnost, nedošlo k poškození zdraví fyzických osob ani vzniku nebo hrozbě epidemie, může orgán ochrany veřejného zdraví od uložení pokuty upustit.

(2) Pokutu lze uložit do 1 roku ode dne, kdy orgán ochrany veřejného zdraví nesplnění nebo porušení povinnosti zjistil, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo.

(3) Při opakovaném nesplnění nebo porušení téže povinnosti do 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení předchozí pokuty může orgán ochrany veřejného zdraví uložit pokutu až do výše desetinásobku stanovených částek.

(4) Orgán ochrany veřejného zdraví pokutu ukládá a vybírá. Vymáhá ji územní finanční orgán⁵⁴⁾ podle zvláštního právního předpisu.⁵⁵⁾

(5) Výnos z pokut uložených orgánem ochrany veřejného zdraví je příjmem státního rozpočtu.

§ 94

Použití správního řádu a účastníci řízení

(1) Na rozhodování podle tohoto zákona se vztahuje správní řád,⁵⁶⁾ nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Účastníkem řízení podle § 3 odst. 4, § 4 odst. 1, 2, 4 a 5, § 5 odst. 5, § 6 odst. 3 písm. d), § 14, § 15 odst. 2, § 17 odst. 5, § 21 odst. 3 a § 22 odst. 2 je pouze navrhovatel. Účastníkem řízení podle § 37 odst. 2, § 39 odst. 2 písm. d), § 82 odst. 3 písm. d) až f) a § 84 odst. 1 písm. r), s) a v) je pouze zaměstnavatel nebo osoba uvedená v § 43.

⁵⁴⁾ Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁵⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁶⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

(3) Účastníkem řízení podle § 46 odst. 3, § 53 odst. 3, § 67 odst. 1 a 3, § 70 odst. 2 a § 84 odst. 1 písm. u) je fyzická osoba, které je opatření k předcházení vzniku a šíření infekčního onemocnění nařizováno.

(4) Řízení podle § 46 odst. 3, § 53 odst. 3, § 61 odst. 2, § 67 odst. 1 a 3, § 68 odst. 2, § 70 odst. 2, § 80 odst. 1 písm. h) a odst. 3, § 81 odst. 2 písm. d) a § 82 odst. 3 písm. l) se zahajuje doručením rozhodnutí. Rozhodnutí podle § 80 odst. 1 písm. h) a odst. 3 se doručuje veřejnou vyhláškou.⁵⁷⁾

Díl 3

Opatření při mimořádných okolnostech

§ 95

(1) Je-li při epidemii, nebezpečí jejího vzniku nebo jejího zavlečení ze zahraničí, při výskytu zdravotně závadných výrobků a vod, při živelní pohromě a jiné mimořádné události bezprostředně ohroženo zdraví fyzických osob, vyhláší se opatření orgánu ochrany veřejného zdraví podle tohoto zákona v rozhlasovém a televizním vysílání. Povinnost provozovatele vysílání poskytnout orgánům veřejné správy vysílací čas pro neodkladná oznámení stanoví zvláštní právní předpis.⁵⁸⁾ Provozovatel televizního vysílání je povinen zajistit souběžné vysílání zprávy v titulkové podobě. Okamžikem vyhlášení je takové opatření závazné pro všechny dotčené osoby a ty jsou povinny se jim podrobit. Stejným způsobem se oznamuje i odvolání přijatých opatření.

(2) Opatření podle odstavce 1 zveřejní orgán ochrany veřejného zdraví, který je vyhlásil, a okresní úřady, magistráty měst Ostrava, Brno, Plzeň, Magistrát hlavního města Prahy a další obce určené v opatření vyvěšením na úředních deskách. Opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí zveřejní na úřední desce na hraničních přechodech a dalších místech, kde jsou překračovány státní hranice i celní úřady.

(3) Na rozhodování o těchto opatřeních se nevztahuje správní řád.

HLAVA VI

OPATŘENÍ OBCE V SAMOSTATNÉ PŮSOBNOSTI

§ 96

Obec může obecně závaznou vyhláškou nařídit

pro území obce nebo jeho část k ochraně zdraví před vznikem a šířením infekčních onemocnění provedení speciální ochranné dezinsekce a deratizace a k ochraně před hlukem a vibracemi konec veřejné produkce hudby, provozní doby hostinských provozoven, heren a obdobných provozoven služeb, pokud jejich produkcí nebo provozem dochází k neúměrnému obtěžování občanů.

HLAVA VII

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Díl 1

Společná ustanovení

§ 97

(1) Náklady vzniklé plněním povinností v ochraně veřejného zdraví nese osoba, které je povinnost uložena, pokud tento zákon nebo zvláštní právní předpisy nestanoví jinak. Nesení a hrazení nákladů vzniklých při výkonu státního zdravotního dozoru stanoví zvláštní právní předpis.⁵⁹⁾

(2) Pokud bylo při výkonu státního zdravotního dozoru zjištěno nesplnění či porušení povinností, může orgán ochrany veřejného zdraví uložit tomu, u něhož k porušení či nesplnění povinnosti došlo, plnou nebo částečnou náhradu nákladů vynaložených orgánem ochrany veřejného zdraví na zjištění závady.

(3) Osoba, která požádá o hodnocení zdravotních rizik, je povinna poskytnout potřebné podklady pro toto hodnocení nebo uhradit cenu jejich pořízení orgánem ochrany veřejného zdraví.

§ 98

Povinnosti uložené podle tohoto zákona zařízením pro výchovu a vzdělávání, zdravotnickým zařízením, zařízením sociální péče a jslím, pokud nejsou právníky osobami, plní jejich zřizovatel.

§ 99

Vedle ustanovení, která upravují oprávnění orgánu ochrany veřejného zdraví stanovit rozhodnutím i podmínky, může orgán ochrany veřejného zdraví vázat na podmínky rozhodnutí podle § 3 odst. 4, § 4 odst. 1, 2 a 5, § 5 odst. 5, § 6 odst. 3 písm. d), § 14, § 15 odst. 2, § 17 odst. 5, § 21 odst. 3, § 31 odst. 1, § 39 odst. 2 písm. d) a § 77 odst. 1 písm. a) a b).

⁵⁷⁾ § 26 zákona č. 71/1967 Sb.

⁵⁸⁾ § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění zákona č. 301/1995 Sb.

§ 100

Činnosti, k nimž je třeba vypracovat provozní řád a předložit ho ke schválení orgánem ochrany veřejného zdraví, lze zahájit až poté, kdy byl provozní řád uvedeným orgánem ochrany veřejného zdraví schválen. Osoby, které mají povinnost vypracovat provozní řád, jsou povinny seznámit s ním své zaměstnance a další osoby, které pracují na jejich pracovištích, a zajistit a kontrolovat jeho dodržování.

Díl 2

Přechodná ustanovení

§ 101

(1) V řízeních o uložení pokuty za porušení právních předpisů o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, která ke dni účinnosti tohoto zákona nebyla ukončena okresními úřady nebo městy, která vykonávají působnost okresních úřadů, pokračují místně příslušní okresní (městští) hygienici nebo krajsí hygienici, kteří vykonávají působnost okresního hygienika.

(2) V řízeních o uložení pokuty za porušení právních předpisů o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek se nepokračuje, jde-li o porušení povinnosti, kterou již tento zákon nestanoví. Ostatní řízení o uložení pokuty, která nebyla ukončena ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

(3) V řízeních o schválení výroby nebo dovozu výrobků, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se pokračuje podle dosavadních právních předpisů. V řízeních o schválení výroby nebo dovozu výrobků, které tento zákon již neupravuje, se nepokračuje.

(4) Okresní hygienické stanice v okresech Karlovy Vary, Liberec, Pardubice, Jihlava, Olomouc a Zlín dnem 31. prosince 2000 zanikají. K tomuto datu zanikají ve správních obvodech okresních úřadů Karlovy Vary, Liberec, Pardubice, Jihlava, Olomouc a Zlín i funkce okresních hygieniků.

(5) Dnem účinnosti tohoto zákona práva a závazky včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů, které měly ke dni 31. prosince 2000

1. Okresní hygienická stanice Karlovy Vary, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Karlových Varech,
2. Okresní hygienická stanice Liberec, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Liberci,
3. Okresní hygienická stanice Pardubice, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Pardubicích,
4. Okresní hygienická stanice Jihlava, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Jihlavě,

5. Okresní hygienická stanice Olomouc, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Olomouci,
6. Okresní hygienická stanice Zlín, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem ve Zlíně.

(6) V řízeních, která ke dni 31. prosince 2000 nebyla ukončena okresními hygieniky v Karlových Varech, Liberci, Pardubicích, Jihlavě, Olomouci a Zlíně, pokračují příslušní krajsí hygienici.

§ 102

(1) Výrobce nebo dovozce předmětů běžného užívání, jejichž výroba nebo dovoz byly zahájeny přede dnem 1. ledna 2001 nebo byly schváleny podle § 101, jakož i osoba, která za podmínek § 26 odst. 2 uvádí tyto předměty běžného užívání do oběhu, jsou povinni zajistit, aby výroba, dovoz a oběh byly uvedeny do souladu s hygienickými požadavky podle § 26 do 1. července 2002. Po uplynutí této lhůty nebo splněním povinností podle tohoto zákona pozbývají platnosti závazné posudky orgánu hygienické služby vydané podle dosavadních právních předpisů, pokud jejich platnost nezanikla uplynutím doby v nich uvedené, a rozhodnutí vydaná podle § 101.

(2) Povinnost podle § 27 odst. 1 jsou výrobci nebo dovozci kosmetických prostředků, jejichž výroba nebo dovoz byly zahájeny přede dnem 1. ledna 2001 nebo byly schváleny podle § 101, povinni splnit do 1. července 2002; povinnost uvést v oznámení datum zahájení výroby nebo dovozu v tomto případě neplatí.

(3) Výrobce nebo dovozce výrobků, chemických látek nebo chemických přípravků uvedených v § 5 odst. 1, jejichž výroba nebo dovoz byly zahájeny přede dnem 1. ledna 2001 nebo byly schváleny podle § 101, jsou povinni zajistit, aby výroba a dovoz těchto výrobků, chemických látek nebo chemických přípravků byly uvedeny do souladu s tímto zákonem do 1. července 2002. Po uplynutí této lhůty nebo splněním povinností podle tohoto zákona pozbývají platnosti závazné posudky orgánu hygienické služby vydané podle dosavadních právních předpisů, pokud jejich platnost nezanikla uplynutím doby v nich uvedené, a rozhodnutí vydaná podle § 101.

(4) Do doby splnění povinností podle odstavců 1 a 3 ve lhůtách tam uvedených se výroba, dovoz a oběh předmětů běžného užívání, výrobků, chemických látek a chemických přípravků uvedených v odstavcích 1 a 3 posuzují podle dosavadních právních předpisů, rozhodnutí orgánů hygienické služby nebo rozhodnutí vydaných podle § 101.

§ 103

(1) Osoby, které zahájily výkon činností, k nimž je třeba vypracovat provozní řád, přede dnem 1. ledna

2001, jsou povinny splnit tuto povinnost do 6 měsíců od tohoto data. Osoby poskytující péči (§ 15 odst. 1) a osoby provozující koupaliště, holičství, kadeřnictví, manikúru, pedikúru, kosmetické, masérské, regenerační a rekondiční služby a služby, při nichž se používají speciální přístroje k péči o tělo, jsou v této lhůtě dále povinny předložit návrhy provozních řádů příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví provozní řád posoudí ve lhůtě do 6 měsíců ode dne doručení návrhu.

(2) Činnosti podle § 38 mohou po dobu 2 let ode dne účinnosti tohoto zákona provádět hygienické stanice. Činnosti podle § 58 odst. 2 může po dobu 1 roku ode dne účinnosti tohoto zákona provádět fyzická osoba, která byla před zahájením práce seznámena s povahou a účinky chemických látek a chemických přípravků, s nimiž má zacházet, způsoby zacházení s nimi, ochrannými opatřeními a zásadami první pomoci. Činnosti podle § 58 odst. 3 až 5 může po dobu 3 let ode dne účinnosti tohoto zákona vykonávat v rozsahu uvedeném v rozhodnutí o udělení autorizace fyzická osoba, které byla udělena autorizace podle zvláštního právního předpisu.³⁰⁾ Činnosti podle § 72 mohou po dobu 1 roku ode dne účinnosti tohoto zákona provádět zařízení ochrany veřejného zdraví a zdravotnická zařízení léčebně preventivní péče.

(3) Výrobci pitné vody, jejíž rozvod byl zahájen přede dnem účinnosti tohoto zákona, jsou povinni předložit návrhy podle § 4 odst. 1 nejpozději do 2 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona. Orgán ochrany veřejného zdraví rozhodnutí vydá do 6 měsíců ode dne doručení návrhu. Do doby pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví postupuje výrobce pitné vody dodávané rozvodem podle dosavadní praxe.

§ 104

Provozovatel služeb společného stravování stanoví kritické body ve výrobě, přípravě, skladování, přepravě, rozvozu a uvádění pokrmů do oběhu nejpozději do 1. července 2002.

§ 105

(1) Stavby zřízené přede dnem 1. ledna 2001, které nesplňují hygienické požadavky stanovené v § 7 odst. 1, § 13 odst. 1 a § 23 odst. 3, musí být podle nich upraveny nejpozději do 1. července 2003.

(2) Provozovny stravovacích služeb zřízené přede dnem 1. ledna 2001, které nesplňují hygienické požadavky na rozvoz, přepravu a skladování pokrmů a jejich uvádění do oběhu podle § 24 odst. 1 písm. d), musí být podle nich upraveny nejpozději do 1. ledna 2002.

(3) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví může rozhodnutím uložit úpravu staveb a provozoven uvedených v odstavcích 1 a 2 před stanoveným datem, pokud je to podle povahy provozu nezbytné v zájmu

ochrany veřejného zdraví. Ve výjimečných případech a na časově omezenou dobu může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 prodloužit.

(4) Vlastníci, popřípadě správci pozemních komunikací a železnic, jejichž užívání bylo povoleno přede dnem 1. ledna 2001, předloží žádost podle § 31 odst. 1 nejpozději do 1. ledna 2002.

§ 106

(1) Návrhy na zařazení prací, jejichž výkon byl zahájen přede dnem 1. ledna 2001, do kategorie čtvrté, předloží zaměstnavatel příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví nejpozději do 6 měsíců; do kategorie druhé a třetí nejpozději do 1. ledna 2002. Orgán ochrany veřejného zdraví rozhodnutí vydá do 6 měsíců ode dne doručení návrhu. Výsledky měření koncentrací a intenzit faktorů pracovních podmínek a výsledky zjištění druhu a typu biologického činitele nesmějí být starší než 1 rok.

(2) Ode dne právní moci rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví o tom, že se práce zařazuje do kategorie třetí nebo čtvrté, pozbývají platnosti rozhodnutí ředitelů nemocnic s poliklinikou (polikliniky), krajských lékařů pro péči o závody a orgánů hygienické služby, kterými se stanoví rizikové práce a pracoviště.

(3) Údaje podle § 41 odst. 1 ohlásí zaměstnavatel nebo osoba uvedená v § 43 příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví u činností zahájených přede dnem 1. ledna 2001 nejpozději do 6 měsíců ode dne 1. ledna 2001.

Díl 3

Závěrečná ustanovení

§ 107

Zdravotní průkazy vydané přede dnem účinnosti tohoto zákona se považují za zdravotní průkazy vydané podle tohoto zákona.

§ 108

(1) Ministerstvo zdravotnictví vydá vyhlášky k provedení § 3 odst. 1, 4 a 5, § 4 odst. 1, 2 a 5, § 5 odst. 1, 2 a 5, § 6 odst. 3 písm. a) až c) a odst. 4, § 7 odst. 1, § 8 odst. 2, § 13, § 16 odst. 2 písm. b), § 17 odst. 1 a 5, § 18 odst. 1, § 19 odst. 4, § 20 písm. a) a d), § 22 odst. 2, § 23 odst. 3, § 24 odst. 1 písm. c) až e) a g), § 26 odst. 1 písm. b) a d) a odst. 2 až 5, § 27, § 28 odst. 1, § 29, 30, 32, § 34 odst. 1, § 35 odst. 2, § 36, § 37 odst. 1, § 39 odst. 4, § 41 odst. 1, § 45, § 46 odst. 1, 2 a 6, § 47 odst. 2, § 59 odst. 2, § 60 odst. 1 a 3, § 62 odst. 1 a 3 písm. a) a b), § 70 odst. 1 a § 72 odst. 1 písm. a). Ministerstvo zdravotnictví může vyhláškou upravit zásady správné výrobní praxe podle § 29 odst. 1.

(2) Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy stanoví vyhláškou vydanou podle § 7 odst. 1 požadavky na prostory a provoz zařízení pro výchovu a vzdělávání.

(3) Vláda vydá k provedení § 30, 32 § 34 odst. 1, § 35 odst. 2, § 36 a § 88 odst. 1 nařízení.

(4) Hygienické limity a požadavky, které upraví prováděcí právní předpisy vydané podle tohoto zákona, Ministerstvo zdravotnictví stanoví na základě hodnocení zdravotních rizik vyplývajících z přírodních, životních a pracovních podmínek a způsobu života, soudobých vědeckých poznatků, mezinárodních závazků České republiky v této oblasti a doporučení Světové zdravotnické organizace.

§ 109

Zrušuje se zákon č. 36/1975 Sb., o pokutách za porušování právních předpisů o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o Policii České republiky

§ 110

Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 26/1993 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb., zákona č. 326/1993 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 186/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 138/1999 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 325/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 329/1999 Sb. a zákona č. 105/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 19 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 8c) zní:

„(1) Při zajišťování bezpečnosti chráněných osob, kterým je podle zvláštních právních předpisů a mezinárodních dohod poskytována osobní ochrana, je policista zařazený v ochranné službě oprávněn provést prohlídku osob, zavazadel, věcí, dopravních prostředků nacházejících se v prostoru, ze kterého by bylo možno ohrozit bezpečnost chráněné osoby, ověřit dodržení hygienických limitů ukazatelů pitné vody, potravin a pokrmů, jakož i zachování hygienických požadavků pro výkon činností epidemiologicky závažných,^{8c)} jestliže jich má být užito pro potřeby chráněné osoby.

^{8c)} Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“

2. V § 19 se doplňuje odstavec 5, který včetně poznámek pod čarou č. 8d) a 8e) zní:

„(5) Při ověřování zdravotní nezávadnosti a zachování hygienických požadavků podle odstavce 1

má policista zařazený v ochranné službě oprávnění a povinnosti kontrolních pracovníků podle zvláštního právního předpisu,^{8d)} stejným zákonem se řídí nesení a hrazení nákladů vzniklých při tomto ověřování.^{8e)}

^{8d)} Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

^{8e)} § 20 zákona č. 552/1991 Sb.“

ČÁST TŘETÍ

Změna živnostenského zákona

§ 111

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996, zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb. a zákona č. 249/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 31 odst. 14 se slova „hygienických a bezpečnostních předpisů“ nahrazují slovy „bezpečnostních předpisů a předpisů upravujících ochranu veřejného zdraví“ a slova „předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem³³⁾“ nahrazují slovy „zvláštních právních předpisů³³⁾“.

Poznámka pod čarou č. 33) zní:

³³⁾ Například zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“

2. V příloze č. 2 skupině 214: Ostatní, u oboru živnosti „Poskytování služeb v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci“ sloupec 2 zní: „ukončené středoškolské vzdělání a 3 roky odborné praxe v oblasti bezpečnosti práce nebo ochrany zdraví při práci“.

3. V příloze č. 2 skupině 214: Ostatní, se na konci doplňuje obor živnosti, který včetně poznámky uvedené ve sloupci 3 zní: „Speciální ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace bez použití toxických nebo vysoce toxických chemických látek a chemických přípravků s výjimkou speciální ochranné dezinfekce prováděné zdravotnickým zařízením v jeho objektech, speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace

v potravinářských a zemědělských provozech a odborných činností na úseku rostlinolékařské péče*)“), text ve sloupci 2 zní: „Odborná způsobilost podle § 58 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, nebo po dobu 5 let od účinnosti zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, odborná způsobilost podle § 18 až 20 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb.“. Poznámka ve sloupci 3 zní: „*)zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů“.

4. V příloze č. 3 skupině 304: Výroba zdravotnických výrobků, přesných a optických přístrojů a hodin, název oboru živnosti „Ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace chemickými látkami a chemickými přípravky klasifikovanými jako vysoce toxické nebo toxické, s výjimkou odborných činností na úseku rostlinolékařské péče“ včetně poznámky uvedené ve sloupci 5 zní: „Speciální ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace toxickými nebo vysoce toxickými chemickými látkami nebo chemickými přípravky, s výjimkou speciální ochranné dezinfekce a deratizace v potravinářských nebo zemědělských provozech a odborných činností na úseku rostlinolékařské péče*)“), text ve sloupci 2 zní: „Odborná způsobilost podle § 58 odst. 5 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, nebo po dobu 5 let od účinnosti zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, odborná způsobilost získaná podle § 18 až 20 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb.“, text ve sloupci 4 zní: „Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví“, poznámka ve sloupci 5 zní: „*) zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů“.

5. V příloze č. 3 skupině 304: Výroba zdravotnických výrobků, přesných a optických přístrojů a hodin, se na konci doplňuje obor živnosti, který včetně poznámky uvedené ve sloupci 5 zní: „Speciální ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace v potravinářských nebo zemědělských provozech, s výjimkou odborných činností na úseku rostlinolékařské péče*)“), text ve sloupci 2 zní: „Odborná způsobilost podle § 58 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, nebo po dobu 5 let od účinnosti zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, odborná způsobilost získaná podle § 18 až 20 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb.“, text ve sloupci 4 zní: „Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví“, poznámka ve sloupci 5 zní: „*) zákon č. 147/1996 Sb.,

o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů“.

6. V příloze č. 3 skupině 314: Ostatní, se na konci doplňuje obor živnosti, který zní: „Pořádání kursů k získání znalostí k výkonu speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace“, text ve sloupci 2 zní: „Odborná způsobilost podle § 58 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů“, text ve sloupci 4 zní: „Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví“ a text ve sloupci 5 zní: „§ 59 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů“.

7. V příloze č. 3 skupině 314: Ostatní, u oboru živnosti „Pohřební služba“ se ve sloupci 4 slova „státní hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

8. V příloze č. 3 skupině 314: Ostatní, u oboru živnosti „Provozování pohřebišť a krematorií“ se ve sloupci 4 slova „státní hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních

§ 112

Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění zákona č. 161/1993 Sb., se mění takto:

1. V § 10 odst. 3 písmeno d) zní:

„d) provozní řád, schválený příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví,¹⁰⁾“.

Poznámka pod čarou č. 10) zní:

¹⁰⁾ § 15 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů“.

2. V § 13 odst. 1 písm. a) se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o přestupcích

§ 113

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/

/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 151/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 29 odst. 1 písm. b) se za slovo „opatření“ vkládají slova „stanovené nebo“ a slova „nebo znečistí ovzduší škodlivinami nad stanovenou přípustnou mez“ se zrušují.

2. V § 29 odst. 1 písm. d) se slova „poživatin nebo“ zrušují.

3. V § 29 odst. 1 se písmeno e) zrušuje. Dosavadní písmena f) až ch) se označují jako písmena e) až h).

4. V § 29 odst. 1 písm. f) se slovo „jedy“ zrušuje.

5. V § 29 odst. 1 písm. f) se slova „anebo poruší povinnost k ochraně zdraví před ionizujícím zářením“ zrušují.

6. V § 29 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) poruší zákaz nebo nesplní povinnosti stanovené nebo uložené k předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění,“.

7. V § 29 odst. 1 se na konci písmene h) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena i), j) a k), která znějí:

„i) poruší zákaz nebo nesplní povinnosti stanovené nebo uložené k ochraně zdraví před neionizujícím zářením,

j) poruší zákaz nebo nesplní povinnosti stanovené nebo uložené pro provoz koupaliště ve volné přírodě, umělého koupaliště nebo sauny,

k) poruší zákaz nebo nesplní povinnosti stanovené nebo uložené pro pořádání zotavovací akce, jiné podobné akce pro děti nebo školy v přírodě.“.

8. V § 29 odstavec 2 zní:

„(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) až k) lze uložit pokutu do 10 000 Kč.“.

9. V § 86 písmeno c) zní:

„c) orgány ochrany veřejného zdraví přestupky na úseku zdravotnictví podle § 29 odst. 1 písm. a), b), d), f), g) a i) až k).“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o péči o zdraví lidu

§ 114

Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 210/1990 Sb., zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 548/1991 Sb., zákona č. 550/1991 Sb., zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 206/1996 Sb., zákona č. 14/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona

č. 83/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 149/2000 Sb., se mění takto:

1. V článku VI se slova „vytváření a ochranu zdravých podmínek a zdravého způsobu života a práce“ zrušují.

2. Část první se zrušuje.

3. V § 9 odst. 1 se na konci doplňují slova „a zákona o ochraně veřejného zdraví“.

4. V § 9 odst. 2 se na konci doplňují slova „a zdravotnických zařízení v případech, kdy jsou tato zařízení příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví stanovena k provedení epidemiologických opatření“.

5. V § 9 odst. 4 písm. a) se slovo „očkování“, slova „přenosných nemocí nebo jiných“ a slova „izolaci, karanténním opatřením, zákazu výkonu zaměstnání nebo jiné činnosti,“ zrušují.

6. V § 9 odst. 4 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena b) a c).

7. V nadpisu oddílu 3 a v § 15 odst. 2 se slova „přenosným nemocem“ nahrazují slovy „infekčním onemocněním“.

8. V § 16 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 2a) zní:

„(2) Zvláštní odborné úkoly v oblasti ochrany veřejného zdraví plní podle zvláštního právního předpisu zařízení a orgány ochrany veřejného zdraví.“^{2a)}

^{2a)} Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“.

9. V § 22 odst. 1 se slova „přenosných nemocí,“ nahrazují slovy „infekčních onemocnění,“.

10. V § 23 odst. 4 na konci písmene c) se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které včetně poznámky pod čarou č. 4a) zní:

„d) jde-li o nosiče.“^{4a)}

^{4a)} § 53 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“.

11. V § 28 odst. 1 se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

12. V § 32 odst. 1 písm. a) se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“^{2a)}.

13. § 34 se zrušuje.

14. V § 35a se slova „příslušnou hygienickou službou“ nahrazují slovy „příslušným orgánem a zařízením ochrany veřejného zdraví“.

15. Za § 60 se vkládá nový § 61, který včetně poznámek pod čarou č. 11) a 11a) zní:

„§ 61

Výroba, dovoz a vývoz diagnostických zdravotnických prostředků in vitro, pokud nejsou zvláštním právním předpisem¹¹⁾ určeny jako stanovené výrobky k posuzování shody, se ohlašují Ministerstvu zdravotnictví. K hlášení musí být přiložen návod v českém jazyce, způsob ověření bezpečnosti, účinnosti a vhodnosti diagnostického zdravotnického prostředku in vitro pro použití při poskytování zdravotní péče. Splněním požadavků podle předchozí věty není dotčena povinnost uvádět na trh pouze bezpečné výrobky.^{11a)}

¹¹⁾ Nařízení vlády vydaná podle § 12 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 4 a § 13 odst. 2, 4 a 5 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

^{11a)} § 8 odst. 1, 2 a 5 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.“.

16. § 71 se zrušuje.

17. § 75 se zrušuje.

18. § 76 včetně nadpisu zní:

„§ 76

Zvláštní oprávnění zaměstnanců Českého inspektorátu lázní a zřídél

Zaměstnanci Českého inspektorátu lázní a zřídél jsou oprávněni při plnění svých úkolů vstupovat do všech závodů, zařízení a objektů, odebírat v potřebném množství a rozsahu vzorky pro vyšetřování a požadovat potřebné doklady a údaje.“.

19. V § 78 odst. 1 se slova „nařízených hygienických a protiepidemických opatření a“ zrušují.

20. V § 79 odst. 3 se slova „zejména zabezpečení zdravých životních podmínek,“ a slova „ , popřípadě v souladu s jejich závazným posudkem“ zrušují.

21. V § 80 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 2 až 5.

22. V § 80 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

23. § 81 zní:

„§ 81

Organizací se pro účely tohoto zákona rozumí fyzická osoba podnikající podle zvláštních předpisů a právnická osoba.“.

24. Příloha č. 1 se zrušuje.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o léčivech

§ 115

Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 149/2000 Sb. a zákona č. 153/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 20 odst. 1 písm. d) bodu 3 se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

2. V § 48 odst. 3 písm. d) se slova „hygienické služby,“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákoníku práce

§ 116

Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 88/1968 Sb., zákona č. 153/1969 Sb., zákona č. 100/1970 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 72/1982 Sb., zákona č. 111/1984 Sb., zákona č. 22/1985 Sb., zákona č. 52/1987 Sb., zákona č. 98/1987 Sb., zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 3/1991 Sb., zákona č. 297/1991 Sb., zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 287/1995 Sb., zákona č. 138/1996 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb. a zákona č. 257/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 37 odst. 1 písm. a) se slova „závazným posudkem příslušného orgánu hygienické služby“ nahrazují slovy „rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví“.

2. V § 37 odst. 1 písm. c) se slovo „přenosnými“ nahrazuje slovem „infekčními“.

3. V § 46 odst. 1 písm. d) se slova „závazným posudkem příslušného orgánu hygienické služby“ nahrazují slovy „rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví“.

4. V § 47 odst. 2 se slova „závazným posudkem příslušného orgánu hygienické služby“ nahrazují slovy „rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o ochraně spotřebitele

§ 117

Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve

znění zákona č. 217/1993 Sb., zákona č. 40/1995 Sb., zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 64/2000 Sb. a zákona č. 145/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 10 se za odstavec 3 doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Zvláštní právní předpisy mohou označování výrobků upravit odchýlně.“

Dosavadní odstavce 4 až 8 se označují jako odstavce 5 až 9.

2. V § 23 odst. 4 se slova „hygienické služby¹⁸⁾“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví¹⁸⁾“.

Poznámka pod čarou č. 18) zní:

¹⁸⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

§ 118

V § 10 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 60/1988 Sb., zákona č. 37/1989 Sb., zákona č. 93/1990 Sb., zákona č. 203/1990 Sb., zákona č. 575/1990 Sb. a zákona č. 474/1992 Sb., se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

§ 119

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 2/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb. a nálezu Ústavního soudu č. 167/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 30 odst. 1 se slova „přenosným nemocem.³⁴⁾“ nahrazují slovy „infekčním onemocněním.³⁴⁾“.

Poznámky pod čarou č. 34) a 35) znějí:

³⁴⁾ Hlava III díl 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.

³⁵⁾ Zákon č. 258/2000 Sb.“

2. V § 30 odst. 3 písm. a) se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

3. V § 30 odst. 3 písm. c) se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

4. V § 55 odst. 3 se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o zvláštním příspěvku horníkům

§ 120

Zákon č. 98/1987 Sb., o zvláštním příspěvku horníkům, ve znění zákona č. 1/1989 Sb. a zákona č. 160/1989 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 se slova „závazný posudek příslušného orgánu hygienické služby“ nahrazují slovy „rozhodnutím příslušný orgán ochrany veřejného zdraví“ a slova „závazného posudku“ se nahrazují slovem „rozhodnutí“.

2. V § 4 odst. 2 písm. a) se slova „posudku příslušného orgánu hygienické služby“ nahrazují slovy „rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění

§ 121

V § 5 odst. 4 písm. a) zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona č. 109/1984 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 308/1993 Sb. a zákona č. 241/1994 Sb., se slova „předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem“ nahrazují slovy „zvláštních právních předpisů“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna horního zákona

§ 122

V § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o sociálním zabezpečení

§ 123

V § 145d odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociál-

ním zabezpečení, ve znění zákona č. 306/1991 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb. a zákona č. 160/1995 Sb., se slova „předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem“ nahrazují slovy „zvláštního právního předpisu^{53a)}“.

Poznámka pod čarou č. 53a) zní:

^{53a)} Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o státní správě a samosprávě ve školství

§ 124

V § 13b odst. 1 písm. f) zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 139/1995 Sb., se slova „kladný závazný posudek příslušného orgánu hygienické služby“ nahrazují slovy „stanovisko příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování

§ 125

V § 3 odst. 3 písm. b) zákona č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST OSMNÁCTÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

§ 126

V § 62 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb. a zákona č. 241/1994 Sb., se věta poslední nahrazuje touto větou: „Při karanténě se předloží prozatímní opatření zdravotnického zařízení léčebně preventivní péče státu nebo osoby provozující nestátní zdravotnické zařízení nebo rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví.“.

ČÁST DEVATENÁCTÁ

Změna zákona o výkonu vazby

§ 127

V § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění zákona č. 208/2000 Sb., se slovo „přenosné“ nahrazuje slovem „infekční“.

ČÁST DVACÁTÁ

Změna zákona o regulaci reklamy

§ 128

V § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, se slovo „přenosných“ nahrazuje slovem „infekčních“.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o ochraně chmele

§ 129

V § 11 odst. 1 zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o prevenci závažných havárií

§ 130

Zákon č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), se mění takto:

1. V § 16 písm. h) se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.
2. V § 19 písm. a) se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.
3. V § 21 odst. 1 se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.
4. V § 22 odst. 3 a 4 se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

§ 131

V § 7 odst. 2 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 161/1993 Sb. a zákona č. 324/1993 Sb., se slova „předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem“ nahrazují slovy „zvláštních právních předpisů“.

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích

§ 132

Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 1 na konci odstavce 4 se slova „§ 10 odst. 2, odst. 5 písm. c), odst. 7 a 8“ nahrazují slovy „§ 10 odst. 2, 3 a 4“.

2. V § 10 odst. 2 se na konci doplňuje věta, která včetně poznámky pod čarou č. 18) zní: „Toto ustanovení se nevztahuje na provozování speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace, upravené zvláštním zákonem.¹⁸⁾“

¹⁸⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“

3. V § 10 se odstavce 3 až 6 zrušují.
Dosavadní odstavce 7 až 11 se označují jako odstavce 3 až 7.

4. V § 10 odst. 6 se slova „v odstavcích 2, 3, 7 a 8“ nahrazují slovy „v odstavcích 2, 3 a 4“ a na konci věty se slova „a na používání vybraných paliv a maziv uvedených v § 1 odst. 4“ zrušují.

5. V § 18 odst. 1 se na konec věty první doplňují slova „s výjimkou provozování kursů k získání znalostí pro výkon speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace“.

6. V § 22 odst. 5 věty první se mezi slova „provádějí ochrannou“ vkládá slovo „speciální“.

7. V § 28 odst. 1 se písmeno a) zrušuje.
Dosavadní písmena b) až j) se označují jako písmena a) až i).

8. V § 28 odst. 1 písm. a) se slova „nebo nepodaly ohlášení podle § 10 odst. 3 a 4 anebo neoznámily změny údajů uvedených v ohlášení podle § 10 odst. 6“ zrušují.

9. V § 28 odst. 1 písm. c) a d) se slova „podle § 10 odst. 3“ nahrazují slovy „podle § 10 odst. 2“.

10. V § 28 odst. 2 se slova „písm. d) a e)“ nahrazují slovy „písm. c) a d)“.

11. V § 28 odst. 4 se slova „písm. f)“ nahrazují slovy „písm. e)“.

12. V § 30 odst. 1 písmeno a) zní:
„a) neplní obecné podmínky pro nakládání s nebezpečnými látkami a přípravky podle § 10 odst. 1, 3 a 4“.

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ

ÚČINNOST

§ 133

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001, s výjimkou části šesté § 114 bodu 15, který nabývá účinnosti prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni vyhlášení, části první § 24 odst. 1 písm. h), které nabývá účinnosti dnem 1. července 2001, a části první § 29, který nabývá účinnosti dnem 1. července 2002.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 258/2000 Sb.

**Zdravotnická zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví, která mohou provádět
očkování do zahraničí**

Krajské hygienické stanice a Hygienická stanice hlavního města Prahy

Okresní a městské hygienické stanice

Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, klinika geografické medicíny, Praha

Ústřední vojenský zdravotní ústav

Zdravotnický ústav speciálních služeb Ministerstva vnitra

Infekční oddělení fakultních nemocnic, nemocnice v Českých Budějovicích a Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem

Centrum cestovní medicíny, Praha.

Sídla a správní obvody krajských hygieniků

1. Hygienik hlavního města Prahy se sídlem v Praze, pro území hlavního města Prahy;
2. Krajský hygienik Středočeského kraje se sídlem v Praze, pro území okresů Benešov, Beroun, Kladno, Kolín, Kutná Hora, Mělník, Mladá Boleslav, Nymburk, Praha-východ, Praha-západ, Příbram a Rakovník;
3. Krajský hygienik Budějovického kraje se sídlem v Českých Budějovicích, pro území okresů České Budějovice, Český Krumlov, Jindřichův Hradec, Písek, Prachovice, Strakonice a Tábor;
4. Krajský hygienik Plzeňského kraje se sídlem v Plzni, pro území okresů Domažlice, Klatovy, Plzeň-město, Plzeň-jih, Plzeň-sever, Rokycany a Tachov;
5. Krajský hygienik Karlovarského kraje se sídlem v Karlových Varech, pro území okresů Cheb, Karlovy Vary a Sokolov;
6. Krajský hygienik Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem, pro území okresů Děčín, Chomutov, Litoměřice, Louny, Most, Teplice a Ústí nad Labem;
7. Krajský hygienik Libereckého kraje se sídlem v Liberci, pro území okresů Česká Lípa, Jablonec nad Nisou, Liberec a Semily;
8. Krajský hygienik Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové, pro území okresů Hradec Králové, Jičín, Náchod, Rychnov nad Kněžnou a Trutnov;
9. Krajský hygienik Pardubického kraje se sídlem v Pardubicích, pro území okresů Chrudim, Pardubice, Svitavy a Ústí nad Orlicí;
10. Krajský hygienik Jihlavského kraje se sídlem v Jihlavě, pro území okresů Havlíčkův Brod, Jihlava, Pelhřimov, Třebíč a Žďár nad Sázavou;
11. Krajský hygienik Brněnského kraje se sídlem v Brně, pro území okresů Blansko, Brno-město, Brno-venkov, Břeclav, Hodonín, Vyškov a Znojmo;
12. Krajský hygienik Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, pro území okresů Jeseník, Olomouc, Prostějov, Přerov a Šumperk;
13. Krajský hygienik Ostravského kraje se sídlem v Ostravě, pro území okresů Bruntál, Frýdek-Místek, Karviná, Nový Jičín, Opava a Ostrava-město;
14. Krajský hygienik Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně, pro území okresů Kroměříž, Uherské Hradiště, Vsetín a Zlín.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůnkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2000 činí 2000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžičková, Šeříková 529/1057; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, PROSPEKTRUM, nám. Republiky 1400 (objekt GRAND); **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG – sdružení, Ing. Jiří Vítek, nám. Míru 9, Národní dům; NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhříněves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.